

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

Adhuc Aliae Svmmorvm Pontificvm Constitutiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

ADHUC ALIÆ
SUMMORVM PONTIFICVM
CONSTITVTIONES.

CUM præter superiores ut plurima alia citarentur Constitutiones, nefas esset, illas hic tacitè præterire, quin potius, quotquot in hoc opere advocantur, dare per extensum libuit, ne quid desideretur, inchoando scilicet à Pio II. usque ad Urbanum VIII. ut patet, transgressis hæc, quæ jam supra excussa, hic uno verbo sunt notata.

Contra Clericos ad sacros Ordines malè promotos

CONSTITVTIO I.

Part. 2. Alleg. 6. 8. & 20.

PIVS Episcopus, servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

CUM ex Sacrorum Ordinum collatione character invisibilis animæ imprimatur, Sacra Mysteria dispensentur, & ipsarum cura tribuatur animarum in eorum susceptione excessus graves tanto magis plectendi sunt, quanto ex illis in jura in montibus fidelium scandala generantur. Cum ita-

que (sicut dignorum relatione non nisi molestè accepimus) nonnulli Clerici extra tempora à jure statuta, quidam ante ætatem legitimam, aliqui vero sine dimissoriis litteris contra sanctiones Canonicas se faciunt ad Sacros Ordines promoveri. Nos eorundem temeritatem tali castigatione reprimentes, ut alius in posterum committendi similia aditus præcludatur, auctoritate Apost. hac Constitutione

T 2

perpe-

perpetuo valitura statuimus & ordinamus, quod omnes & singuli, qui absque dispensatione canonica, aut legitima licentia, sive extra tempora à jure statuta, sive ante ætatem legitimam, vel absque dimissoriis litteris, etiam Citramentanis (præterquam si in hoc ultimo casu per Cameram Apostol. juxta illius stylum ordinati fuerint, & ad aliquem ex Sacris Ordinibus se fecerint promoveri) à suorum Ordinum executione ipso jure suspensi sint, & si hujusmodi suspensione durante in eisdem Ordinibus ministrare præsumperint, eo ipso irregularitatem incurrant. Præterea ultra alias pœnas in tales generaliter à jure inflictas beneficiis Ecclesiasticis possint jure privari. Volumus autem quòd præsens nostra constitutio in Romana Curia existentes post quindecim dies, absentes vero Italos post duos menses, alios verò Ultramontanos post sex menses ab ipsis in audientia contradictarum, & Cancellaria Apostol. publicatione, & affixione, ligare incipiat. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum anno ab Incarnatione Domini

ca 1641. quinto decimo Kalend.

Decembris Pontificatus nos

tri anno 4.

† †
2

Super forma juramenti professionis Fidei.

† I.

Part. 3. allegat. 61.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei memoriam.

In junctum nobis Apostolicæ feruitutis officium requirit, ut ea quæ Dominus omnipotens, ad providuam Ecclesiæ suæ directionem, sanctis Patribus in nomine suo congregatis, divinitus inspirare dignatus est, ad ejus laudem, & gloriam in eunctanter exequi properem. Cùm itaque iuxta Concilii Tridentini dispositionem, omnes quos deinceps Cathedralibus, & superioribus Ecclesiis præfici, vel quibus de illarum Dignitatibus, Canonatibus, & aliis quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis curam animarum habentibus provideri contingeret, publicam orthodoxæ fidei professionem facere, seque in Rom. Ecclesiæ obedientia permanuros spondere, & jurare teneatur: Nos volentes, etiam per quoscunque quibus de monasteriis, Conventibus, domibus, & aliis quibuscunque locis Regularium, quorumcunque Ordinum, etiam Militarium, quocunque nomine, vel titulo providebitur idem servari, & ad hoc,

133

ut unius ejusdem fidei professio uniformiter ab omnibus exhibeatur, uniuersaque & certa illius forma cunctis innoscatur, nostræ sollicitudinis partes in hoc alicui minime desiderari, formam ipsam presentibus annotatam publicari, & ubique gentium per eos, ad quos ex decretis ipsius Concilii, & alios prædictos spectat, recipi, & observari, ac sub pœnis per Concilium ipsum in contravenientes latis, juxta hanc, & non aliam formam professionem prædictam solemniter fieri, auctoritate Apostolica tenore presentium districtè præcipiendo mandamus, hujusmodi sub tenore. vide latius pa. 98

Ego idem N. spondeo, voveo, ac juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Volumus autem, quod presentes litteræ in Cancellaria nostra Apostolica de more legantur; & ut omnibus facilius pateant, in ejus Quinterno describantur, ac etiam imprimantur, Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ voluntatis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis attente hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXIV. Idibus Novembris. Pontificatus nostri anno quinto.

Fed. Card. Cæsius

Caſ. Glorierius.

Quod gratia de non residendo, & percipiendo fructus ratione studii, non valeant sine consensu Ordinarii.

III.

Part. 3. allegat. 53.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster, Dominus Pius divina providentia Papa IV. ad ejus aures nuper pervenit, nonnullos curata, vel aliàs Sacros Ordines, aut personalem residentium requirentia beneficia obtinentes, sub prætextu, quod litteris operam dare cupiebant, post Confirmationem Concilii Tridentini per suam sanctitatem factam, & publicatam secum ut litterarum studio in loco, ubi illud vigeat generale, actu insistendo, ratione beneficiorum per eos obtentorum hujusmodi, usque ad quinquennium, vel aliud tempus tunc expressum, dummodo infra primum illius annum Subdiaconi fuerent, ad reliquos Ordines promoveri minimè tenerentur, tam iidem interim, quam alii, etiam ad eosdem Ordines, vel eorum aliquem, seu aliquos promoti, quod similiter studentes, beneficiis per eos obtentis, per Vicarios idoneos, per locorum Ordinarios, etiam congrua fructuum beneficiorum hujusmodi portione illis assignata, vel aliàs deputandos, in divinis illis imminentem exercendo, & alia incumbentia onera supportando, usque ad simile tempus,

T 3

per-

personaliter in eisdem beneficiis reside-
dere non tenerentur, & nihilominus
interea omnes eorundem beneficio-
rum fructus percipere possent, per or-
dinariam sanctitatis suæ signaturam,
seu Pœnitentiariæ suæ officium dis-
pensari sibi que pariter indulgeri obti-
nerunt, nullum in his, vel fraudi, vel
circumventioni locum, præsertim quò
ad absentes à Romana Curia, de quo-
rum qualitatibus facilis notitia haberi
non potest, quantum humana ratione
provideri potest, relinquere volens,
Concilii etiam Tridentini Decreto in-
hærendo, huiusmodi dispensationes, &
indulta, hætenus concessa ac tam ip-
sius Pœnitentiariæ, quàm Apostolicas,
& alias desuper confectas, & confici-
endas litteras, processulque habitos &
habendos per easdem, dictis absenti-
bus nullatenus suffragari, nisi singulo-
rum ordinariorum locorum, in qui-
bus singula beneficia huiusmodi con-
sistunt, consensus gratis præstandus ad
id accedat, Apostolica auctoritate de-
claravit, decernens irritum &c.

*Placet, publicetur, & describatur I.
Lectæ & publicatæ sunt superscripta
Regula Romæ in Cancellaria Apostoli-
ca, anno Incarnationis Dominicæ mille-
simo quingentesimo sexagesimo quarto,
die verò Veneris vigesima quarta men-
sis Novembris, Pontificatus præfati
S. D. N. Papæ anno quinto.*

A. Lamellinus Custos

Super residentia Prælatorum, & alio-
rum curam animarum habentium,
& residere debentium.

IV.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
morian.

IN suprema militantis Ecclesiæ spe-
cula, meritis licet insufficientibus,
divina dispositione constituti, cunctos
non solum vigilantia nostræ commis-
sos Dominicos greges, sed etiam sin-
gulorum Pastorum suorum actus in-
tensa nostræ mentis acie collustrantes,
studium efficax, operumque sedulam
ad hoc omnino statuimus adhibere;
ut quemadmodum operosum Sacri
Concilii Tridentini progressum, feli-
cemque exitum, Domino cooperante
præstitimus, ita sanctissima illius de-
creta, ipsorum præsertim, qui in Apo-
stolicæ sollicitudinis partem vocati
sunt, Pastorum officium concernen-
tia, non tepidè, neque dissimulanter
exequamur. Sanè licet in Concilio
præfato saluberrima fuerit ordinatio-
ne decretum, quod omnes & singuli
venerabiles fratres nostri, Patriarchæ,
Primates, Archiepiscopi & Episcopi,
& alii beneficiati, apud Ecclesias spon-
sas suas residere teneantur: nonnulli
tamen (quod non sine animi nostri
mœrore referimus) adeo sui, gregum-
que, quos olim deperditos, Salvator
noster

noſter proprio Sanguine redimere dignatus eſt, ſibi creditorum oblitus ſunt, ut etiam nunc in alma Urbe, ut alibi commorantes, & ſacroſancta ſpiritualis matrimonii inter eos, ſuaſque Eccleſias ſolemniter contracti, jura confundentes; ſponſas ſuas in longa quaſi viduitate relictas, ac prædictas Eccleſias quomodocunque ſibi conſeſſas inviſere, & apud illas, ut probos & providos patres familias decet, reſidere non curent, in perditionem animarum ſuarum, & ſubditorum ſuorum, ac pernicioſum exemplum, & ſcandalum plurimorum, Nos hanc illorum contumaciam alicujus, etiam temporalis pœnæ metu frangendam, ſeu convincendam eſſe conſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolica poteſtatis plenitudine, omnibus & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Episcopis præfatis, ac aliis quibuſcunque, etiam quavis auctoritate, dignitate, gradu, vel præ eminentia præfulgentibus, prædictas Eccleſias in commendam, vel adminiſtrationem, aut alio quovis nomine obtinentibus, & aliis quibuſcunque beneficiatis curam animarum habentibus, qui juxta decreti ſuper reſidentia in Concilio prædicto promulgati tenorem, perſonalem in ſuis Eccleſiis reſidentiam facere tenentur, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ultra pœnas in dicto decreto Concilii contentas, etiam ſub privationis eorum à regimine, & adminiſtratione Eccleſiarum ſuarum, ac aliis noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis ſucceſſoris no-

ſtri, arbitrio imponendis pœnis, diſtrictè præcipiendo per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus omni hora ceſſante, in eiſdem ſuis Eccleſiis, juxta formam & tenorem dicti Concilii perſonaliter reſideant. Et nihilominus, ſi quos mandato noſtro hujusmodi (quod abſit) non parere contigerit, nec etiam tales abſentes melioris in hac parte conditionis, quam cæteri in ſuis Eccleſiis reſidentes exiſtant, hac noſtra perpetuò valitura ſanctione per præſentes ſtatimus, & ordinamus, quod deinceps omnia, & ſingula mobilia, & immobilia, etiam in Urbe, vel ejus diſtrictu exiſtentia, & ſe moventia, res & bona, jura, & actiones cujuſcunque qualitatis, quantitatis & valoris, ac ubicunque locorum conſiſtant, ad Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Episcopos, & alios quoscunque, etiam quavis auctoritate, dignitate, gradu & præ eminentia præfulgentes, Eccleſias prædictas in titulum, vel commendam, ſive adminiſtrationem, aut alio quovis nomine obtinentes, & alios quocunque beneficiatos curam animarum habentes, qui extra prædictas Eccleſias, & diœceſes, etiam in Romana Curia, aut alibi degentes, & juxta decretum, & formam Concilii hujusmodi non reſidentes deceſſerint, pertinentia, & per illos ſuarum Eccleſiarum, ac quorumcunque monaſteriorum, Prioratum, Præpoſiturarum, aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſecularium, & Regularium, quæ illi quomodolibet obtinuerint, ac fructuum reddituum

ditum, proventuum Ecclesiastico-
rum; nec non pensionum annuarum
sibi super similibus fructibus, redditi-
bus, & proventibus reservatarum, &
assignatarum occasione quæsitæ, eti-
am si facultatem specialem de illis, aut
eorum parte testandi & aliâ liberè
disponendi, à nobis, & quibusvis aliis
Romanis Pontificibus prædecessori-
bus, & successoribus nostris, etiam
cum clausulis, quod facultates hujus-
modi revocari nequeant, aliisque irri-
tantibus decretis obtinuerint, & in
vim illarum litterarum desuper con-
fectarum de rebus & bonis hujusmo-
di jam disposuerint; tanquam spolia ad
Cameram Apostolicam legitimè per-
tineant, liceatque dilectis filiis moder-
no, & pro tempore existenti Com-
missario nostro generali, & suis, dictæ-
que Cameræ deputatis, in eventum
decessus hujusmodi, solitum inventa-
rium super rebus, & bonis præfatis
conficere, illaque prout de reliquis
Clericorum spoliis fieri solet, ad dile-
cti filii nostri moderni & pro tempo-
re existentis generalis Thesaurarii ma-
nus redigere, dictæque Cameræ ap-
plicare, cujusvis licentiæ desuper mini-
mè requisita. Ac facultates, & desu-
per confectas litteras prædictas, etiam
in recompensam laborum, & obsequio-
rum, etiam nobis, & Ecclesiæ Romanæ
dictæque Sedi impensorum, quomo-
dolibet concessas, & etiam iteratis vi-
cibus approbatas, illorum omnium
tenores, præsentibus pro sufficienter
expressis, & ad verbum insertis haben-

tes, eventum obitus hujusmodi, etiam
si in Urbe, aut ejus districtu, vel alibi
extra suas Ecclesias, ut præfertur, con-
tingerit, ex nunc, prout ex tunc, & è con-
tra, id dictæ contumaciæ pœnam, e-
jusdem potestatis plenitudine, & teno-
re revocamus cassamus & annullamus;
ac tam eas, quam earum prætextu
quomodolibet pro tempore condita,
factaque testamenta, codicillos, lega-
ta, donationes & alias dispositiones
quaslibet, etiam ad pias causas, vel in
remunerationem servitorum, nulla &
invalida, nulliusque roboris, vel mo-
menti fore, neque quidpiam contra
præsentium tenorem suffragari: Et sic
per quoscunque judices, & Commissa-
rios, quavis auctoritate fungentes,
etiam S. R. E. Cardinales, in quavis
instantia, sublata eis, & eorum cui-
bet, quavis aliter judicandi & interpre-
tandi facultate, judicari, & defendiri de-
bere: ac quidquid secus à quoquam
quavis auctoritate, scienter, vel igno-
rantly attentari contigerit, irritum &
inane decernimus. Per hoc autem po-
steris nostris, & Romanorum Pontifi-
cum Prædecessorum nostrorum Ordi-
nationibus, reservationibus & decretis,
quò ad Prælatorum, & aliorum bene-
ficiarum, etiam in suis Ecclesiis aut
diocæsisibus residentium, & ibi dece-
dentium, quæ etiam amittimus, & ex-
tendimus ad habentes Ecclesias in Ur-
bis districtu, ibique residentes, & de-
cedentes, spolia Cameræ Apostolicæ
applicata, hæcenus emanatis, nullatenus
præjudicare, neque quidquam in
eis alterare intendimus, sed ea in suo
robore

robore, ut ante, manere volumus, præterquam quo ad eos, qui in suis Ecclesiis juxta formam prædicti Concilii refederint, & specialem licentiam testandi habuerint: hanc enim tantum salvam eis esse volumus; ita ut generalis licentia testandi eis, quanquam residentibus, minimè suffragetur, sed sola speciali, si quam habuerunt, tueri se possint. Cæterum ut præceptum, mandatum, statutum, ordinatio, revocatio, cessatio, decretum & alia præmissa, præsentisque litteræ ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque possit aliquam illorum ignorantiam prætere, vel excusationem allegare, sed illa perpetuo firma, & illibata permancant, volumus & mandamus, quod eadem præsentibus in Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ nostræ Valvis, ac acie Campi Floræ nostræ aliquem ex Cursoribus nostris affixæ, copia illarum ibi dimissa, ab ea die omnes perinde ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent. Non obstantibus præmissis, ac in favorem Curialium per sel. rec. Xistum Quartum, Leonem Decimum, Julium Tertium, & quoscunque alios Rom. Pontifices prædecessores nostros, ac etiam per nos editis & approbatis, nec non aliis litteris, constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostri præcepti, mandati, statuti, ordinationis, revocationis, cessationis, annullationis, decreti, ampliationis, extensio-

nis, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, septimo Kalendas Decembr. Pontificatus nostri anno quinto.

Cæf. Glorierius

Visa de Curia D. de Enciso

H. Cumyn.

De residentia vide Bull. 5. 17. & 64.

Super executione Concilii, & litterarum D. Pii IV. contra Archiepiscopos, & Episcopos, & Prælatos, & alias personas Ecclesiasticas non residentes in eorum Ecclesiis.

V.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS PAPA IV

Motu proprio &c. Cum tam per Sacrosanctum Oecumenicū Concilium Tridentinum, quam etiam per nostras litteras, sive bullas etiam desuper emanatas, & inter alias sub Datum Romæ

V

Romæ

Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXIV. septimo Kalend. Decembris, Pontificatus nostri anno quinto, mandatum sit omnibus Episcopis, Archiepiscopis, & aliis, quibus animarum cura commissa est, oves suas agnoscere, pro eis sacrificium offerre, verbique divini prædicatione, sacramentorum administratione, ac bonorum omnium exemplo pascere, pauperum, aliorumque miserabilium personarum curam paternam gerere, eisque assistere, & in cætera munia pastoralia diligenter incumbere, aliaque facere, quæ in dicto Sacro Concilio, & in dictis nostris litteris, sive bullis continentur. Quæ omnia nequaquam ab eis præstari, & adimpleri possunt, quum gregibus suis non invigilant, neque assistunt, sed mercenariorum more oves suas deserunt: ac propterea debuissent, & deberent omnes & singuli Episcopi, Archiepiscopi, & alii in Dignitatibus Ecclesiasticis constituti, & præfecti, & quibus animarum cura existit, juxta divina præcepta, & prædicti œcumenici Concilii, ac prædictarum nostrarum litterarum, seu bullarum vim, formam, continentiam, & tenorem ad eorum respectivè Ecclesias, diœceses, ac alia beneficia, quibus personalis residentia requiritur, ad effectum in eis personalem residentiam faciendi, sese contulisse, ac omnia & singula in eisdem præceptis, Concilio, & litteris, sive bullis, respectivè contenta adimplevisse, & servasse: attamen, sicut accepimus, multi, & multi præfatorum

præceptorum & mandatorum contemptores, animarumque suarum, ac propriæ salutis immemores, in dictis dignitatibus Ecclesiasticis, quibus cura animarum imminet, ac Episcopalibus, & Archiepiscopalibus respectivè constituti, præmissa facere, & adimplere hæctenus minimè curarunt, sed distulerunt, & differunt in grave animarum suarum, gregumque sibi commissorum periculum, & ovium suarum perniciosum exemplum & scandalum, sententias, censuras, & pœnas propterea sibi inflictas, temerè & damnabiliter incutendo. Quæ omnia cum non sint conniventibus oculis, aut impunè prætermittenda, sed graviter corripienda, ut cæteris transeant in exemplum, cum jam per tot menses inobedientes fuerint, censuras præfatas sustinendo: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque potestatis nostræ plenitudine, dilecto filio nostro Alexandro Riaro Camera Apostolicæ generali Auditore, cui alias etiam, seu prædecessori suo vivæ vocis oraculo commisimus, ut dictos Episcopos, Archiepiscopos, & alias personas Ecclesiasticas animarum curam habentes, non residentes, pœnas præfatas in dicto Concilio, & litteris, sive bullis nostris contentas incurrisse declararet, & ad illarum effectivam executionem, aliaque graviora procederet, vivæ vocis oracula commisimus tantum, quique nonnulla monitoria contra certos Episcopos, & alias personas in vim commissionis nostræ hujusmodi sibi factæ, tunc decreverat, & relaxaverat, ne impo-

serum

posterum de illius jurisdictione dubitari contingat, denuo eidem Auditori nostro nunc officium Auditoriarum exercenti, auctoritate nostra committimus, & mandamus, quatenus statim contra Episcopos, Archiepiscopos, & alios quoscumque Prælatos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum existentes, & in propriis diocesis non residentes, consilio sibi quantum sufficere videbitur summarie simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu regia, de inobedientia prædicta, usque ad sententiam exclusivè procedat, & deinde nobis referat, ut nos in Consistorio nostro secreto de Fratrum nostrorum consilio, ut moris est, ad sententiam privationis, & depositionis Prælatorum inobedientium huiusmodi procedere valeamus, prout procedere intendimus: quo verò ad alios curam animarum habentes, usque ad sententiam inclusivè procedat, & exequatur, juxta formam & tenorem dicti Concilii, litterarum &strarum prædictarum cum eisdem facultatibus, ut supra, ac alia faciat, & exequatur, prout in dictis litteris sive bullis continetur, cum potestate citandi, inhibendi, excommunicandi, suspendendi à divinis, declarandi, interdicendi, aggravandi, reaggravandi, carcerandi, & brachium sæculare decernendi, relaxandi, & exequendi, aliaque faciendi necessaria quomodolibet & opportuna: contrariis quibuscumque non obstantibus, & quod præsentis nostri Motus proprii sola signatura suf-

ficiat, ac ubique fidem faciat, in iudicio & extra: regula contraria, & aliis quibuscumque, quibus omnibus expressè derogamus, non obstantibus.

Placet Motu proprio, l.

Præsentetur B. Amerin. Regens.
*Publicatum fuit die xi. mensis Maii
 M. D. LXXV. Pontificatus ejus
 anno sexto.*

Revocatio privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, Indultorum, Confessionarium, Indulgentiarum, & aliarum quarumcunque similium gratiarum, quibuscumque locis & personis concessarum, in his, in quibus statutis, & decretis Sacri Concilii Tridentini contrariantur.

VI.

PIUS Episcopus, servus servorum
 Dei, ad perpetuam rei memoriam.

IN Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, nihil neque universali Ecclesie, curæ & sollicitudini nostræ commissa, salubrius, neque injuncto nobis Apostolicæ servitutis officio, decentius præstare possumus, quàm quòd providentiæ nostræ ministerio œcumenicum Concilium Tridentinum, sicut nostris potissimum auspiciis, summaq;

sanctorum Patrum concordia per Dei misericordiam feliciter absolutum fuit; ita per universos, qui Christiana pietate censentur, ubique suscipiatur, & remotis quibuslibet obstaculis, ab omnibus æqualiter observetur. Cum itaque in eodem Concilio quamplura salubria, & ad universalem morum reformationem valde utilia decreta, atque statuta maturo præsentium ipsorum examine præcedente, sint edita, quibus multa, atque diversa privilegia, exemptiones, immunitates, dispensationes, facultates, conservatoria, indulta, &, ut vocant, Confessionalia, & Mare magnum, & alia gratia, quæ variis, tam Cathedralibus, etiam Metropolitanis, quam Collegiatis Ecclesiis, monasteriis, Conventibus, & aliis Religiosis, etiam Fratrum Mendicantium domibus & ordinibus, necnon sancti Spiritus in Saxia, sancti Joannis Lateranensis, ac Incurabilium de Urbe sancti Antonii Viennen. & sancti Bernardi Juren. aliisque hospitalibus Militiis, eorumque Capitulis & Conventibus, ac Universitatibus, etiam studiorum generalium Collegiis, tam secularibus, quam Ecclesiasticis, Confraternitatibus, Societatibus, & tam Principis Apostolorum de Urbe, quam aliis fabricis, sanctæ Cruciatæ, aliisque piis locis & operibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælati Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, & aliis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam diversorum Ordinum & Militiarum regularibus, ac etiam laicis cujuscunque dignitatis,

& status, ac gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali, Regia, & Imperiali dignitate fulgentibus utriusque sexus personis, necnon aliquibus notariis, & etiam de laere legatis, atque Nuntiis, tam perpetuò, quam ad tempus, per plures Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, Sedem Apostolicam, ejusque Legatos hæcenus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu etiam Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum Principum contemplatione, & intuitu, etiam de Fratrum consilio, diversimode, variisque temporibus, in genere, vel specie, ex quavis etiam honesta causa concessa, & etiam pluries confirmata, & innovata fuerunt, in plerisque contrariantur. Nos, quibus imprimis cordi est, tam sancta, & Ecclesiæ Dei saluberrima decreta, ut par est, effectus ubique consequi, & ab omnibus obedienter observari; privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, Confessionalium, Maris magni, & aliarum gratiarum prædictarum, ac quarumcunque Apostolicarum, & aliarum litterarum desuper confectarum, processuumque, decretorum, & aliorum in defectuorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & plenè insertis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd eadem omnia & singula privilegia, exemptiones, immunitates, facultates, dispensationes, conservato-

ita indulta Confessionalia, Mare magnum, & alia gratia, in his omnibus & singulis, in quibus illa statutis, & decretis Concilii hujusmodi contrariantur, ipso jure revocata, cassata, & annullata, ac ad ipsius Concilii terminos, atque limites reducta sint, & esse censeantur; nec quidquam adversus ipsa decreta, & statuta, quominus ubique & apud omnes observentur, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi, & reputari debere, ac si nunquam emanassent, auctoritate Apostolica, tenore presentium declaramus, ac etiam statuimus & ordinamus. Decernentes nihilominus, omnia & singula, quae vigore privilegiorum, exemptionum, immunitatum, & dispensationum, facultatum, conservatoriarum, indulgentiarum, Confessionalium, & aliarum, quarumcunque gratiarum hujusmodi post id tempus, quo Concilium obligare coepit, facta & gesta quomodolibet fuerunt, & in posterum fient, in his, in quibus dicti Concilii decretis adversantur, nulla, invalida & irrita esse, & ceteri, ac nemini, etiam quantumlibet, ut praefertur qualificato, tam in foro (quod ajuat) fori, quam conscientiae, suffragari posse, & debere. Et ita per quoscunque locorum, ordinarios, aliosque iudices, & commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis &c. non obstantibus praemissis &c. nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae M. D. LXV. tertio decimo Kalend. Martii,

Pontificatus nostri anno sexto.
P. Episcopus Narnien.

Cas. Glorierius

H. Cumyns.

Pius V. edidit constitutionem, qua habetur in Bullario num. 38. incipit. Etsi Mendicantium Ordines xvii. Kal. Septemb. MD. LXVII. Pontificatus secundo; in qua iterum confirmavit eadem privilegia Ordinibus Mendicantium, & alia de novo concessit: extendendo ea ad alios Ordines Regularium, ac declaravit Concilium Tridentinum ubi de iis loquitur. Quae constitutio postea revocata fuit a Gregorio XIII. & reducta ad terminos juris communis, & Concilii Tridentini. Eam habes infra: incipit, in tanta:

Super clausura, & reformatione Monachialium cujuscunque Ordinis.

V I I.

Part. 3. alleg. 102.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Circa pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, desuper commissi curam (quantum nobis ex alto permittitur) invigilantes, assidue ad ea, per quae singulis erroribus & excessi-

V 3

celli-

cessibus obviatur, ac personis quibuslibet, præsertim femineæ sexus virginitatem suam Altissimo voventibus, sub Religionis jugo Christo Salvatore in castitatis holocausto famulari affectantibus, à femita justitiæ, & honestatis declinantibus, ne quidquam in eis reperiat incongruum, quod in Regularis ponat honestatis gloria maculam, & divinam meritò possit offendere Majestatem, opportunè succurratur, libenter intendimus, ac in his nostræ vigilantia partes propensius impartimur, prout id in Domino salubriter expedire conspicimus. Hac igitur perpetuò valitura constitutione, inhaerentes etiã constitutioni fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, periculoso, & decretis Concilii Tridentini super clausura Monialium editis, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, atque perpetuò decernimus, universas & singulas Moniales præsentis, atque futuras, cujuscunque Religionis, Ordinis, vel Militiarum, etiam Hierosolymit. sint, quæ vel jam receptæ sunt, vel in posterum in quibusvis Monasteriis, sive domibus recipientur, & tacitè, vel expressè Religionem professæ, etiam si Conversæ, aut quocunque alio nomine appellentur, etiam si ex institutis, vel foundationibus, earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec unquam in earum Monasteriis, seu domibus, etiam ab immemorabili tempore ea servata fuerit, sub perpetua in suis Monasteriis, seu domibus de cætero debere permanere clausura, juxta for-

mam dictæ constitutionis fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, in Sacro Concilio Tridentino approbatæ & innovatæ, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus & innovamus in omnibus, & per omnia ac illam districtè observari mandamus. Quod si aliquæ Moniales forsitan reperiantur, quæ consuetudine etiam immemorabili, aut instituto, vel fundatione Regulæ suæ fretæ, animo obstinato huic clausuræ resistent, quoquomodo reluctentur, Ordinarii una cum superioribus earum, omnibus juris & facti remediis compellant easdem tanquam rebelles, & incorrigibiles ad præcisè subeundam dictam clausuram, & perpetuo observandam. Mulieres quoque, quæ Tertiariæ, seu de pœnitentia dicantur, cujuscunque fuerint Ordinis, in Congregatione viventes, si & ipsæ professæ fuerint, ita ut solemne votum emiserint, ad clausuram præcisè, ut præmittitur, & ipsæ teneantur. Quod si votum solemne non emiserint, Ordinarii una cum superioribus earum hortentur, & iis persuadere studeant, ut illud emittant, & post emissionem, & professionem eidem clausuræ se subjiciant, quod si recusaverint, & aliquæ ex eis inventæ fuerint scandalosè vivere, severissimè puniantur. Cæteris autem omnibus sic absque emissionem professionis & clausuræ, vivere omnino volentibus interdiciamus, & perpetuò prohibemus, ne in futurum ullam aliam prorsus in suum
Ordi-

Ordinem, Religionem, Congregationemve recipiant. Quod si contra huiusmodi hanc nostram prohibitionem, & decretum aliquas receperint, eas ad sic vivendum omnino inhabiles reddimus, ac illarum quaslibet professiones, & receptiones irritas decernimus, & nullas, prout etiam presentis decreto irritas facimus, & annullamus. Porro ne Moniales, vel Tertiariae praedictae propter hanc clausuram detrimentum aut incommodum aliquot in earum necessitatibus, maxime in pertinentibus ad illarum victum, patiantur, sed ut eis opportunè consulatur, auctoritate Apostolica praefata statuimus, decernimus, praecipimus atque mandamus Ordinariis, & superioribus earum ut curent colligi fidelium eleemosynas per Conversas, quae non sint professae, vel si professae fuerunt, sint tamen aetatis annorum quadraginta, & in domibus contiguas extra tamen monasterium degant, & non ingrediantur clausuram aliarum Monialium, nisi in casibus ex earum constitutionibus permisis, & de earum domibus exire non possint pro huiusmodi eleemosynis colligendis, nisi delicta Ordinarii, vel earum superiorum. Et de cetero nullae aliae conversae professae recipi amplius, etiam de consensu suorum superiorum, vel Praelatorum possint. Quod si adversus hanc nostram prohibitionem receptae fuerint, illarum receptio nulla, irrita & inanis sit, prout ex nunc nullam, ac irritam facimus, & an-

nullamus. Quod si praedicto modo necessitatibus Monialium, & mulierum Tertiariarum praedictarum succurri sufficienter non poterit, mandamus ipsis Ordinariis, & Superioribus earum, ut ipsi provideant de aliis personis piis, & Deo devotis, quae fidelium eleemosynas colligant, vel alias eo meliori & commodiori modo, quo fieri poterit, etiam ex opere manuum ipsarum Monialium, & mulierum praedictarum, arbitrio Ordinariorum, & superiorum earumdem, & prout eis congruentius expedire videbitur, provideatur & succurratur. Et ne propter Monialium numerum excessivum clausurae observatio violetur, inhærentes etiam similiter dispositioni dictae constitutionis Bonifacii, & Concilii Tridentini decreto, Monialibus praedictis, & illarum superioribus, & Ordinariis districtè inhibendo praecipimus & mandamus, ne pluries in earum monasteriis recipiant, & admittant, sive recipi, & admitti permittant, quam ex propriis redditibus ipsorum monasteriorum, vel consuetis elemosynis commodè sustentari possint. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, sub obtestatione divini iudicii, & interminatione maledictionis aeternae universis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in civitatibus & diocesisibus propriis praesentes nostras litteras publicari faciant, ac in Monasteriis Monia-

Monialium sibi ordinario jure subiectis, in iis verò quæ ad Romanam mediatè vel immediatè spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate, una cum superioribus earundem Monasteriorum clausuram, ut præmittitur, quamprimum poterunt reservari procurent: contradictores atque rebelles per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Ac ut hoc tam salutare decretum facilius observetur, omnes Principes sæculares, & alios Dominos, & Magistratus sæculares, & alios Dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordiæ Domini nostri JESU CHRISTI eisdem in remissionem peccatorum injungentes quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Monialium Superioribus assistant; ac suum favorem & auxilium præstent, ac impediētes pœnis etiam temporalibus afficiant. Præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam per Sedem Apostolicam approbatis, & confirmatis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam in fundatione, & institutione eisdem monasteriis, vel domibus, & Monialibus, sub quibuscunque verborum formis, & clausulis irritantibus, & aliis decretis quibuslibet concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis (qui-

bus omnibus, etiam pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum infererentur pro sufficienter expressis habentes, quoad effectum validitatis nostræ constitutionis tantum derogamus) contrariis quibuscunque non obstantibus: aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede Indultum, quod interdicti, aut suspendi non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Per hoc autem in monasteriis exemptis Ordinarii locorum quoad alia nullam sibi credant jurisdictionem, vel potestatem aliquatenus eis attributam, Volumus autem quòd præsentis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, statuti, decreti, mandati, interdicti, prohibitionis, annulationis, præcepti, inhibitionis, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVI. quarto Kal. Junii. Pontificatus nostri anno primo.
Cæs. Glorierius.

H. C. M. M.

De clausura vid. *Bull.* 21. 30. 31.

Decla-

Declaratio Regulæ à Pio V. editæ super
expressione, gradus propinquo-
ris in dispensationibus Matrimonialibus
in diversis gradibus.

VIII.

Part. 3. allegat. 35.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Pius divina providentia Papa V. attendens per quandam constitutionem dum per sel. rec. Pium Papam IV. Sanctitatis suæ prædecessorem editam, qua cavetur, quod in dispensationibus Matrimonialibus, pro diversis consanguinitatis, seu affinitatis ex eodem stirpe provenientius gradibus conjunctis, non remotioris solum, prout olim fieri solebat, sed etiam propinquois graduum, expressa mentio fieri debeat, alioquin dispensationes, ac desuper confectæ litteræ nullius sunt roboris, vel momenti, prout in dicta constitutione plenius continetur, à dispositione juris communis, & laudabili ac antiquo Rom. Curia stylo nimium recedi, ac favorem matrimonii debitum restringi; volensque propterea juri & stylo prædictis, nec non piæ mem. Gregor. XI. & Clementis VI. Romanorum Pontif. etiam sanctitatis suæ prædecessorum, vestigiis inherendo, Sacramento & libertati matrimonii, quantum cum Deo potest, favere, statuit & ordinavit, ut de cætero in quibuscunque dispensationibus, quas pro matrimonii contra-

ctis aut contrahendis inter viros & mulieres, in vicem diversis prohibitis consanguinitatis, seu affinitatis, aut mixtis ex communi, seu ab eodem stirpe surgentibus, quicunque illi sint, dummodo primum quoquo modo non attigant, cum in eo sanctitas sua nunquam dispensare intendat, gradibus conjunctos, ab eadem sanctitate sua, & pro tempore Romano Pontifice, aut Sede Apostolica impetrari, vel aliàs concedi contigerit, ac litteris commissionibusque desuper etiam locorum Ordinariis faciendis, gradus, gradus remotior attendatur, trahatque secum propinquois rem, ac ob id sufficiat remotiorem tantum gradum exprimere, obtentis tamen postea super propinquois litteris declaratoriis, juxta Gregorii & Clementis prædec. hujusmodi constitutiones, quas quoad hoc innovavit, & inviolabiliter observari mandavit, dispensationesque, seu dispensandi commissiones, ac desuper confectas litteras, & processus habitos per easdem, dispensatis, seu his, cum quibus dispensari mandatur, propter proximioris gradus hujusmodi non expressiois nem de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis defectu notati non posse, sed in omnibus & per omnia suffragari; perinde ac si in litteris, seu commissionibus hujusmodi de proximioris, seu utroque gradu specialis & expressa mentio facta fuisset. Sicque per quoscunque iudices & commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari & de-

Iniri debere, ac quidquid secus super his à quocunque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit; irritum & inane decrevit; constitutioni Pii prædecessoris hujusmodi cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque

Placet, publicetur, & deteribatur. M

Acta & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis Dominice millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, die vero Martis vigesima mensis Augusti, Pontificatus præfati S. D. N. Pij Papæ quinti anno primo.

Declaratio super decretis Concilii Tridentini, de cognatione spirituali, & affinitate ex fornicatione, ac matrimoniis desuper contractis, & contrahendis.

IX.

Part. 2. allegat. 35.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster, Dominus Pius divina providentia Papa V. ad cujus notitiam pervenit, quod cum in Decretis Sacri Concilii Tridentini certarum personarum enumerentur, inter quas dumtaxat cognatio spiritualis deinceps contrahatur, ab aliquibus revo-

catur in dubium, an qui ultra personas in dictis decretis enumeratas, quoquo modo cognatione spirituali ante confirmationem dicti Concilii conjuncti erant, absque dispensatione Apostolica Matrimonium post dictam confirmationem contrahere poterint, ac hodie & de cætero contrahere possint, cum ante prædictam confirmationem id facere de jure minimè liceret. Et insuper cum in eisdem decretis statuatur, affinitatem, quæ ex fornicatione contrahitur, in illis solummodo attendi debere qui primo vel secundo affinitatis gradu conjunguntur; ab aliquibus pariter dubitetur, an matrimonia inter personas, quæ ante confirmationem dicti Concilii, tertio, vel ulteriori hujusmodi affinitatis gradu conjunctæ erant, post confirmationem ejusdem Concilii absque dispensatione Apostolica contracta, & quæ deinceps contrahi contigerit, dirimi debeant: Sanctitas sua ad tollendum omne dubium, eos qui ante confirmationem prædicti Concilii cognationem spirituales contraxerunt, dummodo non sint ex personis in dictis decretis enumeratis, & inter quas tantum Concilium voluit deinceps contrahi hanc cognationem spirituales, matrimonii vinculo inter se absque dispensatione aliqua liberè, & licitè copulari posse; ac matrimonia etiam post confirmationem hujusmodi, absque dispensatione Sedis Apostolicæ inter eas jam contracta valere, plenamque roboris firmitatem obtinere. Et similiter ma-

gimo

erimonia post confirmationem Concilii absque dispensatione Apostolica secuta, & quæ de cætero sequentur inter personas, quæ ante dictam confirmationem, affinitatem (infra tamen secundum gradum ex fornicatione provenientes) contraxerant, propter huiusmodi affinitatē dirimi nō debere, sed valida & efficacia existere declaravit; sicque per quoscunque iudices & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari & definiti debere, ac quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decrevit.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, die vero Mariæ vigesima mensis Augusti. Pontificatus præfati sanctiss. D. N. D. Pij Papæ. Quinti anno primo.
A Lomellinus Custos.

Super declaratione decreti Concilii Tridentini, de Cognatione spirituali, & ejus impedimentis.

X.

Part. 2. alleg. 35.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Cum illius vicem, licet minimè suffragantibus meritis, geramus, in terris, de cujus vultu prodit iudicium,

& vident oculi æquitatem, officii nostri debitam prosequimur actionem, & obscuros Sacrorum sensus ita aperire studemus, ut piis Christi fidelium mentibus nulla dubitandi occasio reliquatur. Sanè licet ex eo, quod in Concilio Tridentino decretum fuerit, cognationem spiritualem inter eos tantum contrahi, qui suscipiunt baptizatum de baptismo ac baptizatum ipsum, & illius patrem & matrem, nec non baptizantem & baptizatum, baptizati que patrem & matrem, & in reliquis personis, quæ per antiquos Canones occasione cognationis huiusmodi contrahere prohibebantur, omne impedimentum sublatum esse videtur, adhuc tamen ab aliquibus dubitari accepimus, an saltem impedimentum cognationis spiritualis huiusmodi inter maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, nec non inter maritum vel uxorem suscipientis, & patrem ac matrem baptizati vigeat, propterea quod prohibitum de uno conjugè, de altero etiam prohibitum esse videatur. Nos piarum mentium quieti, & matrimoniorum favori (quantum nobis ex alto permittitur) consulere volentes, à præcisissimis verbis Concilii minimè discedendum in præmissis esse censuimus. Et propterea nullum amplius impedimentum ratione cognationis huiusmodi subesse decernimus & declaramus, quominus inter dictos maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, baptizati que patrem & matrem, quascunq; alias personas tam ex parte suscipientis, quam baptizantis & baptizati in

X 2

dicto

dicto Concilio nominatim non expressas, matrimonium liberè & licitè contrahi possit. Et ita ab omnibus judicari debere mandamus atque statuimus; decernentes irritum & inane, si quid secus à quoquam quacunq; dignitate, auctoritate & potestate prædito contigerit judicari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis aliisque contrariis quibuscunq;. Volumus autem, quòd præsentis literæ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVI. quarto Kal. Decembris, Pontificatus nostri anno secundo

Cæs. Glorierius

H. Cuius.

Declaratur Concilii Tridentini decretum super impedimento affinitatis ex fornicatione provenientis.

XI.

Part. 2. alleg. 35.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rememoriam.

AD Romanum Pontificem spectat, Canonicas sanctiones, quæ expressiorem sensum postulare videntur, re diligenter perspecta ita declarare, & aliàs providere, ut omnis dubietas de piis Christi fidelium mentibus evellatur. Sanè postquam ex eo, quod Tridentina Synodus impedimentum affinitatis ex fornicatione proveniens, per quod non solum matrimonium contrahi prohibetur, sed etiam postea factum dirimitur ad eos tantum restrinxit, qui primo & secundo gradu conjunguntur; in ulterioribus verò gradibus statuit, matrimonium postea factum non dirimi; à pluribus Christi fidelibus, ut accepimus, dubitatum est, an licèt in ulterioribus gradibus hujusmodi matrimonium contractum non dirimatur adhuc tamen juxta antiquos Canones contrahi prohibeatur. Et propterea nos omnem ambiguitatem tollere, & animarum tranquillitati, ac matrimonii libertati, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, declaramus, & Apostolica auctoritate decernimus, nullum hodie impedimentum remanere, quo minus in ulterioribus gradibus hujusmodi liberè & licitè matrimonium contrahi possit. Et ita ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus, decernentes irritum & inane, si quid secus à quoquam quacunq; dignitate, auctoritate, & potestate prædito contigerit judicari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis aliisque contrariis quibuscunq;. Volumus autem, quod præsentis
litteræ

litera in Cancellaria nostra Apostolica, & in acie Campi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuo valituras describantur. Et quia difficile foret, eas ad singula quæque loca deferri, quod autem tranſumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVI. quarto Kalend. Decembris, Pontificatus nostri anno primo.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

De veritate exprimenda à Procuratoribus Pœnitentiariæ &c. in dispensationibus Matrimonialibus, & aliis gratis Apostolicis, sub pœna falsi.

XII.

Part. 2. allegat. 35.

PIVS PAPA.

Motu proprio &c. Cùm sicut accepimus, nonnulli suæ conscien-

scientiæ prodigi, ac propriæ salutis immemores, ut facilius à nobis, & Sede Apostolica dispensationes Matrimoniales, & aliàs gratias & concessiones obtineant, gradus consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter, quam eis à principio ab ipsis partibus significatum, vel narratum fuerit, exponunt; & si matrimonia hujusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrant, ac aliàs diversimodè veram facti speciem tam in ipsis dispensationibus Matrimonialibus, quam pro aliis quibuscunque gratis & concessionibus obtinendis immutent; ac propterea cum non solum in impetrationibus hujusmodi falsitas narretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum hujusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur. Nos igitur hujusmodi abusibus & erroribus obviare cupientes, Motu proprio &c. omnes & singulos Procuratores tam officii Sacræ Pœnitentiariæ, seu Contradictarum, quàm alios quoscunque sollicitatores, & scriptores quos Copistas vocant, qui veritatem facti à narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantialia, & qualitates necessario exprimendas, diversam faciunt, seu quoquo modo invertunt, aut immutant, ac depravant, & per subreptionem & obreptionem gratias à nobis extorquent; pœnam falsi incurrere, & ea puniri debere omnino decernimus & declaramus; Mandantes propterea almæ Urbis Gubernatori, Cameræ Apostolicæ Audi-

X3

tori,

tori, & Vicario, quatenus in præmissis reos & culpabiles repertos, pœna falsi, ut præmittitur, puniant, cum potestate citandi etiam per edictum &c. aliaque faciendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna. Non obstantibus præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque: irritum quoque & inane &c. dicitur &c. judicari & definiti debere, sublata &c. decernentes. Et quod præsentis Motus proprii, etiam absque data, & registratura, sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio & extra: regula contraria non obstante, ejusque transumptis &c. quodque Camera & Cancellaria Apostolica, ac audientia causarum Palatii Apostolici valuis, & in acie Campi Floræ, dimissis inibi copiis affixis omnes ita afficiant & ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent

Placet, publicetur, & describatur M. Die quinta Decembris M.D.LXVI. suprascripta littera Apostolica affixa, & publicata fuerunt in locis supradictis, dimissis in eisdem copiis affixis.

Super collatione Parochialium Ecclesiarum.

XIII.

Part. 3. alleg. 60.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei
ad perpetuam rei memoriam.

IN conferendis beneficiis Ecclesiasticis, & præsertim Parochialibus Ecclesiis, personis dignis & habilibus: quæ in loco residere, & per se-

iplos curam exercere valeant, quanta diligentia adhiberi oporteat, Alexandri III. in Lateranen. & Gregorii X. in Lugdun. generalibus Conciliis, ac Innocentii similiter III. & aliorum Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum editæ constitutiones testantur. Quod ut diligentius, ac rectius perficeretur, statuit etiam Synodus Tridentina, ut occurrente vacatione Parochialis Ecclesiæ, etiam generaliter vel specialiter, etiam vigore indulti in favorem S. R. E. Cardinalium, aut aliàs quomodolibet reservatæ vel affectæ, debeat Episcopus habita notitia vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in ea Vicarium cum congrua, ejus arbitrio, fructuum portionis assignatione constituere, qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur. Et deinde Episcopus, & qui jus patronatus habet, intra decem dies, aut aliud tempus ab Episcopo præscribendum, alienos clericos ad regendam Ecclesiam idoneos, Examinatoribus juxta formam ejusdem Synodi deputatis, nominet, non nisi ab eisdem Examinatoribus per concursum aliorum examinatorum etiam tanquam magis idoneo ab Episcopo judicato & electo, de Ecclesia provideatur, aliàs provisiones, seu institutiones omnes præter formam prædictam factæ, subreptitiæ censeantur. Sed quoniam res humanæ semper in deterius prolabantur, nisi sit, qui eos retineat, ac debitæ executioni demandet, & verendum sit, ne propter Constitutionem hujusmodi transgressio

gressionem maximi abusus orientur : Nos, ad quorum notitiam non sine gravi nostra molestia pervenit, nonnullas ex Venerabilibus nostris Archiepiscopis & Episcopis occurrente vacatione Parochialium Ecclesiarum eas nullo, aut minus ritè servato examine, præsertim illo, quod per concursum fieri debet ex Concilio Tridentino, veletiam examine ritè servato, personis minus dignis, carnalitatibus, aut alium humanæ passionis affectum, non rationis iudicium, sequentes contulisse, & de eis providisse; volentes quantum cum Deo possumus, huiusmodi ac etiam futuris periculis occurrere, eorundemque prædecessorum nostrorum constitutiones præfatas etiam innovando, auctoritate Apostolica tenore præsentium omnes & singulas collationes, provisiones, institutiones, & quavis dispositiones Parochialium Ecclesiarum ab eisdem Episcopis & Archiepiscopis, ac quibusvis aliis collatoribus tam Ordinariis, quam Delegatis etiam S. R. E. Cardinalibus, ac Sedis Apostolicæ Legatis, vel Nuntiis, præter & contra formam, ab eodem Concilio Trid. præsertim in examine per concursum faciendo præscriptam, factas, aut in futurum faciendas, nullas, irritas, ac nullius roboris, vel momenti fore & esse, nullumque provisum jus, aut titulum etiam coloratum possidendi præbere; & Parochiales Ecclesias huiusmodi, ut prius ante collationes huiusmodi vacabant, & nunc vacare statuimus, decernimus, & declaramus, easque omnes pro tempore sic vacantes,

nostræ & Sedis Apostolicæ, seu eorum, quibus jus conferendi eas, præterquam Episcopis & Archiepiscopis, qui curam dicti examinis juxta decretum ejusdem Concilii habere debent, competet, dispositioni reservamus. Insuper ne Parochiales Ecclesiæ diu in suspensio maneat in maximum animarum periculum, quarumcunque Parochialium Ecclesiarum, quarum, dum pro tempore vacant, ad Episcopos, Archiepiscopos, Primate, & Patriarchas, & quosvis alios ordinarios collatores, in mensibus ordinariis collatoribus etiam per nostras Regulas assignatis, provisio, & collatio spectat & pertinet, de quibus ijdem Episcopi & Ordinarii prædicti intra sex mensium spatium à die vacationis eorundem, perfecto examine, juxta formam Concil. Trid. præfati non providerint, ac illarum etiam, quarum collatione nobis & dictæ Sedi generaliter vel specialiter, & ex quavis causa reservatæ, seu effectæ existunt, aut aliis ex indulto Sedis Apostolicæ competunt, ad quas occurrente illarum vacatione Episcopi & Archiepiscopi præfati personas per examen, concursu mutuo habito juxta dicti Concilii Tridentini formam, approbatas, & magis idoneas non elegerint, aut electas, nobis vel successoribus nostris, aut ijs ad quos collatio spectabit, pro collatione obtinenda intra quatuor mensium spatium à die illius vacationis non significaverint, necnon Parochialium Ecclesiarum similium, quæ juris patronatus Ecclesiastici vel aliorum, seu clericorum & Laicorum simul fuerint,

si præsentatus intra tempus eisdem patronis à jure præfixum, prævio examine juxta formam dicti Concilii approbatus petatur institui, institutioque ipsa per duos menses à die præsentationis dilata fuerit, collationem, provisionem, institutionem, ac omnimodam dispositionem nobis & ipsi Sedi, ac personis, indulta hujusmodi conferendi, providendi, seu instituendi obtinentibus respectivè reservamus, data tamen in Parochialibus juris patronatus optione ipsis patronis, ut si institutio ad Ordinarios spectabit, ipsis Ordinariis illam facere negligentibus, & ultra dictos duos menses differentibus, possint pro hujusmodi institutione obtinenda habere recursum ad Metropolitanum, vel viciniorum Ordinarium, aut ad Sedem Apostolicam. Prohibentes etiam eisdem Ordinariis, ne tempus decem dierum eisdem Ordinariis, & patronis ab eodem Concilio Tridentino ad nominandum idoneos clericos coram deputatis Examinatoribus præfixum, ultra alios decem dies prorogare audeant aut præsumant. Districtius inhibentes, ne qui, præter Romanos Pontifices, aut alios indulta hujusmodi obtinentes, ut præfertur, quacunque sit super hoc auctoritate munitus, de hujusmodi beneficiis sic reservatis (ut præfertur) disponere, vel circa illa etiam per viam permutationis, vel aliàs innovare quoquomodo præsumat. Ut autem non solum dignis, sed magis idoneis repertis, juxta ejusdem Concilii decretum, Parochiales Ecclesiæ conferantur, volumus, & eadem au-

thoritate decernimus, quod si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit; possint ii, qui rejecti fuerint, à mala electione hujusmodi ad Metropolitanum, vel si ipse eligens Metropolitanus aut exemptus fuerit, ad viciniorum Ordinarium, uti nostrum & Sedis hujusmodi delegatum, aut aliàs ad ipsam Sedem Apostolicam appellare, ac præelectum ad novum examen coram ipso appellationis iudice, & ejus examineribus provocare, & constito de prioris eligentis rationabili iudicio, eoque revocato, Parochialis magis idoneo per eundem iudicem appellationis auctoritate nostra (quatenus collatio ad Episcopum, à quo appellatum fuit, spectaret) conferatur; aliàs eidem magis idoneo per iudicem appellationis approbato conferenda remittatur ad eum, ad quem collatio, provisio, vel institutio spectabit. Hæc tamen appellatio interposita interim non impediatur aut suspendatur, quominus electio per Ordinarium primo loco facta interim debitæ demandetur executioni, & provisus ab eadem Ecclesia, causa appellationis hujusmodi pendente non moveatur. Et si quis à sententia per iudicem appellationis lata duxerit appellandum, is tunc ad Sedem ipsam Apostolicam appellabit. Si secus in præmissis omnibus & singulis actum aut attentatum fuerit, irritum decernimus & inane. Volumus autem, quod præsentium transumptis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ declarationis, statuti, decreti, reservationis, prohibitionis, in-

hibi

hibitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVI. xv. Kalend. Aprilis. Pontificatus nostri anno secundo.

Cæs. Glorietius.

H. Cumyn.

Declaratio super portione assignanda Vicariis perpetuis Parochialium Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, ac piis locis perpetuo unitarum.

XIV.

Part. 3. allegat. 66.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam,

AD exequendum Pastoralis officii debitum vigilantibus studiis intendentes ad ea, per quæ Cathedralium & Collegiarum, aliarumve Ecclesiarum, necnon monasteriorum beneficiorum, seu collegiorum, ac aliorum priorum locorum prospero profectui, divinique cultus augmento, & opportuna, congruaque sustentationi Parochialium Ecclesiarum eisdem unitarum statui feliciter dirigendo, & per-

sonarum in illis curam animarum exercentium utilitatis, recta ratione & provida moderatione consuli, & salubriter provideri valeat, libenter interponimus nostræ sollicitudinis partes. Hinc est, quod nos, ad eorum aures, (quod non sine animi nostri molestia referimus.) pervenit, nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in deputandis Vicariis, ac assignatione portionum Vicariis perpetuis Parochialium, dictis Ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis, vel locis piis perpetuo unitarum, ex Concilio Tridentino facienda, ita modum excessisse, ut parum, aut nihil ex fructibus, redditibus, & proventibus, Parochialium Ecclesiarum sic unitarum Ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis, aliisve locis piis remanserit, ob idque multæ ortæ sint super hoc controversiæ circa interpretationem decreti dicti Concilii. Nos ad eas tollendas animum intendentes, considerantesque uniones ipsas ideo à prædecessoribus nostris factas esse, ut ex redditibus & emolumentis beneficiorum unitorum Ecclesiis, monasteriis, collegiis, beneficiis, & locis piis, quibus illa uniantur, facilius onera eisdem incumbentia supportentur, & promptius à ministris Ecclesiasticis in eisdem divina officia celebrentur, hospitalitas servetur, aliaque charitatis opera exercentur; ac etiam ut nihilominus cura animarum dictarum Parochialium laudabiliter exerceretur: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica,

Y

hac

hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus & ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipsius Concilii mente fuisse collegimus, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos prefatos in assignatione portionis ipsis Vicariis perpetuis ex prædicto Concilio ipsorum Prælatorum arbitrio facienda ita se continere & arbitrari debere, ut non major centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa, computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis, eis omnino assignetur (nisi Vicariis temporariis solitum fuisset plus assignari) sive in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo, seu alia restabili portio huiusmodi constituatur, cujuscunque valoris Parochialis Ecclesia unita fuerit; & habita etiam ratione reddituum & onerum loci, cui Parochialis ipsa unita fuerit, ita quod portiones ultra, vel infra dictas summas scutorum centum, & scutorum quinquaginta hæcenus assignatæ, vel in posterum forsitan assignandæ, quoad excessum & defectum huiusmodi nullius roboris & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ & auctæ respectivè censeantur: nisi tamen valor annuus ipsius Parochialis unitæ habita ratione (ut præfertur) minor sit quinquaginta scutis; quo casu portio assignata vel assignanda Vicario perpetuo non debeat excedere summam annuatam valoris dictæ Parochialis, sed sufficiat, quod omnes fructus ejus duntaxat at-

tribuantur ipsi Vicario perpetuo. Et quoniam iniquum esset, eos qui commodis privantur, eadem onera quæ prius sustinebant, debere sufferre: volumus & statuimus, quod Ecclesiæ, monasteria, collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget, Vicarias prædictas erigi; pro quantitibus fructuum ipsis Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quinquenniorum, quam nobis & Camera Apostolicæ solvunt, ulterius non teneantur, sed eis de tractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur: ita tamen, quod Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabantur, teneantur accipere à Sede Apostolica novam provisionem suæ depurationis, & solvere annuatam pro portione fructuum, reddituum & proventuum certorum sibi assignata, & expedire litteras Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, & servitium earundem Parochialium admitti possint, nisi soluta annata, & expeditis litteris Apostolicis novæ provisionis, ut præfertur: alioquin integrum quinquennium solvi debere, nec Vicarii prædicti antea tuta conscientia fructus percipere possint. Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarii perpetui non ad liberam ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum in quorum Ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum Ordinariorum, seu ipsorum Vicariorum, prævio examine, & approbatione deputentur. Et, si dictæ Parochiales unitæ erunt

mona-

monasteriis regularium Mendicantiū, possit à superioribus dictorum monasteriorum nominari ex ipsis Mendicantibus; quos, si Ordinarii, prævio examine per se, aut eorum Vicarios faciendo, idoneos ad curam animarum exercendam invenerint, & ita pro idoneis approbaverint, teneantur in Vicarios (ad nutum tamen superiorum suorum amovibiles) deputare. Idemque etiam servetur in regularibus Monachis tantum, dummodo in eadem Parochiali, in qua unus ex eis Monachis fuerit, servata forma prædicta, Vicarius deputatus, habitent saltem cum eo quatuor alii ex dictis Monachis. Sicque per quoscunque iudices quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi potestate, judicari & interpretari debere; nec non irritum & inane decernimus quidquid secus à quoquam, quavis auctoritate attentatum forsan est hætenus, vel impostertum contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præseates litteræ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ ordinationis, declarationis, statuti mandati, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVII. Kalend. Novembris Pontificatus nostri anno secundo.

Cas. Glorierius.

H. Cumyn.

Declaratio decreti à Concilio Tridentino editi super impedimento publicæ honestatis, circa sponsalia & Matrimonialia.

XV.

Part. 2. allegat 35.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum spectat Pontificem sua sollicitudine diligenter providere, ut Sacrorum Conciliorum decreta ita suæ declarationis adminiculo dilucidentur, ut nulla desuper dubitandi occasio cuiquam relinquatur. Sanè ad aures nostras pervenit, multos esse qui dubitent, an decretum Oecumenici Concilii Tridentini, sessione vigesima quarta de reformatione Matrimonii cap. tertio, quo cavetur, impedimentum publicæ honestatis, ubi sponsalia valida non fuerint, prorsus tolli; ubi verò valida fuerint, non excedere primū gradū, cum in ulterioribus gradibus non possit huiusmodi prohibitio servari; de sponsalibus per verba (ut ajunt) de futuro tantum conceptis intelligatur, vel etiam matrimonia per verba de præsentibus contracta, non tamen consummata, interdum sponsalia, appellantur, comprehendat, ita ut etiam eo casu impedimentum inde proveniens sublatum fuerit. Nos itaque, ut omnis difficultas ac dubitatio tollatur, attendentes, quod sponsaliorum appel-

Y 2

appel-

appellatione, qua dictum Concilium utitur, non nisi improprie matrimonium verbis de presenti conceptis contractum continetur, quodque agitur de correctione juris veteris: quo casu secundum proprietatem verborum duntaxat procedendum est, præsertim cum longè majorem rationem prohibitionis in matrimonio per verba de presenti contracto, quam in sponsalibus de futuro vigere à nemine dubitetur: idcirco Motu proprio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus & definimus, decretum Concilii hujusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro duntaxat, non autem in matrimonio sic (ut præfertur) contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus; quibus de jure veteri ante prædictum decretum Concilii introductum erat. Et ita ab omnibus iudicari debere mandamus, atque statuimus; non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscunque volumus autem quod præsentis literæ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, definitionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hæc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVIII. Kalendis Julii, Pontifi-

tatus nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cuyjn.

Quæ resignationes beneficiorum per Episcopos & alios collatores admitti possint?

XVI.

Part. 3. allegat. 69.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesiæ Dei incommoda omni tempore attulerit, ut nunc quotidie magis afferat, ministrorum in eam in eam ingressio vitiosa jam latè perspiciant, & cum mœrore expendant Præsules omnes, & Pastores, quando hæc pernicies cæterarum omnium maxima, jam multas orbis Ecclesias impiè violarit. Quia verò hoc malum cum in cæteris frequens, tum maximè in beneficiorum & officiorum Ecclesiasticorum dimissione admittitur, nemini molestum esse debet, quod pridem de reprimendis quotidianis fraudibus, quæ hac in re frequentiores inter noscuntur, certam aliquam rationem tandem inveniuri, officii nostri partes id prohibenda omnibus interim resignationum hujusmodi receptione paulò severius interposuerimus omnesque beneficiorum interim resi-

gnaa-

mandorum dispositiones, quæ fierent in irritum revocaverimus, ac etiam decreverimus; nullum per eas in illis jus neque titulum, vel coloratum, tam in petitorio, quam possessorio ipsis provisum tribuere, quin etiam eos deinceps ad illa obtinenda perpetuo inhabiles fore. Collatores verò alias in illorum dispositione etiam tanquam devolutionis jure sese interponere non posse, sed de eis ut verè vacantibus, sive per Romanos Pontifices, sive alios collatorum eorundem superiores, uti præventum esset, liberè provideri. Nunc autem intendentes institutum hoc nostrum, quo Sanctuarium Domini cupimus illibatum auctore Domino persequi, ac simul quantum in nobis est, cavere, ne resignationes ipsæ de hinc pro cuiusque arbitrio, nullisque vel certè levibus causis passim & temerè admittantur, prohibitionem, & alia prædicta, ac cætera omnia nobis super his litteris contenta eatenus relaxamus, ut posthac Episcopi & alii facultatem habentes, eorum duntaxat resignationes recipere & admittere possint, qui aut senio confecti, aut valedudinarii, aut corpore impediti, vel vitiiati, aut crimini obnoxii, censurisque Ecclesiasticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent Ecclesiæ, vel beneficio inservire, seu qui unum aliud, vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoveri, Religionem quoque ingressuri, vel matrimonium contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur; denique cum quis ex aliis casibus acciderit, qui con-

stitutione felicitatis record. Innocentii Papæ III. de dimittendis Cathedralibus Ecclesiis edita continentur, qui etiam ob capitales inimicitias nequeunt, vel non audent in loco beneficii residere securi, sed nec horum ullos Sacro Ordini mancipatus nisi Religionem ingressurus, valeat ullo modo beneficium vel officium Ecclesiasticum resignare, nisi aliunde ei sit provisum quo in vita quo in vita possit commode sustentari. Ad hæc beneficiorum & officiorum permutationes admittere, quæ Canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur. Caveant autem Episcopi, & alii prædicti itemque omnes electores, præsentatores, & patroni tam Ecclesiastici quàm laici, quicumque sint, ne verbo quidè, aut nutu, vel signo futuri, in hujusmodi beneficiis & officiis successoribus ab ipsis resignationibus, aut aliis eorum significatione, vel hortatu designentur, aut de his assumendis promissio inter eos, vel etiam intentio qualicumque intercedat. Cæterum præcipimus atque interdiciamus ne ipsi Episcopi, aut alii collatores, de beneficiis & officiis resignandis prædictis aut suis, aut dimittentium consanguineis, affinis, vel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatum extraneos collationum audeant, providere. Quod si secus, ac quidquid etiam præter, vel contra formam prædictorum fuerit à quocumque temerè attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere. Quod verò contrafecerint, ut in eo, quo deli-

querint, puniantur, à beneficiorum, & officiorum collatione, necnon electione, præsentatione, confirmatione, & institutione; prout cuique competierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontif. meruerint obtinere, & qui talia beneficia, seu officia receperint eos prædictis pœnis volumus subiacere. Et nihilominus in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, præsentare, confirmare, vel instituere ausi fuerint, excommunicationis quoad personas quo vero ad Capitula & Conventus, à Divinis suspensionis sententias ipso facto promulgamus, quibus etiam nullus alius quam ipse Romanus Pontifex sive absolutionis sive relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertiri: prohibitione & litteris nostris prædictis, nihilominus in cæteris omnibus perpetuo valeturis. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, &c. Episcopis & aliis Ecclesiarum Prælatibus, necnon Ecclesiis monasteriis Conventibus & Capitulis, Collegiis, & universitatibus, eorumque & aliis personis etiam Regia & Imperiali Majestate præditis concessis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ relaxationis, præcepti, interdictionis decreti, promulgationis, iustificationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarna-

tionis Dominicæ 1568. Kal. Aprilis; Pontificatus nostri anno tertio.

Cæs. Gloriosus

H. Cumyn.

De residentia Rectorum Ecclesiarum Parochialium, & obtinentium Canonicatus, vel Dignitates.

XVII.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Cupientes pro nostri pastoralis officii munere, Christi fidelium animarum saluti, quantum cum Deo possumus, salubriter consulere, & Parochialibus Ecclesiis ab earum Parochis, prout tenentur, in divinis debite & laudabiliter deserviri, inharendo etiam decretis Sacri Concilii Tridentini, Motu proprio, & ex mera deliberatione, certa que scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione omnes & singulos rectores Parochialium Ecclesiarum cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis & præeminentiæ fuerint, in quibuscunque regnis, provinciis, civitatibus, diocæsis, ac aliis Christiani orbis partibus consistentes, qui Parochialem Ecclesiam, ac Canonicatum

atum, aut dignitatem, etiam post Pontificalem majorem sui principalem, in quibusvis Patriarchalibus, aut Metropolitanis, vel Cathedralibus seu Collegiatis Ecclesiis, seu aliud quodcumque beneficium Ecclesiasticum, etiam quarumcumque dispensationum à Rom. Pontificibus predecessoribus nostris, seu etiam à nobis hæctenus quomodolibet impetratarum, ac litterarum Apostolicarum desuper expeditarum titulo, quas omnes hac præsentis constitutione abolemus & revocamus, seu quocumque alio prætextu obtinent, cum prima & præcipua debeat esse cura animarum, eos ad residendum in Ecclesia Parochiali, & ibi in divinis deservendum, debitoque eorum officio fungendum omnino teneri, & obligatos esse, ac ad id per Episcopos, & alios locorum ordinarios, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegatos, sub sententiis & censuris Ecclesiasticis, ac pecuniariis, arbitrio eorundem declarandis, ac etiam privationis dictarum Parochialium, & aliorum quorumcumque beneficiorum pœnis, quacumque appellatione remota, cogi & compelli posse & debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus præcipimus & ordinamus. Eostamen sic residentes in Ecclesiis Parochialibus omnes & singulos fructus, redditus & proventus, etiam Canonieatus sui, vel dignitatis, vel alterius cujuscumque beneficii (exceptis dumtaxat quotidianis distributionibus, & aliis, quæ ex justa causa absentes per-

cipere non solent) lucrari volumus: sicque per quoscumque judices & commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ac S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, interpretari, judicari, & definiri debere: necnon irritum & inane, quidquid secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentatum forsitan est hæctenus, vel in posterum contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis dispensationibus & exemptionibus, litterisque Apostolicis desuper confectis &c. Quibus omnibus &c. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, revocationis, statuti, præcepti, ordinationis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntationis infringere &c. Si quis autem hoc attentare &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVIII. octavo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cumjn.

Con-

Contra quoscunque Clericos tam sæculares, quam Regulares infandi criminis reos.

XVIII.

Part. 2. alleg. 44.

PIUS *Episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memo-
riam.

Horrendum illud scelus, quo polluta, sædatæque Civitates à tremendo Dei judicio, conflagrarunt, acerbissimum nobis dolorem inurit, graviterque animum nostrum commovet, ut ad illud quantum potest, comprimendum studia nostra conferamus. Sane Lateranensi Concilio dignoscitur constitutum, ut quicumque clerici illa incontinentia, quæ contra naturam est, propter quam ira Dei venit in filios diffidentia, deprehensi fuerint laborare, à clero deiciantur, vel ad agendam in Monasteriis pœnitentiam detrudantur. Verum ne tanti flagitii contagium impunitatis spe, quæ maxima peccandi illecebra est, fidentius invalescat, clericos hujus nefarii criminis reos, gravius ulciscendos deliberavimus, ut qui animæ interitum non horrescunt, hos certè deterreat civiliū legum vindex gladius sæcularis. Itaque quod nos jam in ipso Pontificatus nostri principio hac de re decreveramus, plenius nunc fortiusque persequi

intendentes, omnes & quoscunque Presbyteros & alios clericos sæculares & Regulares cujuscunque gradus & dignitatis tam ditum nefas exercentes, omni privilegio clericali, omni officio, dignitate & beneficio Ecclesiastico præsentis Canonis auctoritate privamus. Ita quod per judicem Ecclesiasticum degradati, potestati sæculari statim tradantur, qui de eis illud idem capiat supplicium quod in laicos hoc in exitio devolutos legitimis reperitur sanctionibus constitutum. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1568. tertio Kal. Septembris, Pontificatus nostri anno tertio.

De trium votorum professione ab iis omittenda, qui in congregationibus sub obedientia voluntaria vivunt, & habitus à sæcularibus Presbyteris distinctos habent,

XIX.

Part. 2. alleg. 101.

PIUS *Episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memo-
riam.

Lubricum vitæ genus eorum verius qui Regularium formam præ se ferentes, nec propriis renuntiant, nec ullam profitentur ex Regulis approbatis, quando horum plerique proprio instinctui obsequentes, alii odio incensi,

alii dum, quod ambiunt, minus consequuntur, alii vel dilapidatis, vel interversis rebus, & ad sese, vel propinquos translatis, ut ratiocinia effugiant; quidam etiam in suos ipsorum mores inquisitum iri presentientes, quasi impunitatem adepturi, & sodalicio suo, ut lubet, exiliunt, ejectisque illius insignibus, vestem recipiunt saecularem. Hinc graves & periculosa quotidie offensiones in populis concitantur, dum quos disciplina Regulari perpetuo mancipatos credunt rursus eos, etiam ubi conueverint, contempto post tot annos, & relicto, indignis saepe modis, ejus, cui sese dediderant, vitae instituto, liberos videns & solutos in saeculo evagari. Cum igitur conveniat, ut cujus arma induit, eam miles militiam persequatur, hanc de praedictis rationem capere institimus, ut vel permanendi vel abscedendi facultate singulis semel proposita certus deinceps & immobilis disciplina Regularis cultus debeat in ipsis sodalitatibus perpetuo observari. Itaque de nobis attributa potestatis plenitudine statuimus, ut omnes & singuli Piores Praepositi, & alii Praesidentes, Generales, Provinciales, & Conventuales, necnon Canonici, & Fratres sancti Georgii in Alga Venetiarum, ac Eremitarum sancti Hieronymi, alias B. Petri Pisarum & omnium, ac quarumcunque aliarum Congregationum, necnon Ecclesiarum, domorum & conventuum in communi & sub obedientia voluntaria, & extra votum solemne religionis viventes, quorum ha-

bitus a saecularibus Presbyteris est distinctus, qui Religionem applicati & professionem Regularem solemnem emittere voluerint, in suis quisque conventibus & domibus intra viginti quatuor horarum spatium, postquam delegatus noster praesentes litteras eis significaverit, palam & sponte deliberent & declarent: inde convocato quamprimum per singulas hujusmodi Congregationes generali, vel alio superiore, juxta morem cujusque Congregationis, Capitulo, ibique electa una, sub qua degant, ex Regulis approbatis, in quam major pars vocum ipsius Capituli consenserit, trium votorum sponsalium professionem Regularem intra mensem solemner mittant, & in eam tam ipsi, quam illam deinceps ingressuri, perpetuum serant Altissimo factum: sicque professi, vel in suis quisque Prioratibus Praepositis Praesidentibus, administrationibus & officiis confirmentur, vel ad alia transferantur, pro ut cuique Congregationi, & superioribus suis videbitur ut illi expedire. Qui vero excusso jam anni spatio in ipsa Congregatione morati, resugerint intra tempus praedictum profiteri, de tracto Religionis habitu, ac redditibus, etiam in vinculis, si opus sit, receptorum & administratorum omnium rationibus ejiciantur, nec deinceps partiantur in ullis ejusdem Congregationis domibus, seu Conventibus amplius conversari. Quocirca mandamus universis & singulis Prioribus, Praepositis Generalibus, Provincialibus, & conventualibus, ac aliis cujuscunque digni-

Z

tati

tatis & nominis Ministris, necnon
 Conventibus, Canonicis, Fratribus,
 & personis Congregationum hujus-
 modi, ut statutum nostrum prædi-
 ctum, non expectata alia jussione,
 aut mentis nostræ declaratione reci-
 pi, & studiosè observari procurent.
 Quod si fortè aliqui in eo, quo nunc
 sunt statu (quem omnino tollimus &
 abolemus) contra nostrum hoc statu-
 tum persistere contenderint, singu-
 los omni dignitate, officio, admini-
 stratione, & beneficio privamus &
 ad futura perpetuò indignos decerni-
 mus, excommunicationis quoque sen-
 tentia innodamus eo ipso. Non ob-
 stantibus foundationibus & institutio-
 nibus, ac statutis, & consuetudinibus
 ac Congregationum domorum,
 & Conventuum prædictorum jura-
 mento, Confirmatione Apostolica, vel
 quavis firmitate Apostolica alia robo-
 ratis, privilegiis quoque, exemptionibus,
 & indultis Apostolicis illis, eor-
 umque superioribus, & personis, ac
 eorum singulis per quoscunque Ro-
 manos Pontifices prædecessores nos-
 tros, ac nos, & Sedem Apostolicam,
 etiam per modum statuti perpetui &c.
 quæ omnia tanquam abrogata, contra
 eorundem præsentium tenorem nolu-
 mus cuiquam in aliquo suffragari. Cæ-
 terum mandamus præsentibus ad valvas
 basilicæ Principis Apostolorum &c.
 Nulli ergo omnino hominum liceat
 hanc paginam nostræ sublationis, ab-
 olitionis, privationis, statuti, man-
 dati innodationis, & voluntatis in-
 fringere, vel ei ausu temerario con-

traire. Si quis autem hoc attentare
 præsumperit, indignationem omni-
 potentis Dei, ac beatorum Petri &
 Pauli Apostolorum ejus, se noverit
 incursum. Datum Romæ apud S.
 Petrum, anno Incarnationis Domin.
 MD.LXVIII, quinto decimo Kalend.
 Decembris Pontificatus nostri anno
 tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cumyn.

Revocatio indultorum recipiendi, vel
 retinendi Religiosos alterius Or-
 dinis, etiam laxioris.

X X.

Part. 3. allegat. 101.

PIUS *Episcopus servus servorum Dei*
, ad perpetuam rei me-
moriæ.

Quæcunque Sacratum religionum
 statutum offendere noscuntur no-
 strum nos ineitat officium de medio
 remove. Quanquam enim de cohi-
 bendis Regularibus ad alium Ordi-
 nem translati sancta Synodus Triden-
 tina salubri consilio decreverit, ut ne-
 mo cujuscunque Ordinis Prælatus,
 vel superior, vigore cujusvis facultatis,
 illorum quemquam ad habitum &
 professionem admittere possit, nisi
 ut

ut in ordine, ad quem transfertur, sub sui superioris obedientia in clau- stro perpetuo maneat: multi tamen superiores & Prælati, obtentu privile- giorum, quam plurimos Apostatas, & alios & diversorum ordinum ad se oburgia, contentiones, levitatem & malefacta, ut maxime fugientes, eo et- iam consilio receptare non desinunt, ut illorum opera in curandis infirmis, gerendisque eorum locorum rebus, & negotiis utantur, ex qua re plerique solutiores effecti, & quasi impuni- tatem assecuti, non personas tantum eorum Ordinum, unde animadver- sionis metu fortè exierant, sed & ipso- rum Ordinum ritus, moresque maledi- ctis insequuntur. Quocirca cum ejusmodi privilegia veniant abrogan- da, quancumque insigniter compe- riuntur nocere vel etiam scandala ge- nerare; Nos his, aliisque rationalibus causis adducti, ut quibuslibet hujus- modi effugia præcludamus, de nobis attributa potestatis plenitudine re- vocamus & abolemus omnia & quæ- cunque privilegia, facultates, dis- pensationes & indulta præter juris- communis dispositionem emanata re- cipiendi vel retinendi Fratres Mona- chos, Canonicos & alios etiam la- xiorum Ordinum professores, qui- buscunque Ordinibus, monasteriis, hospitalibus, Militiis, & piis locis, etiam sancti Antonii Viennen. S. Spi- ritus in Saxia de Urbe, S. Joannis Hierosolymitani, JESU CHRISTI. S. Jacobi de Spartha, S. Lazari Hie- rosolymitani, eorumque Ecclesiis,

membris, superioribus, & personis, per quoscunque Rom. Pontif. præ- decessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam, tam in ipsorum mona- steriorum, hospitalium, & locorum institutione, quam deinceps quomo- docunque, ac quotiescunque, etiam per modum statuti perpetui, ac initi & stipulati contractus & aliis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis restitutionibus, præservationibus, mentis attestatio- nibus, derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus efficacioribus, ef- ficacissimis, & insolitis clausulis, nec non irritantibus & aliis decretis etiam Motu proprio, & ex certa sci- entia, deque simili potestatis pleni- tudine, etiam pauperum infirmorum miserabilium, & cujuscunque alterius pii operis intuitu, ac etiam ex quibus- cunque aliis causis, quantumvis gra- vibus, charitativis, & necessariis, etiam consideratione, vel ad supplicationem Imperatorum, Regum, aliorumque Principum, nec non S. R. E. Cardina- lium, deque illorum consilio & matura deliberatione prius habita, concessa, confirmata, ac etiam multiplicatis vi- cibus innovata, extensa, vel etiam moderata. Cassamus quoque; & an- nullamus, quo ad illa, omnes Apo- stolicas, & alias litteras super iis con- fectas, ac processus, & alia inde se- cuta quæcunque: ac volumus ea om- nia vires & effectum de cætero non habere, ita ut post hac illorum sic revocatorum prætextu Prælati & superiores prædicti, aut alii

quicumque nullum prorsus alterius etiam laxioris Ordinis, vel observantiæ Regularem, etiam specialem transeundi ad ipsos licentiam, juxta hujusmodi privilegia duntaxat ferentem, ad habitum & professionem Regularem in suis quisque monasteriis, domibus, locis, vel ordinibus, etiam ut in clauastro perpetuo maneat, admittant, nec omnino quengquam recipiant vel retineant. Eos verò, quos in aliquo ex casibus supradictis, vigore hujusmodi privilegiorum tantum, ac præter juris communis dispositionem jam habent translatos, ad eorum superiores & loca ejus Ordinis, unde erant profecti, quamprimum remittant. Decernentes admissiones receptiones, & retentiones hujusmodi, nulla firmitate subsistere, neminemque prorsus ulli voto, ullive regulæ, vel observantiæ, etiam juramento, aliave solemnitate promissæ obligare, necnon irritum & inane quidquid secus per prædictos, aut quoscunque alios quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quicumque verò aliquem contra hujus nostræ revocationis tenorem admiserint, aut receperint, aut illos, aut quos jam habent modo prædicto translatos, aut receptos retinuerint, ipsos omnibus & singulis dignitatibus, administrationibus, beneficiis, officiis, fructibus, & pensionibus Ecclesiasticis præsentium auctoritate privamus, & ad futura inhabiles esse volumus eo ipso. Quoties circa omnibus locorum Ordinariis, in quorum diocessibus loca prædicta

consistunt, per Apostolica scripta mandamus, ut per se, vel alium, seu alios de translatis prædictis auctoritate nostra cognoscentes, in eos, quos contra hoc præscriptum nostrum degere invenerint, ac etiam recipientes, vel retinentes, rejecto quocunque exemptionis privilegio animadvertant, ipsosque præterea translatos, vel retentos, ad priores Ordines & disciplinam remittere procurent: contradictores quoscunque per censuras & poenas Ecclesiasticas, cæteraque juris & facti remedia opportuna, quacunque appellatione postposita, compescendo, invocato etiam adhuc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac monasteriorum &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, cassationis, annullationis, privationis, voluntatis, mandati, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXIX. pridie Idus Octobris, Pontificatus nostri anno quarto,

Cæs. Glorierius.

H. Camy.

Contra

Contra Moniales exeuntes à clausura, nisi in quibusdam casibus, easque continentes, vel receptantes, & contra superiores exeundi licentiam concedentes, nisi in casibus hic expressis.

XXI.

Part. 3. allegat. 102.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

DEcoti & honestati omnium sanctimonialium quatum **JESUS CHRISTUS** Dominus noster spon- sus est, ut in puritate & castitate superaedificantes, in ipso feliciter inhabitare valeant, & consulentes, ea quæ illarum existimationi detrahere possent, deest nos consulto submovere. Sanè periculi & scandali plena res est, ac Regulari observantiæ vehementer adversatur, sanctimoniales aliquando parentes, fratres, sorores, aut alios agnatos, vel cognatos, necnon monasteria, & alia filiationes nuncupata, etiam eis subiecta, visitandi, aut infirmitatis causa, aliove pretextu à monasteriis exire, & per sæcularium personarum domos discurrere & vagari, quo veluti colore eximium quoque honestatis & pudicitie decus in discrimen committunt. Unde nos merito pro nostro Pastoralis officii debito salubriter occurrere volentes, in hæ-

rentes etiam decreto Sacri Concilii Tridentini de clausura Monialium disponenti, ac aliis nostris litteris super huiusmodi clausura editis adjicientes, volumus, sancimus, & ordinamus, nulli Abbatissarum, Priorissarum, aliorumve Monialium etiam Carthusiensis, Cisterciens, S. Benedicti, & Mendicantium, & quorumcunque aliorum Ordinum, etiam Militarium, & statuum, graduum, conditionum, dignitatum, ac præminentiarum existentium, etiam à Regia, vel illustri prosapia ortarum, de cætero etiam infirmitatis, seu aliorum monasteriorum, etiam eis subiectorum, aut domorum parentum, aliorumve Consanguineorum visitandorum aliave occasione, & pretextu, nisi ex causa magni incendii, vel infirmitatis lepræ, aut epidemiæ, quæ tamen infirmitas, præter alios Ordinum superiores, quibus cura Monasteriorum incumberet, etiam per Episcopum, seu alium loci Ordinarium, etiam si prædicta Monasteria ab Episcoporum & Ordinarium jurisdictione exempta esse reperiantur, cognita & expressè in scriptis approbata sit, à Monasteriis præfatis exire, sed nec in prædictis casibus extra illa nisi ad necessarium tempus stare licere: Aliter autem quam, ut præfertur, egredientes, seu licentiam exeundi quomodocunque concedentes, necnon comitantes, ac illarum receptatrices personas, sive laicas, aut sæculares, vel Ecclesiasticas, consanguineas, vel non, excommunicationis majoris latae sententiæ vinculo statim eo ipso absque aliqua

declaratione subjacere, à quo præterquam à Rom. Pontif. nisi in mortis articulo absolvi nequeant. Et insuper tam egressas quam præfidentes, & alios Superiores prædictos eis licentiam hujusmodi concedentes, dignitatibus, officiis, & administrationibus per eas & eos tunc obtentis privamus, & illas, & illos ad obtenta, & alia impostero obtinenda inhabiles esse declaramus, necnon licentias, & facultates, seu indulta, & privilegia exeundi à monasteriis & extra illa standi, à nobis, seu alio Rom. Pontif. prædecessore nostro, ac Sedis Apostolicæ Nuntiis, & Legatis etiam de latere ac majore Pœnitentiario, aut Ordinum prædictorum superioribus, aliisque personis, sub quibuscunque tenoribus &c. & aliis decretis in genere, vel specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, nec non S. R. E. Cardinalium intuitu, & contemplatione, ac instantia, vel aliis quomodolibet concessa, quæ prorsus abolemus; ac litteras desuper confectas, & impostero concedendas, & conficiendas, nullas & invalidas, nulliusque roboris, ac momenti fore, nec illas habentibus, & habituris suffragari posse; & ita per quoscunque iudices, & commissarios &c. decernimus. Mandantis universis & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis in virtute sanctæ

obedientiæ, & sub obtestatione divini iudicii, & interminatione maledictionis æternæ, quatenus per se, vel alium, seu alios præfentes litteras in civitatibus & diocesisibus propriis quolibet anno publicent, omniaque in illis contenta, nec non præfatum decretum ipsius Concilii, quod incipit Bonifacii VIII. diligenter & inviolabiliter sub censuris Ecclesiasticis, aliisque præfatis pœnis, & in eodem decreto contentis, observent, & observari faciant, & procurent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, etiam aliis pœnis auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, & invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscunque &c. Aliis Apostolicis constitutionibus & juribus de hujusmodi clausura disponentibus nihilominus in suo robore duraturis. Cæterum, volumus quod præsentium transumptis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, ordinationis, privationis, abolitionis, decreti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MD. LXIX. Kal. Februarii, Pontif. nostri anno quinto.

Cæs. Glorierius.

Revo-

Revocatio privilegiorum & consuetudinum Ecclesiarum aliquid recipiendi in collatione, seu admissione ad possessionem beneficiorum.

XXII.

Part. 3. alleg. § 7.

PIUS *Episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memoriam.

Durum nimis, & incommodum arbitramur, quod Ecclesiarum ministri in iis, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditantur, dispendia patiantur. Quocirca cum hanc ad rem, simulque prohibendam ad Ecclesiæ Dei avaritiæ pravitatem editas, ante hac sanctiones minimè satis esse intelligamus, novæ constitutionis subsidio cogimur providere. Cum itaque aliàs ex plurium Ecclesiarum Cathedralium & Collegiatarum constitutionibus, aut ex prava consuetudine observari intelligeretur, ut in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii Canonice, aut præbendarum, vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas, certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationesve illicitæ, aut etiam, quæ in aliquibus Ecclesiis dicuntur Turno-

rum lucra, interponeretur, licet sancta Synodus Trident. hæc detestata mandaverit Episcopis, ut quæcunque hujusmodi in usus pios non converterentur, atque ingressus eos, qui Simoniacæ labis, aut sordidæ avaritiæ suspicionem haberent fieri non permitterent, ipsique diligenter deorum constitutionibus, sive consuetudinibus super prædictis cognoscerent, & illis tantum, quas probarent, exceptis, reliquas, ut pravas & scandalosas rejicerent, eos verò qui adversus prædicta quavis ratione commisissent, pænis contra Simoniacos editis teneri decreverat: multorum tamen indomita cupiditate, tam prædicta, quam alia ad beneficium & commodum ipsorum ministrorum edita, aut omnino contemnuntur, aut in varios sensus traducta perperam eluduntur. Quare nos pro divini cultus exercitio, simulque evocatorum ad illum auxilio plenius evidentiusque consulendum fore rati, revocamus & abolemus omni & quæcunque privilegia, consuetudines, & statuta quarumcunque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum ac majorum, nec non Collegiatarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut alio quovis præsidio munita, ac etiam supra hominum memoriam, & longissimo, ac quando unque tempore, etiam continuo observata, sive pro solvendis Ecclesiarum, vel Prælatorum debitis, sive pro supportandis illorum oneribus, sive aliis etiam majoribus, maximis & urgentissimis causis concessa & approbata, ac
etiam

etiam multiplicatis vicibus innovata, extensa, & moderata, quod vacantibus ipsarum Ecclesiarum Dignitatibus, Canonicatibus, præbendis, portionibus, beneficijs & officiis, fructus, atque etiam quotidiana distributiones ex eis primo ab ipsa vacatione anno, aut longiore, vel etiam breviori tempore proventuri mensæ Episcopali, seu Capitulari, aliove loco integrè, vel partim remaneant, seu applicentur aut in communes usus cedant, seu inter alios Canonicos, & personas Ecclesiæ, seu Capituli dividantur: quodque nullus, etiam Apostolica auctoritate provivus in Canonicum recipi, aut ad dignitatem, seu portionem beneficium, vel officium admitti, vel aliàs in ejus possessionem induci possit, nisi prius de observandis hujusmodi privilegijs, consuetudinibus, & statutis, juramentum præstiterit, & obtentæ illorum derogationi, ac fructuum & distributionum perceptioni renuntiaverit seu Capitulo & personis prædictis cesset, seu, (ut appellant) dulciaria, aut quid aliud præstiterit: quorum omnium tenores, causas, & effectus habemus præsentibus pro expressis, quibuscumque illa concepta sint formulis; non irritantibus, & alijs decretis roborata, volentes ea omnia vires, & effectum de cætero non habere. Præcipimus igitur & interdiciamus omnibus Episcopis, Capitulis, Collegijs & personis, ad quos id pertinet, ne posthac fructus, aut distributiones hujusmodi, nec prorsus ullam eorum partem retineant, neve ipsorum cessionem, vel re-

nuntiationem, aut dulciaria, vel alià quomodocumque petant, vel exigant, aut quemquam sive ordinaria, sive Apostolica auctoritate provisum, ad præstandam hujusmodi juramentum inducant, aut illi prædicta non facienti possessionem impediunt, aut remorentur: Quicumque contrafecerint, si Ecclesiarum Antistites, tam diu à Pontificalis officii exercitio sint suspensi, donec satisfactione prævia illis per eandem Apostolicam suspensionem relaxetur: Capitula verò & Collegia quæcumque Ecclesiastico subjaceant interdicto, ac singulare personæ in excommunicationis sententiam incurrant, à qua, nisi in mortis articulo constituti, ab alio, quam à Roman. Pontifice absolutionis beneficium nequeant obtinere. Decernentes hujusmodi præstita juramenta non tenere, nec quemquam illis obligari, quinimo jurantes in hujusmodi censuram incidere, nec non irritum & inane quidquid secus super his, per quoscumque scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus statuimus, ut ubicumque hujusmodi fructus & distributiones fabricæ, vel sacristiæ aut alterius pij loci usus ultra se mense tempus reperiuntur concessi horum duntaxat dimidia pars ipsi sacristiæ, vel fabricæ, aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò beneficiati prædicti integrè percipiant. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque &c. Decreto prædictæ Synodi, ac etiã constitutione fel. record. Joannis Papæ XXII. quæ incipit suscepti,

cepti. & aliis iuribus hac de re dispo-
nentibus, nihilominus alias in suo ro-
bore duraturis. Caterum per prædicta
non intendimus illis præjudicare Ca-
pitulis, Collegiis, mensis, aut personis,
fructus, distributiones, inter vacatio-
nem beneficiorum, & eorum collatio-
nem, siue possessionis apprehensio-
nem provenientes, ex statuto, consue-
tudine, vel privilegio huiusmodi perci-
pientibus, vel retinentibus, quominus
ipsi illos interim, ut antea, exigere va-
leant & habere. Postremo volumus,
ut præsentium exempla etiam impressa
&c. Nulli ergo omnino hominum li-
ceat hanc paginam nostræ revocatio-
nis, abolitionis, & voluntatis infringere
vel ei ausu temerario contraire. Si quis
autem hoc attentare præsumpserit,
indignationem omnipotentis Dei, ac
beatorum Petri & Pauli Apostolorum
ejus se noverit incursum. Datum
Romæ apud S. Petrum, anno Incar-
nationis Dominicæ MD.LXX. pridie
Kal. Julii Pontificatus nostri anno
quinto.

Cæf. Glorietius.

H. Cunnyn.

Prohibitio, ne in publicis concionibus
disputeretur de Conceptione B. Mariæ
Virginis, neque de ea vulgari sermone
ferretur; innovando constitutio-
nem Sixti IV. & decretum
Concilii Tridentini:

XXIII.

Part. 3. alleg. 30. n. 109.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
moriæ.

Super Speculam Domini, viribus
sicut exiguis, constituti, Propheta
solicitudinem imitantes, die noctuque
ad diversos Ecclesiæ status nostræ
mentis aciem intendimus studiosè pro-
videntes, ut communi Domino in
omnibus gradibus fideliter serviat, &
æ illis maximè, quibus digniora mini-
steria divini spiritus favore credite
sunt: inter quos divini verbi prædica-
tores adnumerandos esse nemo dubi-
tate poterit, qui eorum munus ab ipso
Domino consecratum, Apostolis præ-
cipuè injunctum fuisse animadvertet,
qui si adepto gradu dignè funge-
rentur, evangelizantes pacem; an-
nuciantes bona, prædicantes salutem,
non solum vox eorum dulcis, verùm &
speciosi pedes viderentur, & fraternæ
salutis uberes fructus referentes, mul-
tam fiduciam haberent in die Domini.
Verùm (quod neque sine animi dolore
accepimus, nec referre possumus) qui-
dam diversorum Ordinum Regulares,
Clericique seculares, omisso, quæ di-
vinæ majestatis gloriam, & sanctissimæ
Dei genitricis, aliorumque divorum
venerationem, atque fidelium pietatem
promovere poterant, quod Apostolus
in quibusdam arguit, languent, circa
quæstiones & pugnas verborum, qui-
bus oriuntur invidia & contentiones,

Aa

cate-

cæteraque virorum monstra; potissimum verò, cū de gloriosa Virg. Mariæ Conceptione sermo incidere, tam pertinaciter pro alterutra parte contendunt, ac si de illis dogmatibus esset, quæ corde credere ad iustitiam, ore confiteri ad salutem necessarium est. Quibus illud Prophetæ convenire videtur: Dicunt, ait Dominus, cum ego non sim locutus, cum sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum Magistra, & doctrix disciplinæ, de ea re hac usque non definiere, nemo absque temeritate præiudicare, vel alterius partis sententiam damnare potest; & quasi desint præclarissima inventricis gratiæ merita, quæ nec Angelica quidem lingua satis dignè referri possunt: & cum ex illo uberrimo fonte, puteo que aquarum viventium, non possint saluberrimas haurire aquas, quibus fidelis populus magna cum utilitate, atque dulcedine reficeretur, ad dissipatas cisternas accurrunt, stultas scilicet, & sine disciplina quæstiones, quæ generant lites, & quas nec frequens multitudo intelligere, nec viri sapientes, qui capiunt, utiliter percipere valent; præsertim quoniam, ut experimento didicimus, ipsorum concionatorum, qui ad quæstiones huiusmodi proponendas, facilius erumpere solent, major numerus, materiæ difficultatem prorsus ignorantes, neque intelligentes loquuntur, aut de quibus affirmant, simplicium animos indiscretæ devotionis obtentu, vel potius loquacitatis, & ostentationis effectum, ad tumultus, & si-

multates, concitant, quos tumultuantes, atque diffidentes componere, sedareque potius oportebat: cumque parvulis in Christo lac infundere, proventis solidum cibum apponere deberent, dum in huiusmodi controversiis indeterminatis versantur, omnibus ubera proferunt arenaria, quod non absque maledictionis nota legimus in Prophetia. Nos igitur, qui prædecessorum nostrorum saluberrima decreta pro viribus salva esse cupimus, potissimum illa quæ à Sacrosancta Synodo Trident. denuo sunt confirmata, liberam cuique facultatem relinquentes opinandi huius controversiæ quamlibet partem, prout vel magis pium, vel magis probabilem esse judicaverit, prædictorum concionatorum, aliorumque contentioni, & temeritati populorumque scandalis occurrere studentes, Motu proprio, non ad aliquis nobis super hoc oblata portio nis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, statutum fel. record. Xisti IV. prædecessoris nostri, super eare, quod à præfata Synodo innovatum est (illud præsentibus, ac si de verbo ad verbum esset insertum, pro plenè & sufficienter expresso, & inserto habentes) Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, atque ut deinceps efficacius à cunctis observetur perpetuò statuimus & ordinamus, ac per Apostolica scripta mandamus, quatenus nemo cuiuscunque ordinis, gradus, condit-

conditionis vel dignitatis existat, in popularibus concionibus, vel ubicunque promiscua virorum & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ ulterutra parte disputare rationibus, vel doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, aut impugnando, vel de hac ipsa questione, cujusvis pietatis, aut necessitatis prætextu, vulgari sermone scribere, vel distare præsumat. Qui contra fecerit, suspensionis pœnam à divinis absque nova declaratione, ipso facto incurrat, si modò fuerit in sacris constitutus, & quocunque præter à gradu sive dignitate, vel administratione fungatur, illis omnibus & ipso jure privatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda perpetuè inhabilitatis censura ipso etiam facto sit obnoxius, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non possit: & nihilominus aliis pœnis, si opus fuerit, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subijciatur; prout subijcimus. Cæterum quam diu per Apostolicam Sedem altera pars definita non fuerit, oppositaque sententia condemnata, liceat viris doctis in publicis Academicæ disputationibus; sive Generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi aliàs intersunt, qui rem capere possunt, nec scandali ulla subest occasio, de ista questione discutere, & argumentis utramlibet par-

tem vel asserere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea præjudicetur, serventurque illa omnia, quæ à dicto Xisto prædecessore nostro statuta sunt, quorum singula, ut præfertur, etiam quantum ad alias pœnas, duximus innovanda, & innovamus, per præsentem. Ut autè hæc nostra constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest, notitiam, congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, etiam eo ipso incurrenda, si in his, quæ mandamus, exequendis se negligentes exhibuerint, præcipimus & mandamus omnibus & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscunque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat & pertinet, quatenus hujusmodi nostram constitutionem singulis suæ Diocesis vel districtus Prædicatoribus & alijs, quibus expedire judicaverint, opportunè insinuent & publicent, ac insinuari, & publicari faciant. Et ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare, volumus & mandamus, quod præsentem litteram in Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ de urbe de more publicentur, & affigantur &c. quæ publicatio ita omnes,

omnes, ad quos spectat, afficit, & arceat, ac si illis personaliter intimata fuissent. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis indulgentiis, & litteris Apostolicis &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus insuper & decernimus, quod præsentem vim perpetuam, & irrefragabilis constitutionis obtineant, & quod illarum transumptis etiam impressis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, mandati, subjectionis, innovationis, præcepti, voluntatis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXX. Kaled. Decemb. Pontificatus nostri anno quinto.

Caſ. Glorietius.

Quod Regulares cujuscunque Ordinis, etiam Mendicantes, Lectores, aut in Theologia graduati, non possint sæcularium Confessiones audire, nisi fuerint ab Ordinariis approbati.

XXIV.

Part. 3. allegat. 25.

*PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
moriæ.*

Romani Pontificis providentia circumspicua, nonnunquam gesta per eum, rationabilibus & honestis suadetibus causis moderatur, & commutat in melius, prout in Domino conspicis salubriter expedire. Nuper siquidem quasdam declarationes, & moderationes circa nonnulla Concilii Trid. decreta, Regulares personas Ordinum Mendicantium, eorumque instituta concernentia edidimus, & promulgavimus: & quia, uti accepimus, illarum vigore sacerdotes Regulares prædictorum Ordinum, quandoque minus idonei, & inhabiles Confessionibus sæcularium audiendis ab eorum Superioribus præpositi, absque aliqua Episcoporum, sed sola Magistri Ordinis Generalis, aut Provincialium ministrorum approbatione admittuntur. Nos super his pro debito pastoralis officii, prout tenemur, salubriter providere volentes, tenore præsentium, hac nostra constitutione perpetua sancimus, decernimus & declaramus, decretum Conc. Trid. de approbatione Regularium audiendis Confessionibus sæcularium præpositorum, ab Episcopis facienda, observari debere etiam in omnibus Regularibus quorumvis Ordinum, etiam mendicantium, etiam sub Regulari disciplina viventibus, etiam si sint Lectores, aut in Theologia, etiam de superiorum suorum licentia, graduati, vel promoti, vel à suis Magistris Generalibus, vel Provincialibus ministris sæcularium Confessionibus audiendis expoliti. Volumus tamen, eos qui
semel

semel ab Episcopo in civitate & diocesi suis pravo examine approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non examinari. Ab Episcopo autem successore pro majori conscientiae suae quiete examinari de novo poterunt. Inhibentes quibuscunque Regularibus quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ut praefertur, ne vigore deputationis & approbationis, ab eisdem Magistris, & ministris Provincialibus, etiam quod illarum occasione Ordinariis hucusque tolerati fuerint, absque speciali in posterum licentia, & approbatione ab Ordinariis obtinenda, saecularium Confessiones auferre praesumant: Decernentes irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac nostris litteris praedictis, & alys postea quibus curque Regularibus concessis, & forsan extensis quas quo ad ea quae praesentibus aduersantur, & contrariantur penitus & omnino reuocamus cassamus, & irritamus &c. priuilegys quoque, indultis & litteris Apostolicis, etiam Mari magno seu Bulla aurea, aut alias muncupatis &c. illis alias in suo robore permanentibus, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, contrariis quibuscunque. Ut autem praesentes litterae &c. Verum quia difficile foret &c. Nalli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae sanctionis, decreti, declarationis, inhibitionis, re-

vocationis, cassationis, irritationis, statuti, derogationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae M.D.LXXI. octavo Idus Augusti, Pontif. nostri anno sexto.

Forma expediendi litteras Apost. monitoriales de excommunicandis his, qui bona deperdita, vel subtracta restituere, aut revelare recusant.

XXV.

Part. 3. allegat. 96.

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER & DN. D. Pius divina providentia Papa V. volens super expeditione mandatorum quae fiunt in forma significavit, pro rerum subtractarum, aut deperditarum restitutione, seu illarum, & illas subtractarum revelatione modum & formam statuere (manente in aliis reformatione officii Correctoris contradictarum a sanctitate sua edita) praesenti, quod perpetuo observari vult scripto, ordinat, ut mandata pro restitutione, seu revelatione huiusmodi dentur (modo super illis supplicationes in praesentia sua Sanctitatis signatae fuerint) ad eorum duntaxat instantiam, quorum civiliter interest. Quae supplicationes rem ipsam de qua agi-

Ha 3

100

sur, reique valorem nominatim & specificè exprimant, nisi forte sint pro Ecclesiis, locis piis, Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, aut universalibus successoribus, quos verisimile est certam eorum notitiam non habere, tunc etenim hac ipsa personarum qualitate expressa, ita demum fieri poterit quædam in genere designatio rerum, si designatio neque nimis vaga, & incerta, atque adeo inverisimilis sit, & tamen ostendit res ipsas (id quod præcipue in omnibus attendendum est) minimè vulgares existere. Committantur autem Episcopo Ordinario loci, vel ejus Vicario in Spiritualibus generali sub hac forma verborum, quæ est ex Conc. Trident. videlicet: Si causa diligenter & magna maturitate per ipsum examinata pro rei, loci, temporis & personæ qualitatibus sibi pro sua conscientia videbitur expedire. Decernentes irritum &c. Placet, publicetur, & describatur. M. Publicata 27. mensis Junii 1570.

Jurisdictio Episcoporum visitandi Parochiales Ecclesias Fratrum Militum S. Joannis Hierosolymitani, quoad animarum curam, & Sacramentorum administrationem.

XXVI.

Part. 3. allegat. 74.

PIUS Episcopus, Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Exposcit pastoralis officii debitum, cui disponente Domino præsidemus; ut ad ea sollicitè intendamus, per quæ discordiarum & litium ac controversiarum quarumlibet materia tollatur. Sanè cum nonnulli ex venerabilibus fratribus Episcopis, dilectos filios Magistrum, Ballivos, Castellanos Empostæ, Priores, Donatos, Capellanos, Fratres, Milites, & alias quascunque personas Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ratione Ecclesiarum curam animarum habentium, illarumque Rectores, & Ministros ad ipsum Magistrum spectantium, & pertinentium, juxta tenorem Sacri œcumenici Concilii Trid. visitare; dictus verò Magister & alii prædicti, ipsos, illorumque Ecclesias, Capellanos, & Ministros dictis decretis minimè comprehendi, sed ab illis exemptos esse prætenderent, materia quæstionis orta. Nos igitur eorum paci & quieti consulere volentes, omnes lites & controversias hujusmodi tam in Romana Curia, quàm alibi coram quibuscunque judicibus in quacunque instantia pendentes, illarumque status, & merita pro sufficienter expressis habentes ad nos avocantes eas cassamus, extinguitur, & super illis perpetuum silentium imponimus, ac omnes dictæ Militiæ personas censuris harum controversiarum occasione contra eas per quoscunque latis & incuris absolvimus. Et ne in futurum aliqua amplius controversia oriri possit, decernimus, declaramus, statuimus omnes & singulos locorum Episcopos

scopos & alios superiores tanquam Sedis Apost. delegatos, omnes & quas-cunque Parochiales Ecclesias, ceteraque beneficia Ecclesiastica suarum Civitatum, & Diocesium quibus animarum cura imminet, ad dictam Religionem, ejusque Milites, Capellanos, Ministros, Rectores quomodolibet pertinentia, etiam quod in eis Episcopalem, & temporalem jurisdictionem Religio, & Milites prædicti haberent, eorumque Ecclesias, Rectores, Vicarios; & Ministros quoscunque (in his tamen duntaxat, quæ animarum curam illiusque exercitium & Sacramentorum administrationem respiciunt) visitare, omnesque actus visitationem concernentes exercere posse, & debere; ac Rectores, ceterosque hujusmodi Ministros curam animarum exercentes minus idoneos repertos, siquidem ad nutum amovibiles sint, statim amovere, sin verò titulares sint illicò suspendere, ac superiores eorum monere, ut intra aliquem brevem terminum in locum amotorum, subrogent alios idoneos, prius tamen per ipsos Episcopos & alios superiores examinatos & approbatos: titularibus vero suspensis deputent alios idoneos pariter examinatos, & approbatos, ut supra in coadjutores, seu Vicarios juxta decretum Concilii *sess. 21. c. 6.* Interea verò dum hæc subrogatio, seu deputatio fiat, ipsi Episcopi & alii superiores pro necessitate curæ animarum provideant arbitrio suo, quod si superiores dictorum Rectorum, & Ministrorum iacta tempus præfixum

non subrogaverint aut deputaverint, ut supra, tunc dicto termino elapso ipsi Episcopi & alii superiores alios prævio examine juxta ejusdem Concilii formam idoneos repertos in locum amotorum subrogent. Titularibus verò suspensis coadjutores deputent juxta dictum *c. 6. sess. 21.* qui tamen in dictis Parochialibus perinde inserviant, ac si subrogati aut deputati ab ipsis Superioribus Religionis, & Militum prædictorum fuissent. Volumus autem quod Episcopi, & alii Superiores prædicti visitationem hujusmodi, & prædicta omnia solum tanquam delegati Apost. Sedis, gratis & absque ullis dispen. Religionis Rectorum & Ministrorum impensa, & onere faciant, in collatione item Ordinum, nec non consecratione Ecclesiarum & sacrorum vasorum, ac benedictionibus, & aliis actibus spiritualitatem concernentibus ac institutione præsentatorum ab eisdem Militibus ad beneficia, aut approbationes, seu confirmationes, quas ab eisdem fieri harum præsentium vigore contigerit, gratis omnia faciant, & diligenter attendant, ut nullos admittant, qui qualitates à Concilio requisitas non habeant, ac prævio examine juxta ejusdem Concilii decreta idonei non existant. Nolumus autem Episc. & alios superiores locorum supra scripta facultate visitandi uti, qui cum eadem Religione & Militibus super jurisdictione Episcopali in locis visitandis coram quibuscunque iudicibus litigant, nisi ipsi Episcopi, & alii Superiores in quasi possessione anti-
qua

qua exercitiis jurisdictionis hujusmodi existerent, salvo tunc jure utriusque illaso in petitorio, sed quod Episcopi, & alii Superiores viciniore jus aliquod in jurisdictione hujusmodi non habentes, nullumque interesse prorsus prætendentes, facultate prædicta utantur. Nolumus item per præsentem ullum afferri præjudicium juri visitandi dictas Parochiales Ecclesias, & alia beneficia curam animarum habentia, quod antea Religioni & Militibus prædictis competebat. Inhibemusque expressè dictis Episcopis & aliis Superioribus, ne hac visitandi facultate eis per præsentem concessa alio utantur modo quam præscripto. Cum claus. sublato, & derogatoriis &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 12. Septembris, 1571. Pontif. nostri Anno sexto.

Ordinariis locorum injungitur ut Confraternitates doctrinæ Christianæ ad pueros, aliosque divina legis expertes bonis moribus, sanaque doctrina instruendum, instituant, cum enlargemente Indulgentiarum tam pro Confraternitatibus, quam per eos instruendis à Pontifice concessa.

Part. 3. allegat. 76. n. 57.

PIUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

EX debito Pastoralis officii nobis meritis licet imparibus ex alto commissi ad ea libenter intendimus, per quæ divinus cultus, fideliumque devotio ubique suscipiat incrementum ac ipsos fideles ad id Indulgentiis & remissionibus invitamus, ut Christi fideles ipsi temporalia quæ egerint consequi valeant præmia felicitatis æternæ. Nos igitur attendentes quod infantes & pueri bonis moribus & exercitiis educati, quasi semper vitam pudicam, honestam, & exemplarem, ac aliquando sanctam agunt, è contrario autem qui parentum carentia, seu paupertate, aut incuria, vel ignavia non sic educati per sæpe ducuntur in exitium, & quod peius est, secum ducunt plures in inventum, unde si diligenter educati, & in doctrina Christiana instructi fuerint à vitiis & multis aliis erroribus retraherentur. Considerantes etiam prout ex fide dignis relationibus intelleximus, quod nonnulli approbata vitæ Christi fideles charitate omnium suprema virtute circa hoc tantum tamque Reipub. saluberrimum opus accersiti in singulis festivitibus & Dominicis diebus in diversis Ecclesiis, & locis hoc opus sanctissimum amplexi sunt, & ibi eosdem infantes, & pueros ac alias miserabiles personas Christianas

Christiana veritatis ignarus congregari faciunt, & eos bonis moribus, & sana doctrina instruunt, ac diligenter in via mandatorum Domini dirigunt, ex quo saluferi fructus hactenus provenerunt, & indies magis auxiliante Domino speramus. Et quod si ad opus sanctissimum ubique locorum exercendum praefatos Christi fideles paternis favoribus, & Indulgentiarum muneribus invitaremus, procul dubio non solum eorundem infantium, & puerorum, ac personarum aliarum saluti consuleretur, verum etiam devotio Christi fidelium omnium ad praefatum opus amplectendum multo magis augetur. Cupientes igitur tam pio, tamque laudabili operi viribus totis favere, & animas lucrifacere Creatori, & certa nostra scientia universos & singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, ceterosque Ecclesiarum Praelatos, & locorum quorumcunque Ordinarios ubilibet constitutos praesentes & futuros rogamus, & hortamur attente, eis ac eorum in spiritualibus & temporalibus Vicariis, seu Officialibus generalibus per Apostolica scripta mandantes, quatenus hoc opus sanctissimum toto pectore amplectentes aliquas Ecclesias in his Civitatibus & Diocesisibus respectivè, seu loca honesta, & quibus praefati infantes & pueri ad audiendum doctrinam Christianam convenire possint, depurent, & viros ad id idoneos vita & moribus approbatos, qui diebus saltem Dominicis eosdem infantes & pueros, ac a-

lias personas Divinae legis expertes in articulis Fidei, & praecipis Sanctae Matris Ecclesiae instruant, & confirmant, & eligant, atque tot Societates, seu Confraternitates quot ad hoc tam sanctissimum opus exercendum eis opportuna videbuntur inibi auctoritate vestra erigant, & instituant. Nos enim, ut promptius, ac alacrius ad hanc curam subeundam omnes Christi fideles alliciantur, & eo libentius curam ipsam suscipiant, quo ex hoc dono caelestis gratiae conspexerint se uberius refectos; de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, seu statutis à jure temporibus firmum confidenti propositum habentibus, qui in aliqua dictarum Societatum seu Confraternitatum ubilibet constitutarum intraverint & adscripti fuerint, illis videlicet, tam, qui alios docuerint, quam qui ab alijs in articulis Fidei, & praecipis Ecclesiae hujusmodi instructi fuerint, quotiescunque in praefato sanctissimo exercitio se occupaverint, quadraginta dies, de injunctis eis poenitentis auctoritate Apost. tenore praesentium misericorditer in Domino relaxamus, praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. *Et habetur Fides transumptis.* Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 6. Octobris. 1771.

Pontif. nostri anno

sexto

Bb

Reductio

Reductio Constitutionum à Pio V.
pro Mendicantibus, & alijs Regulari-
bus contra locorum Ordinarios &c.
editarum ad terminos juris, &
Concilij Tridentini.

XXVIII.

GREGORIUS *Episcopus, servus
servorum Dei, ad perpetuam
rei memoriam.*

IN tanta rerum & negotiorum mole, qua Romanus Pontifex ex omnibus mundi partibus assidue premitur, vix vitari potest ne aliqua interdum exilient, quibus postea recognitis, necesse est moderationis remediū adhibere. Cum itaque alijs fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster auditis gravaminibus, quæ Fratribus Ordinum Mendicantium ab Ordinarijs locorum, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, multis modis inferri dicebantur super sacris Concionibus & lectionibus habendis, Confessionibus audiendis, pœnitentijs injungendis, Fratres ad Ordines promovendis, celebratione Missarum, cura animarum, Sacramentorum administratione, sepulchris, quanta funeraliū, legatis, donationibus, eleemosynis, collectionibus, alijsque ejusmodi juribus, necnon decimis, & diversis oneribus, ac etiam

super statu & regimine Sanctimonialium ipsis Fratribus subjectarum, formatione processuum, censurarum publicatione, processibus, præcedentia, locorum acquisitione, ceterisque alijs rebus tunc expressis, multa per quasdam suas literas, pro dictis Fratribus non modo statuerit, sed & quæ jam in Concilio Tridentino decreta fuerant ad hæc pertinentia, declaravit, multaque alia privilegia ejusdem XVII. Kal. Junij. Pontificatus sui anno secundo, & deinde ea omnia diversis alijs Ordinibus & Congregationibus Regularium non Mendicantium, etiam per modum communicationis concesserit. Postea per quandam suam constitutionem de Vicarijs perpetuis in Parochialibus Ecclesijs unitis per Ordinarios locorum instituendis, & portione illorum Vicarijs assignanda editam, alia super constitutione Fratrum eorundem ad exercitium curæ animarum in eis Parochialibus Ecclesijs, quæ domibus & locis suis unitæ sunt, decreverit. Demum animadverso, quod ea omnia multis dubitationibus involuta, magna quoque difficultatibus obstructa, multas magnasque dissensiones, altercationes, & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & Fratrum ipsorum Ordines, non sine gravi divini cultus, & animarum detrimento, ac populorum scandalo concitaverant, contra ac ipse sperabat, ac præter suam expectationem, ut qui interdum conquæretur, multa aliter, alioque sensu à se
prolatam

prolata fuisse, quam litteris expressa essent: cupiens his mederi incommodis, primum illa omnia, quæ Regularibus aliorum Ordinum quàm Mendicantium, communicaverat, & secundum præmissa concesserat, Motu proprio restrinxerint: deindè plenius providere volens, prioribus litteris à se, quò ad ipsos Mendicantes, magna in parte moderatis, omnes quascunque alias litteras, quæ de alijs Ordinibus & Congregationibus extrà Mendicantium Ordines de observantia nuncupatos emanaverant, omninò aboleverit, causas omnes jam de his etiam in Romana Curia pendentes ad se advocando, lites extinguendo, ac formatos super illis processus, latalque sententias annullando, quemadmodum alijs suis litteris in Registro proximè compertis, nunquam tamen publicatis, plenius continetur. Postremo circà Confessoriorum Regularium etiam Mendicantium approbationem, juxtà Concilij prædicti decretum faciendam, etiam Lectores in Theologia graduatos; & certos alios tunc expressos comprehendi debere declaraverit: Nos hac tanta varietate cognita quæ etiam ex multiplici litterarum & constitutionū editione procedit, præsentibus & futuris discriminibus occurrere volentes, de nobis attributæ potestatis plenitudine statuimus & ordinamus, de prædictis & alijs omnibus litteris & constitutionibus, quæ ab eodem prædecessore eisdem de rebus, pro quorumcunque Regularium, etiam Mendicantium, Or-

dinibus & Congregationibus quomodolibet emanarunt, ac omnibus & quibuscunque in eis contentis, eandè deinceps dispositionem, atque decisionem pro subjecta materia futuram esse, quæ sive ex jure veteri, sive ex sacris dicti Concilij decretis, sive alijs legitimè ante dictarum & constitutionum editionem erant, ac si ipsæ non emanassent futura fuisset, ad quam dispositionem & decisionem suumque pristinum & integrum statum, ac terminum illa omnia reducimus. Quin etiam tollimus & abrogamus omnia irritantia & alia decreta, nec non prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcunque alia ipsi litteris, & constitutionibus apposita, & alijs eorum occasione, vel causa facta, his nostris statuto, ordinationi, & reductioni adversantia, quibuscunque illa sint concepta formulis, ac præservationibus, declarationibus, modificationibus, restitutionibus, mentis attestationibus, derogatorijs derogatorijs, alijsque fortissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & ex certa scientia, etiam pro conservatione status Regularis, & ex quibuscunque alijs urgentissimis causis quotiescunque roborata: Decernentes illa omnia pro nullis, & infectis haberi, omnesque suprascriptos illorum usu, commodo, & effectu carere: ac omnes lites & controversias, quæ coram quibusvis iudicibus, sive

Bb 2

Ordi-

Ordinariis, sive Commissariis, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus & S. R. E. Cardinalibus, etiam de Later. Legatis, prædictarum litterarum & constitutionum occasione super præmissis jam motæ sunt, necdum decisæ, aut finitæ, vel etiam quæ jam decisæ sunt, si modo tractum habeant successivum, easque rursus, & inter quoscunque excitari in posterum contingat, secundum prædictam dispositionem, nec aliter decidendas: futura verò dubia & difficultates, quodocunque & ubicunque orientur, ad nos & Sedem Apostolicam, ubi & cætera quæ ad decreta dicti Concilii pertinent, quotidie declarantur, omnino deferenda esse: necnon irritum & inane quidquid secus super his per quoscunque scienter vel ignoranter contigerit attentari. Mandamus itaque in virtute sanctæ obedientiæ, præsentibus ab omnibus ubique Episcopis, & locorum Ordinariis, necnon Ecclesiarum Prælati, Rectoribus, Fratribusque prædictis, ac cæteris, ad quos pertinet, semper inviolatas observari. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, locorum domorum, & Ordinum quorumcunque statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupatis, dictis Ecclesiis, Ordinibus, & Congregationibus quomodolibet concessis & con-

& confirmatis, quibus omnibus &c. illis alias in suo robore permanentibus, hæc vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentibus omnibus plenius innotescant &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Ordinationis, statuti, reductionis, abolitionis, abrogationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXXII. Kalend. Martii Pontificatus nostri anno primo

M. Datarius
Cæs. Glorierius.

Super executione litterarum Apostolicarum: & declaratione Concilii Trid. *sess. 24. c. 20. de reform.*

XXIX.

Part. 3. alleg. 81.

GREGORIUS Episcopus, servum servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD Romani Pontificis providentiâ circumspectam pertinere dignoscitur, dubia super Sacrorum Conciliorum decretis pro tempore insurgentia, sic sua declarationis oraculo dilucidare & interpretari, ut exinde litium dispendia

día inter fideles quoslibet valeant sub-
moveri. Accepimus sanè nuper, quod
licet multoties Romanus Pontifex, ut
provisiones & gratiæ per eum de be-
neficijs pro tempore vacantibus, ac
sua, & Sedis Apostolicæ dispositioni
& ordinationi reservatis, in favorem
diversarum personarum sibi gratarum
& acceptarum factæ, executioni de-
bitæ demandentur & ne (dum litte-
ræ Apostolicæ sub plumbo desuper
expediuntur) beneficia ipsa ab aliqui-
bus indebitè occupentur, aut aliqua in
spiritualibus & temporalibus detri-
menta sustineant, nonnunquam cor-
poralem possessionem ipsorum benefi-
ciorum & illis annexorum, juriuq; &
pertinentiaru quomodocunq; Sedis
& Cameræ Apostolicarum nominibus
apprehendi, ac omnes & quoscunq;
fructus, redditus, & proventus bene-
ficiorum & annexorum eorundem
percipi, exigere, eosque integros perso-
nis prædictis, postquam ipsæ litteras
sub plumbo expeditas haberent, una
cum dicta possessione consignati,
quandoq; verò, dū litteræ sub plumbo
hujusmodi expeditæ existunt, ut jus
suum unicuique illorum conservetur,
& temeratio um / audacia debita cas-
tigacione compescatur, ac ipsæ litteræ
Apostolicæ facilius debita executioni,
ut patet est, demandentur, provisos
de beneficijs in corporalem, realem,
& actuali in possessionem beneficio-
rum, & annexorum, juriuque, &
pertinentiarum prædictorum, induci,
& inductos in ea manuteneri, amotis
quibuslibet intrusis detentoribus ab

eisdem, aliaque fieri & exequi per
diversas suas in forma Brevis, &
& sub annulo Piscatoris confectas lit-
teras mandet, & præcipiat, certis ini-
bi modo, & forma tunc præscriptis, di-
lecto filio causarum Curia Cameræ
Apostolicæ generali Auditori, seu alijs
executoribus desuper deputatis, qui-
bus omnino parendum esset. Nihilo-
minus nonnulli beneficijs prædictis
inhiantes, ac gratias prædictas elude-
re, eorumque intrusiones & deten-
tiones improbè tueri satagentes, exe-
cutionem litterarum in forma Brevis
hujusmodi, & facultatem per eas
ipsis executionibus attributam, di-
versis dubijs & cavillationibus remo-
rentur, & processus per eosdem exe-
cutores desuper habitos, & forma-
tos, ac inde secuta quæcunque nulla
& invalida, nulliusque roboris vel mo-
menti esse, neque attendi debere
contendunt, sub prætextu, quod in
decreto Sacri Concilii Tridentini, *sess.
XXIV. c. XX.* dispositum fuerit, quod
causæ omnes ad forum Ecclesiasti-
cum quomodo libet pertinentes, et-
iamsi beneficiales sint, in prima in-
stantia coram Ordinarijs locorum
duntaxat cognoscantur, exceptis his,
quæ juxta Canonicas sanctiones apud
Sedem prædictam sunt traditæ, vel
quas ex urgenti rationabilique causa
judicaverit Summus Pontifex Ro-
manus per speciale rescriptum signa-
turæ suæ, ejus manu propria subscri-
bendum, committere, aut avocare.
Verùm cum decretum hujusmodi
Concilij constitutionem prædictarum

litterarum in forma Brevis, & illarum executionem nihil afficiat, neque per illos causa, seu instantia introducatur, sed merè executive procedi mandetur, litteræ quoque in forma brevis, annulo Piscatoris munitæ, non minoris sint efficacitæ & auctoritatis, quam rescriptæ signaturæ Rom. Pont. ejus manu propria subscripta: Nos in his nostræ debitæ declarationis cautelam adhibentes, ac provisorum prædictorū jus adversus dubia, & cavillationes hujusmodi æquitate & justitia suadentibus præservare volentes, necnō prædictarū, & quarumcunque litterarum in forma Brevis super capienda possessione nomine Cameræ hujusmodi, aut in favorem litterarum sub plumbo expeditarū tam à prædecessoribus nostris, quam à nobis, & dicta Sede hætenus concessarum, tenores, ac litis, & causæ, si quæ desuper executæ sint, statum & merita, nominaque & cognomina judicum executorum, & colligantiū præsentibus pro sufficienter expressis habentes, Mō proprio, non ad ipsorum provisorum, aut aliorum nobis pro eis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac de mera nostra deliberatione decernimus & declaramus, per concessionem litterarum in forma Brevis, & sub annulo Piscatoris super capienda possessione quorumcunque beneficiorum dispositioni Apostolicæ reservatorum seu affectorum, Sedis & Cameræ Apostolicarum nominibus apprehendenda, & ejusdem possessionibus in favorem provisorum ab ipsa Sede de eisdem beneficiis postquam lit-

teras sub plumbo super provisionibus hujusmodi habuerint expeditas, relatione, necnon assistentia ipsis provisitis litteras desuper sub plumbo expeditas habentibus, præstanda, & aliorum inibi expressorum executione facienda, quæ mandata executiva sunt, & summariam dumtaxat causarum, propter quas illæ emanarunt, cognitionē requirunt, decretas Concilii hujusmodi non contraveniri, nihilq; præjudicii illis inferri, vel eorum formam in aliquo violati, neque id dici aut enferri, vel executionem litterarum earundem propterea in aliquo suspendi sive remorari, aut facultatem litterarum executionibus concessam impediri, sed executores ipsos, & ab eis deputatos subexecutores, facultate sibi per easdē litteras, ut præfertur concessa, uti, frui, gaudere, & contra illis non parentes ad declarationem incursum pœnarum & censurarum, in eisdē litteris in forma Brevis cōtentarū ac invocationē brachii sæcularis procedere, ac alia omnia ut singula in eisdem litteris contenta (illarum tamen forma servata) facere & exequi libere & licite potuisse, & posse, necnon processus desuper habitos & formatos, habendosque & formandos, ac inde secuta & sequenda quæcunque firma, valida & efficacitæ fuisse, & esse, & fore, suosque integros & plenarios effectus sortiri, debere in omnibus & per omnia: Præsentibus quoque litteras de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari impugnari vel invalidari nullatenus posse, sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscun-

que

que iudices & commissarios &c. Distinctius inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis cuiuscunque status &c. etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & quavis sæculari potestate fungentibus, ne decreto & declarationi nostris prædictis, quovis quæsito colore directè, vel indirectè contravenire audeant, vel præsumant. Et nihilominus universis & singulis nostris & dictæ Sedis Nuntiis, ac locorum Ordinariis eorumque Officialibus præcipimus, quatenus ipsi, & eorū singuli per se, vel alium, seu alios, præsentales litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte provisorum, & executorum, & sub-executorum prædictorum, seu quarūcumque aliarum personarum in præmissis interesse habentium, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficaciæ defensionis præsidio assistentes, faciēt auctoritate nostra prædictos provisos, & executores, & subexecutores, seu alios in præmissis interesse habentes, eorumque singulos, decreto, declaratione, inhibitione & aliis præmissis pacificè frui, & gaudere, ac præsentales litteras, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, quos illa concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum, in violabiliter observari non permittentes aliquē desuper contra illarum tenorem quomodolibet indebitè molestari. Contradictores &c. Non obstantibus felicis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una & in Conc. generali edita de duabus dietis (dammodo ultra

tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur) aliisque Apostolicis &c. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die X. Julii M.D.LXXIV. Pontificatus nostri anno tertio.

Caſ. Glorierius.

Revocatio quarūcumque licentiarum ingrediendi monasteria, & loca Monialium, & virorum cuiuscunque Ordinis; & prohibitio utendi licentiis ab Episcopis, vel Superioribus concessis pro casibus necessariis, nisi in necessitatibus urgentibus.

XXX.

Part. 3. alleg. 102.

GREGORIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Vbi gratiæ & indulta ab hac Sede concessa, successu temporis incommodum afferre noscuntur, expedit illa salubri Præsidentis consilio submoveri. Proinde Sanctimonialiū quieti, & tranquillitati consulere, ac omnia quæ illas à spiritualium rerum cogitatione, & exercitio avocant impedimenta tollere, periculaque & scandala ab eis removere cupientes, & auctoritate præsentium revocamus, & abolemus omnes & quascunque licentias ac facultates ingrediendi monasteria, omnes & loca Monialium, etiam virorum quorumvis Ordinum, quibus

busvis etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & alijs cujuscunque status & conditionis mulieribus, ac etiam omnes & quascunque licentias ingrediendi Monasteria, domos, & loca ipsarum Monialium, quibuscunque viris, etiam ejusdem status & dignitatis, tam à prædecessoribus nostris, quam etiam à nobis, & Sedis Apostolicæ Legatis, aut alijs ex quibusvis quantumcunque urgentibus causis, sub quibuscunque tenoribus, & etiam derogatorijs derogatorijs, revocatoriarum restitutorijs, alijsque efficacioribus clausulis, irritantibusque & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, atque ad Imperatoris, Regum, Reginarum, aliarumve Principum contemplationem, vel supplicationem concessas, confirmatas, ac etiam iteratis vicibus renovatas, cassamusque & annullamus litteras desuper confectas, & processus habitos per easdem: Inhibentes eisdem, qui illas obrinuerunt sub excommunicationis pœna ipso facto incurrendæ, super qua à nemine nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo) absolutionis beneficium possit impertiri, ne ipsarum licentiarum prætextu Monasteria hujusmodi quovis modo ingredi audeant. Abbatis vero, nec non Abbatibus, Conventibus, ac alijs Monasteriorum utriusque sexus Superioribus, & personis quocumque nomine vocentur districtè præcipimus sub eadem excommunicationis pœna, nec non

privationis dignitatum, beneficiorum & officiorum suorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ne in Monasteria, domos, & loca sua quemquam prætextu hujusmodi licentiarum & facultatum ingredi faciant vel permittant. Quin etiam sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis prohibemus atque interdici-mus omnibus quibuscunque personis Ecclesiasticis & sæcularibus, ac etiam Ordinum quorumcunque, etiam Mendicantium, Regularibus, ne prætextu licentiarum ab Episcopis, vel Superioribus, quibus illas concedendi in casibus necessarijs tantum ex decreto Conc. Trid. facultas tribuitur, Monasteria ipsa Monialium pro libito, sed necessitatibus urgentibus duntaxat ingredi; neve Moniales sub eisdem pœnis illas aliter admittere præsumant. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Monasteriorumque & Ordinum prædictorum &c. statutis & consuetudinibus, privilegijs quoque, exemptionibus, & indulgis &c. quibus omnibus &c. illis alijs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Quoniam autem difficile esset præsentibus ad omnia loca perferri, volumus &c. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, cassationis, annullationis, inhibitionis, præcepti, prohibitionis, interdicti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu

ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXXV. Idibus Junii, Pontificatus nostri anno quarto.

M. Datarius

Cæf. Glorierius:

Jurisdictione Ordinariorum in puniendis Vicariis, familiaribus, colonis, & ministris Fratrum Militum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, juxta dispositionem Concilii Trid.

sess. 24. cap. 11.

XXXI.

Part. 3. allegat. 81.

GREGORIUS *Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Circumspecta in omnibus actibus suis Romani Pontificis providentia, interdum ea, quæ certis etiam rationalibus tunc suadentibus causis à Sede Apost. emanata reperiuntur, alia superveniente ratione, qua præsertim populorum offensionibus occurritur, & Episcoporum jurisdictioni ritè consultitur, reducere ac suam declarationem interponere consuevit, & aliàs desuper disponit, prout temporum rerum, & personarum qualitate pensata, perspicit in Domino salubriter expedire. Cum itaque compertum sit quam plurimos Clericos seculares, nec

non laicos gratiis & privilegiis, quibus Sedes Apost. dilectos filios Magistrum, Conventum, & Milites Hospitalis S. Joan. Hierosolymitani de Rep. Christiana optimè semper meritos, ac eorū Ecclesias, & loca liberaliter profecuta est, abutentes, unde sibi religiosius vivendi legem imponere deberent, inde laxioris vitæ occasionem accipere, dum varios, sæpe etiam vanos exemptionis, libertatisque titulos prætexunt, alii quidem, quod pro Vicariis, Capellanis, ministris & inservientibus Ecclesiis dicti Hospitalis quomodolibet adscripti sint: alii verò quod coloni, procuratores, & familiares ipsorum Militum existant, quamvis in propriis domibus licenter degant; nihilominus ex prædictorum Militum privilegiis, illorumque confirmatione etiam post Conc. Trid. à fel. rec. Pio V. prædecessore nostro obtenta, prætendant se ab omni jurisdictione Ordinariorum exemptos esse, nec ab illis inquiri, visitari, puniri, aut corrigi posse, eoque ipso delictorum suorum sibi immunitate promissa gravem in populo offensionem præbere, & in Episcoporum jurisdictione perturbationem indies majorem excitare dignoscantur. Idcirco nos huic malo, quod à præd. Conc. multo ante prævisum fuerat, salubriter providere volentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra voluntate, ac deliberatione, & certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine omnia & singula privilegia, exemptiones, gratias, & in-

Cc dult_a

dulta Magistro, Conventui, Militibus, & Militiæ dicti Hospitalis per quoscunque Romanos Pontif. prædecessores nostros Sedem præd. in genere, vel in specie quomodolibet concessa & confirmata, nec non dicti Pii V. litteras super eorum confirmatione emanatas sub dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 29. Novemb. 1568. Pontif. sui anno 3. ad prædicti Conc. decretorum terminos tenore præsentium reducimus, ac reducenda esse, nihilque ex ipsis privilegiis, exemptionibus, gratiis, & indultis Ordinariis locorum detractum esse, quominus ipsorum Militum Vicarii, Cappellani, Ministri, servientes, adscripti, coloni, procuratores, & familiares Militum huiusmodi, ea jam concessa sint, & in posterum concedi contigerit, ab ipsis Ordinariis tanquam Sedis Apostol. delegatis de eorum excessibus, criminibus, & delectis, etiam extra irritationem quando & quoties opus fuerit, inquiri, visitari, puniri, & corrigi possint, ipsorumque Ordinariorum jurisdictioni plenè in prædictis subjecti existant (exceptis tamen iis, qui Ecclesiis, aliisque locis dictorum Militum actu servant, & intra eorum septa & domos resident, ac sub eorum obedientia vivunt, quæ omnia debere simul concurrere intelligantur, sive iis, qui legitime & secundum Regulam prædictæ Religionis professionem fecerint, de qua loci Ordinario constare debeat) & ita in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fun-

gentes, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, in quavis causa & instantia iudicari, & diffiniri debere: *Cum clausulis præservativis & derogatoriis &c.* Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 25. Novembris 1580. Pontif. nostri anno 9.

Quod etiam Prælati & alii Monialium curam habentes, earum Monasteria ingredi non possint, nisi in casibus tantum necessariis.

XXXII.

Part. 3. allegat. 102.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rememoriam.*

Dubis, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo quod optima primum ratione Conc. sanxit Tridentinum, deinde in constitutione fel. sec. Pii V. prædecessoris nostri, Nonis Julii, Pont. sui anno tertio, atque item nostra Idibus Junij Pont. nostri anno quarto editis, fuit provisum, ne cui in posterum, nisi in casibus necessariis, septa monasteriorum Monialium ingrediendi concederetur licentia, à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia

non indigent, sed sui auctoritate officii nituntur, an liceat eis pro libito suæ voluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius servare debeant ipsi quoque regulam à Concilio præscriptam: Nos omnem hæsitationis materiam tollere, & viam scandalis præscindere, ac Sanctimonialium quieti consulere volentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus, Prælatos omnes tam sæculares quam regulares, quibus cura & regimen monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessariis, & à paucis, iisque senioribus ac religiosis personis comitati. Quocirca universos & singulos Episcopali, seu majori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, necnon quorumvis Ordinum Abbates, Priores, Minores, & alios quoscunque superiores regulares serid monemus, facultate huiusmodi qui eam habent, præterquam in casibus, ut præfertur, necessariis ne utiquam utantur. Quod si confecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus atque decernimus qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima vice qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & à divinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere; Regulares vero omni officio, ac ministerio privatos excommunicationi similiter subjacere. Non obstantibus Apostolicis ac in generalibus & pro-

vincialibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. quibusvis Ecclesiis earum Prælati, aut Ordinibus &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Quoniam verò difficile esset &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 23. Decemb. MD.LXXXI. Pontificatus nostri anno decimo.

Cæf. Glorietius:

De modo & forma publicandi beneficiorum resignationes & jurium cessiones.

XX XIII.

Part. 3. alleg. 59.

GREGORIUS *Episcopus, servum servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Humano vix iudicio ita bene quidquam & providenter sanciri potest, quin usus sæpe aperiatur, doceaturque, id quod salubre fore credebatur, minus experiundo prodesse; quod in illis constitutionibus, quas ad prohibendas simulatas occultaque beneficiorum Ecclesiasticorum resignationes diversi Rom. Pontif. multifariam ediderunt, fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster novissimè promulgavit cognoscimus accidisse. Non hoc malū, prout occasio necessitasque postulat, coercere volentes, statuimus ut post hac omnes

Cc 2 & quæ-

& quæcunque resignationes, etiam causa permutationis, ac commendarum, & etiam litteris Apostolicis non confectis, & possessione non habita, nec non litis & jurium quorumcunque cessiones, & retrocessiones, quæ deinceps de quibuscunque beneficijs Ecclesiasticis in nostris, seu Rom. Pontificis pro tempore existentis manibus, ac etiam coram Notario publico & testibus fient, & à nobis vel illo, seu nostro, vel illius mandato admittentur, & super eis provisiones & quæcunque aliæ dispositiones, sive temporales, sive perpetuæ, aut ad hoc mandata Apostolica sub quacunque forma & quibuscunque etiam S. R. E. Cardinalibus, ac pijs locis quocunque privilegio suffultis facta, publicari debeant cum litteris Apostolicis desuper confectis intra sex menses si beneficiũ intra montes fuerit, ultra verò intra novem à data concessionis gratiæ, non autem à die præstiti super ea consensus numerandos, etiam si postea concessio gratiæ hujusmodi ex quavis causa; diversisque subsequenter datis, ac quotiescunque & quovis modo reformatæ, & valida reddita fuerit, pluresque & quotquot in alium, vel alios cessiones, ac etiam in ipsummet primum resignantem vel cedentem retrocessiones, termino prædicto nondum elapso intercesserint, ita ut unicus duntaxat terminus omnibus his successionebus ac retrocessionibus decurrat, ut qui postremus gratiam habuerit, publicationem hujusmodi facere, ceteraque omnia hic præscripta intra eun-

dem terminum præstare teneatur.

Ipsa autem publicatio in Cathedrali, & in beneficij Ecclesia, vel Ecclesijs, si in pluribus illud sit, fiat: ibique dum frequens populus ad Missarum solemniam convenerit palam omnibus litteræ Apostolicæ prædictæ, transumptum authenticum exhibeatur, claraque & intelligibili voce resignatio, seu cessio hujusmodi ac beneficij qualitas & invocatio, nominaque & cognomina resignantis seu cedentis ac illius, in cujus favorem gratia hujusmodi facta est, pronuntientur, ita ut hæc omnia possint ad notitiam omnium ibi existentium verisimiliter pervenire, scriptumque de his omnibus exemplum collatum valvis dictarum Ecclesiarum affixum relinquatur.

Si verò Ecclesia beneficij ruralis sit, aut populo conventuque careat, eo casu in Parochiali, intra cujus Parochiæ limites beneficium ipsum consistit, & in Cathedrali Ecclesia, vel si locus bello, seu peste, alijsve manifestis periculis subiaceat, tunc in proxima Parochiali, ac etiam in Cathedrali Ecclesia vel si aditus ad illas, aut utramvis minimè sit securus, in alia Cathedrali vel Parochiali viciniore, periculorum immuni publicatio hujusmodi peragatur.

Is quoque, in quem disponi vel mandari de beneficio etiam litigioso, vel cedente non possessore, sub quacunque forma contigerit, possessionem beneficij intra dictum tempus vigore litterarum Apostolicarum desuper confectarum, nec aliàs apprehendere

dere debeat & si propter litem, aut aliud legitimum impedimentum nequiverit, saltem litteras Apostolicas cum earum publicatione, si tunc facta erit iudicij seu executori illarum, vel alijs ad quos pertinet, per se vel procuratorem suum legitimum, intra idem tempus presentare, & apud illum vel illos pro ipsarum litterarum executione instare, & possessionem huiusmodi instanter petere teneatur.

Ceterum modus & forma hic tradita semper & ubique debeat observari, nec alia vel æquipollens ullo modo admitti in omnibus huiusmodi resignationibus, cessationibus, & retrocessionibus, de quibuscunque Ecclesijs, Monasterijs, Prioratibus, tam virorum, quam mulierum, Dignitatibus, officijs, & beneficijs Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Militarum, Regularibus, etiam electivis, & manualibus, ac etiam de jure patronatus laicorum illustrium & alijs quomodocumque existētibus, sive pacificis, sive in petitorio, sive possessorio litigiosis, etiā de quibus in Consistorio nostro disponi consuevit, seu debet, quæ posthac ex quacunque causa fient, & per nos, ac prædictos successores, extra tamen dictum Consistorium admittentur, etiam cū reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium, ac rerum, & jurium quorumcunque.

Ad prædictorum tamen observationem eum, in quem juris fit cessio beneficij, quod tempore sessionis hu-

jusmodi, & ante illam vigore litterarum Apostolicarum, ut supra, si ad id tenebatur, publicatarum realiter possidebat, nolumus obligari.

Quod si quidquam prædictorum omnium omissum fuerit, dictis terminis, ut cuique præscriptum est, elapsis, omnes dispositiones & gratiæ resignatorum & celsorum beneficiorum aut jurium huiusmodi, cum omnibus inde secutis, sive de pacificis; sive de litigiosis, sint irritæ & inanes, nullaque alia gratia super huiusmodi beneficio, sive jure cello, ijs quibus concessa fuerit, suffragetur, sed ipsi tales inhabiles & incapaces sint ad huiusmodi beneficia sic resignata & cessa quocumque obtinenda, illaque sive jura, ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam si illa aliàs nullæ, & invalidæ essent vacavisse, & vacare censeantur eo ipso, nec resignantibus, seu cedentibus, si postea in sua possessione remanent, constitutiones de annali & triennali possessore, ne præsumptæ, aut tacitæ retrocessionis, etiam propter diurnam continuatæ possessionis huiusmodi tolerantiam, nec omnino aliud jus, vel beneficium ullo tempore suffragetur, sed ipsa beneficia, sive jura sic à principio vacantia à Sede Apostolica præd. duntaxat impetrari valeant, ac concedi.

Illorum verò impetrationes, vel etiam Motu proprio concessiones, quibuscunque derogationibus suffultæ, nunquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus

bus, vel implicitis comprehendantur, seu specialiter & expresse ob non servatam presentis constitutionis formam, ac cum declaratione nominum & cognominum, resignantis seu cedentis, & gratiam habentis, dispositivè, & non conditionaliter fieri omnino debeant: & quicumque sic impetrans, aut gratiam Motu simili habens, præfinitum cuique casui tempus prædictum à data concessionis gratiæ sibi factæ hujusmodi ea omnia quæ cedens à jure prædicto debebat, præstare teneantur, & si pluribus gratiam hujusmodi fieri cõtigerit, is præ omnibus obtineat, qui primus publicationem suæ impetrationis fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, omniaque requisita prædicta adimpleverit, quamvis in data sit postremus, & possessio ab alio in publicando negligentiore prius apprehensa fuerit, vel petita.

Reservationibus omnibus, nominis, administrationis, fructuum etiam omnium, ac pensionum, & aliarum rerum quarumcunque, nec non facultatibus, indultis, & aliis concessionibus, tam ipsis resignantibus, seu cedentibus, qui tamen possessionem ab initio re ipsa dimiserint, quam aliis ex hujusmodi resignationibus seu cessionibus à Sede Apostolica factis, nihilominus validis, plerumque effectum sortituris.

Sed ne in beneficiis super possessione, vel proprietate litigiosis litis prosecutio turbari valeat, vel differri, in causis hujusmodi contra cedentem ad ul-

teriora, etiam ad sententiam definitivam, & rem judicatam, ac illius executionem, quousque illa qui gratiam ex resignatione, seu cessione aut ex ommissa forma publicationis hujusmodi obtinuit, ac causam per se, vel procuratorem legitimum acceperit, litemque hujusmodi susceperit, eodem modo & ordine procedi possit, quo potuisset legitime, si cessio hujusmodi facta non fuisset; ac quidquid interim sic procedendo decretum & expeditum fuerit, sive cum cedente, sive contra eum, etiam postquam ipse, vel quivis alius incumbentia sibi secundum prædicta præstiterit, non solum circa fructus sed etiam circa possessionem & ipsum jus quod cessum est, valeat omnino, & vim obtineat, illumque ipsum, cui gratia facta est non minus afficiat, quam si ipso legitime citato contra eum decretum, & expeditum fuisset, nec ipse adversus hæc, prætextu non acceptatæ gratiæ, vel etiam illius ignoratæ, aut citationis, vel intimationis executioni contra ipsum minimè demandatæ, aliave ratione valeat excusari. Possit tamen ipse, etiam si in lite & causa hujusmodi subrogatus non sit, quandoque ad illius prosecutionem & terminationem venire, & à iudice, coram quo causam ipsam etiam ex delegatione pendere contigerit, in illis ipsis statutis & terminis, in quibus tunc eam esse repererit, etiam absque rescripto speciali admitti.

De beneficiis autem, quæ deinceps
in ma-

in manibus Ordinariorum Collatorum, etiam Cardinalium, etiam indulta & facultates ad hoc ab Apostolica Sede habentium, ac Legatorum etiam delatere, & delegatorum etiam specialium ejusdem Sedis, extra Romanam Curiam resignari, etiam ex causa permutationis contigerit, ipsi intra mensem negotium universum admissionis, vel rejectionis resignationis hujusmodi, & (si per eos facienda erit) provisionis resignati beneficii juxta Apostolicas, & alias Canonicas sanctiones omnino absolvant. Et qui sic provisus fuerit, intra tres menses a die sibi factae provisionis illam publicet, & possessionem beneficii capiat modo & forma supradictis, alioquin illis elapsis nulla sit ejus provisio, & beneficium vacare censeatur eo ipso ordinarii & alii praedicti, qui haec, ut eis praescribuntur, non perfecerint, eo casu potestate disponendi de ipsis beneficiis in ea vice privati, eorumque dispositio eo ipso ad Sedem Apostolicam devoluta existat, aut aliis idoneis ab ipsa Sede duntaxat, & modo & forma praedictis concedantur: Decernentes sic per quoscunque judicari debere, nec non irritum & inane quidquid secus super his per quoscunque scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praedicti Pij V. & aliis omnibus aliorum praedecessorum nostrorum constitutionibus de publicandis resignationibus hujusmodi hactenus editis, & reformatis, quas omnes omnino abrogamus, ita tamen &c. nec non resigna-

nantium, sive cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis, in ipsismet resignationibus, & cessionibus, seu procuratorum constitutionibus & mandatis, ac alias etiam ad praeservationem suorum jurium, & significationem, quod non aliter nec alio modo resignant, seu cedunt appositis, & quacunque verborum vi, formula, & multiplicatione expressis, nec non indultis privilegijs & gratijs Apostolicis &c. ex quibusvis causis quomodocunque concessis, & confirmatis, quae omnia etiam tollimus & annullamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Ut autem praesentes amplius innotescant, volumus ut earum exemplis etiam impressis &c. Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Domini MDLXXXIII. Non. Janu. Pont. nostri anno XII.

M. Prodat.

Cæs. Glorierius.

Quod Abbatissae, & aliae Praefectae Monasteriorum Monialium in Italia consistentium, ad triennium tantummodo eligantur.

XXXIV.

Part. 3. alleg. 100.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Exposit

EXpofcit debitum Pastoralis officii, quod difponente Domino gerimus, ut ad ea follicitè intendamus per quæ Monafteria, & alia religiofa loca, præfertim Deo dicatarum Sanctimonialium, fecundum regularis difciplinæ normam regantur & gubernentur. Perpendentes igitur varia & multiplicia damna quibus plerumque afficiuntur monafteria Monialium, quæ per Abbatiffas, vel alias Præfectas perpetuas reguntur, è contrâ verò Abbatiffas, & alias Præfectas triennales fcientes fe lapfo termino fuæ adminiftrationis rationem eflè reddituras, ac fperantes de bene geftis laudem promoveri, pœnam verò, fi malè gelferint, metuentes, majori ftudio, ac diligentia regimen, & adminiftrationem monafteriorum fibi commifforum gerere. His & aliis rationabilibus caufis adducti hac noftra perpetuò valitura conftitutione ftatuimus, & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus & fingulis monafteriis Monialium S. Benediæti Cifter. Carthufien. & aliorum quorumcumque Ordinum in Univerfa Italia, & præfertim in Utriusque Sicilia Regnis conftititibus, quæ nunc per Abbatiffas vel alias Præfectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum primum Abbatiffæ, aut aliæ Præfectæ hujusmodi regimini, & adminiftrationi ipforum Monafteriorum cefferint, etiam apud Sedem Apoft. vel decefferint, eorum Abbatiffatus, feu Præfecturas vacare contigerit, Abbatiffæ & aliæ Præfectæ non amplius perpetuæ feu ad

vitam (quarum nomen & titulum ex nunc, prout ex tunc Apoftolica Auctoritate ex certa noftra fcientia, & que Apoftolicæ poteflatis plenitudine, tenore præfentium perpetuò extinguiamus & abolemus, fed triennales tantum à Conventu uniuifcuique monafterii, & aliàs juxta decreta Sacri Cone Trid. regularia fuorum Ordinum inftituta eligantur, & præficiantur, quæ poftmodum elapfo triennio fuo officiis perfunctæ, præfelle definant, omni que prorfus careant auctoritate, ac à regimine & adminiftratione Monafterii per triennium à die finitæ adminiftrationis inchoandum abftineant; quo elapfo, fervata eadem forma Cone. Trid. iterum, & pluries eligi poffint. Diftrictius inhibentes omnibus & fingulis dictarum Monafteriorum Conventibus, fuperioribus, & perfonis, ne aliquam Abbatiffam, aut aliam Præfectam perpetuam, feu ad vitam, fed triennem tantum, eligere, & præficere ullo modo audeant, vel præfument. Quod fi fecus à quoquam quavis auctoritate fuerit attentatum, electionem & præfectionem hujusmodi, ac omnia & fingula, quæ inde fequentur, irrita, nulla, & inania, nulliusque roboris, vel momenti fore: ficque per quofcumque iudices &c. Non obftantibus conftitutionibus & ordinationibus Apoftolicis dictorum monafteriorum & Ordinum &c. Quibus omnibus &c. illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice duntaxat fpecialiter & exprefè derogamus, cæterisque contrariis quibufcumque: Cæterum quia

quia difficile foret, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Januarij MDLXXXIII. Pontif. nostri anno undecimo.

Cæf. Glorierius.

Præcedentiæ declaratio inter Ordines Mendicantium, & inter Confraternitates Laicorum in processionibus.

XXXV.

GREGORIUS *Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.*

EXposcit Pastoralis officij munus, cui disponente Domino præsidemus, ut ad ea sollicitè intendamus quæ discordiarum & litium, ac controversiarum quarumlibet, præsertim inter personas Ecclesiasticas materia tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quod in multis Civitatibus, Diocæsibus diversarum mundi partium nonnullæ lites, causæ, ac controversiæ inter Fratres Mendicantes, aliæ etiam similes lites, & controversiæ inter Confraternitatum Confratres Christifidelium super præcedentiæ, vel jure præcedendi orta jam sint, & oriri facile possint. Nos considerantes lites, causas, & controversias hujusmodi in Ecclesia, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis mundi vanitatibus famulatum, & votum suum in humilitate spiritus Do-

mino, & Deo nostro, qui se pro nobis adeo humiliavit, ut formam servi acciperet, exhibere, & persolvere profitentur, non medicam illi præclaræ, præcipuè dilectæ virtuti, quæ est humilitas, labem infundere, populoque scandalum generare, ac propterea illas omni ratione submovendas, publicæque religionis tranquillitati, ac ministrorum Ecclesiasticorum reconciliationi, & mutæ dilectioni quam primum consulendum esse rati, ac supremam huic negotio manum opponere volentes, nec non causas, lites, seu controversias hujusmodi ubilibet, & coram quibusvis judicibus moras, & in quibusvis instantijs indecisas pendentes ab eisdem judicibus harum serie ad nos advocantes, illasque penitus extinguentes, eisdemque Fratribus Mendicantibus, & Confratribus super præmissis perpetuum silentium imponentes. De nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque ex dictis Fratribus Mendicantibus inter sede præcedentiæ hujusmodi contendentibus, aut Confratribus Confraternitatum prædictarum inter quos lites & causæ præmissorum occasione ortæ jam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentiæ, ac juris præcedendi sunt, ij (quibuscumque reclamationibus, protestationibus, appellationibus, & alijs subterfugijs prorsus remotis & cessantibus, & postpositis tam publicis, quam privatis præcedere debeant. Quando verò non probe-

Dd

tur

tur, aut non constet de quasi possessione præcedentiæ huiusmodi, inter Fratres quidem Mendicantes, ij, qui antiquiores in loco controversiæ, inter Confratres verò inter felicitantes, ij, qui prius facti sunt in processibus tam publicis quàm privatis præcedere debeant: ita ut si contigerit nova Monasteria, aut domos alicujus Ordinis Mendicantium in loco, in quo alterius Ordinis ex dictis Mendicantibus Monasteria, aut domus prius erecta, & instituta sint, ille Ordo, qui prius Monasterium seu domum in loco habuerit, præcedat. Præterea quia inter prædictos Ordines plerumque alia in processibus, alia in Concilijs generalibus, & alijs actibus publicis sive privatis ratio circa modum procedendi fervatur, nolumus per præsentis prærogativis dictorum Ordinum, quo ad præcedentias huiusmodi, quæ proprijs Ordinibus, præterquam in processibus prædictis debentur, aut Fratribus Capucinis nuncupatis, qui in processibus publicis sub Conventualium S. Francisci, aut Minorum de observantia Fratrum nuncupatorum, Cruce, ut solent, incedere possint, aliquod præjudicium generari. *Cum clausulis sublata, & derogatorijs &c.* Datum Romæ apud S. Marium, sub annulo Piscatoris die 15. Julij 1583. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Quod vacant omnes Ecclesiæ & beneficia eorum, qui ad dignitatem Cardinalatus promoventur, & quando eis datur retentio, intelligatur de beneficijs non requirentibus residentiam in loco dictæ Dignitati non convenienti.

XXXVI.

Part. 3. allegat. 57. n. 66. cum seqq.

SANCTISSIMUS D. N. SIXTUS PAPA V. decrevit, quod per promotionem ad Cardinalatum vacant omnes Ecclesiæ, & omnia beneficia cujuscunq; nominis, & tituli sint, nisi fuerit data retentio, quæ concessa intelligatur, & data ad Patriarchales, Metropolitanas, & Cathedrales Ecclesias, ad Monasteria etiam commendata ad Prioratus, & ad cætera omnia alia beneficia, quæ videntur convenire dignitati Cardinalatus. Ad alia verò, quæ videntur repugnare dignitati, & gradui Cardinalatus, puta Archipresbyteratus, Archidiaconatus, Decanatus, Canonicatus, & similia beneficia non extendantur, cum obtinentes huiusmodi beneficia teneantur residere in Choro, & habere debeant locum post Episcopum Cardinalis dignitati non convenientem. Actum Romæ apud S. Petrum die Mercurij 16. Martij. 1588. in Consistorio.

Contra

Contra Clericos malè promotos; ac in
Episcopos in Ordinum collatio-
ne peccantes.

XXXVII.

Part. 2. alleg. 6. 8. & 10.

SIXTUS *Episcopus, servus ser-
vorum Dei, ad perpetuam rei me-
moriã.*

SANCTUM & salutare sacri Ordinis
Sacramentum ab ipso Domino &
Salvatore nostro JESU CHRISTO
institutum, Beatisque Apostolis, & eo-
rum legitimis successoribus singulari
divinæ bonitatis munere traditum, ita
ad Dei omnipotentis gloriam, salu-
temque animarum sanctè, ac religio-
sè administrari decet, ut quæ vel ex
typo & figura veteris Legis, vel aliàs
ex multa Sanctorum Patrum provi-
dentia, circa ordinandorum natales,
ætatem vitæ, ac morum probitatem,
sanctitatem, scientiam, & alias quali-
tates in sacris Ordinibus requisitas per
sacros Canones, vel Apostolicas Con-
stitutiones, aut generalium Concilio-
rum Decreta salubriter statuta fuerunt,
ea inviolate observentur. Nam si
in veteri Testamento tam multa de in-
tegritate, munditia Sacerdotum & mi-
nistrorum Altaris, deque eorum præ-
stantia & dignitate legimus, de qui-
bus Dominus dixit per Malachiam
Prophetam: labia sacerdotis custo-
dient scientiam & legem requirent ex

ore ejus, quia Angelus Domini exer-
cituum est: certè multo major ratio &
diligentia adhibenda erit in promo-
vendis tam inferiorum graduum Cle-
ricis, quàm etiam Presbyteris, qui ad
consummationem Sanctorum in opus
ministerij, in ædificationem corporis
Christi constituentur, prout de his
ipsis, & divino verbo, & Beatorum
Apostolorum præceptis, ac simul San-
ctorum Patrum statutis sæpissimè tra-
ditum est. Quare nos, pro ea quæ no-
bis à Domino injuncta est cunctarum
Ecclesiarum cura & sollicitudine, ipsos
Pastores & Præsules Ecclesiarum, quo-
rum proprium munus est, personas
idoneas clericali militiæ adscribere, &
ad minores majoresque Ordines ritè
promovere, auctoritate nostra duxi-
mus admonendos, ut in exequendo
hac in parte suo pastoralis officio atten-
tius posthac invigilent, Canonicas
Sanctiones, ut par est, observent, ac
ut nemini detur offensionis occasio,
neve eorum vituperetur ministerium:
Studeant vitare ea omnia scandala, &
absurda, quæ ex vitiosa, & minus Ca-
nonica Clericorum ordinatione cer-
nimus cum magno animi nostri dolo-
re frequentius exoriri. Cùm enim
multi, etiam interdum inhabiles & in-
digni, non vocati Sanctæ Dei vocatio-
ne, sed potiùs Satanæ dolis decepti,
prætextu devotionis & pietatis rem-
quidem Sacram & divinum munus,
intempestivè tamen, & inordinatè af-
fectantes, seu temporale aliquod com-
modum aut lucrum sibi proponentes,
vel nimia simplicitate & imperitia, ma-
litiave

D d 2

litiave

litiave aut fraude ad suscipiendum Clericalem characterem, aliosque Ordines ante legitimam ætatem, vel à non suo Episcopo, aut non debito prævio examine & approbatione, sive aliàs minus ritè, vel etiam temerè se ingerant: debent sanè Episcopi paterna charitate, & prudentia eorum saluti, qui sæpe nesciunt, quid petant, melius etiam quàm ipsimet postulant, & salubriùs consulere; nec tam quid flagitent, quam quid expediat considerare, summa vero diligentia providere tum alienæ diœcesis subditis ordinandis, ne quemquam promoveant sine eorum Ordinarii litteris, dimissoriis, tum in recognoscendis ipsis litteris, ne falsò, aut ab aliquo, qui auctoritatem illas concedendi non habeat, confectæ sint: tum denique in examinandis natalibus, ætate, vita, moribus, scientia, idoneitate, titulo, & reliquis qualitatibus, ne quid in suæ aut alienæ diœcesis personis ad Clericalem honorem & Ecclesiasticos Ordines promovendis desideretur eorumque ex præscripto Sacrorum Canonum requiruntur.

Ut igitur Præsules Ecclesiarum intelligant, si in re tam gravi, & tanti momenti culpa aut negligentia peccaverint, se non modo in tremendo iudicio, verùm in hoc quoque sæculo Rom. Pontif. suæ villicationis rationem fore reddituros; præsentì constitutione perpetuò statumus & ordinamus, ut si in posterum Antistes aliquis Episcopali, Archiepiscopali, Primatiali, vel etiam Patriarchali dignitate præfulgens,

aut Abbas ad primam Tonfuram minoresque Ordines suis subditis conferendos a Sede Apost. auctoritatem habens, quemcunque sæcularè, vel cuiusvis Ordinis, aut Militiæ regularem, ex aliquo crimine, vitio, aut defectu, seu aliàs inhabilem, vel irregularem existentem, vel extra tempora à jure statuta, vel absque veris dimissoriis sui Ordinarii litteris, aut per saltum, vel furtivè, aut quo ad sæculares, sine titulo sufficientis beneficii, vel patrimonii, aut ante ætatem per Sacri generalis Trid. Conc. decreta primæ Tonfuræ, aut cuique Ordini præscriptam, aut non servatis temporum interstitiis, ita ut aliquis uno die, seu continuatis diebus ad plures Ordines Sacros, vel post unum Ordinem susceptum sine causa rationabili antequam tempus ab eodem Conc. Trid. præfixum elabatur, ad alium Ordinem promoveatur, sine dispensatione, aut indulto Apostolico Clericali Characterè non legitimè insigniverit, aut ad Ordines minores vel Sacros, ut præfertur, vel aliàs malè promoverit, sive id scienter, sive ignoranter fecerit (nisi debita diligentia adhibita justus error, & probabilis facti ignorantia eum excuset) ut in quo deliquit, ut in eo puniatur, à collatione quorumcunque Ordinum, atque adeo ipsius Tonfuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium eo ipso suspensus, & ingressu Ecclesiæ interdictus existat, aliisque gravioribus pœnis nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. arbitrio puniatur. Quod si spreta huiusmodi

suspensione & interdicto in præmissis se temerè ingesserit, etiam à regimine administratione suæ Ecclesiæ seu Monasterij, & à perceptione fructuum mensæ ejusdem, ac quorumcunque beneficiorum per eum in titulum, vel commendam, seu aliàs obtentorum suspensionem eo ipso incurrat, ejusque interdicti, aut suspensionis relaxationem, aut pœnarum remissionem ab alio quam à Rom. Pont. pro tempore existente nequeat obtinere. Et nihilominus fel. rec. Pij II. & aliorum Rom. Pont. nostrorum prædecessorum, qui per suas constitutiones, aut in Cancellaria Apost. publicatas regulas contra hujusmodi Clericos malè promotos, diversas pœnas inflixerunt, vestigiis inhærentes, eosdem Clericos, post hac malè promotos ab executione, ministerio & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe & facultate ascendendi ad alios superiores, perpetuò suspensos declaramus, & si in eis ministrare præsumperint, illos sic irregulares effectos, omnibus & quibuscunque per eos in titulum commendam, aut aliàs obtentis Dignitatibus, officiis, & beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura, quomodocunque qualificatis, sæcularibus, vel cujusvis Ordinis, aut Militiæ, regularibus, ac etiam si ipsi Clerici regulares fuerint activa & passiva voce, ipso facto privamus, & in privatos, atque ad illa & alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda in perpetuum inhabiles & incapaces esse decernimus & declaramus, Digni-

tatum, officiorum & beneficiorum hujusmodi sic pro tempore vacantium dispositionem nobis & Apost. Sedi perpetuò reservantes.

Ut autem homines, qui nimia indulgentia, & spe impunitatis, ac veniæ facilitate hæctenus fuerunt ad hujusmodi facinora procliviores, ea sublata & præclusa ab his abstineant, & caveant in futurum; tam absolvendi, quam dispensandi facultatem in casibus superius expressis, etiam in foro conscientiæ, nobis & successoribus nostris duntaxat, auctoritate & tenore præmissis perpetuò reservamus; Inhibentes à quoquam sæculari, vel cujusvis Ordinis regulari Presbytero, vel Pralato quavis auctoritate fungente, nec per quæcunque Jubilæa & indulgentias, etiam plenissimas & extraordinarias per nostros prædecessores, aut nosmetipsos, vel successores nostros, anno Jubilæi, aut alio quovis tempore, & Cruciatæ sanctæ, vel quocunque alio titulo, modo, & forma, Motuque proprio, & Consistorialiter, seu ad quorumcunque Principum, Regum, aut Imperatoris instantiam, eorumve contemplatione & intuitu cum quibusvis amplissimis in genere vel in specie derogatoriis clausulis cõcessa vel in posteru concedenda, nec vigore, aut prætextu facultatum aut privilegioru Mare magnum, aut aliàs quomodolibet nuncupatorum, quibusvis Ordinibus, Congregationibus, aut Personis Regularibus, aut Episcopis per decreta Conc. Trid. aut officio Sacræ Pœnitentiariæ Apost. vel minoribus, aut etiam majori

Pœnitentiariis nostris & Rom. Pontificis pro tempore existentis, vel alias quomodolibet pro tempore concessorum personæ, sic, ut præfertur, delinquentes, tam scilicet Antistites, seu Abbates promoventes, quàm Clerici malè insigniti seu ordinati, à reatibus, & excessibus præfatis absolvi, præterquam in mortis articulo possint, aut debeant, nec cum iis super irregularitate propter præmissa contracta etiam si crimen penitus occultum fuerit, quovis modo valeat dispensari. Verum enimverò quia gravioribus morbis fortiora sunt adhibenda remedia, & juxta personarum, locorum, ac temporum qualitates leges sunt immutandæ, pœnæque aggravandæ, & emolliendæ; cum hujusmodi peccatum fatana suggerente, hominumque fragilitate assentiente, videatur jam ad culmen vitiorum ascendisse, & in præcipiti esse: ideo ut homines saltem pœnæ timore, & proprii honoris confusione à peccato deterreantur, novum huic veneno antidotum cogimur præparare: ac propterea volumus, ut qui absolutionem & dispensationem hujusmodi petens, semper quamvis delictum adhuc occultum extiterit, non per officium Sacræ Pœnitentiariæ, sed à nobis & pro tempore existente Rom. Pont. in utroque foro absolutionem petere teneantur: alioquin ipsæ concessionis, & absolutiones, etiam cum clausula quod præsentis constitutionis tenor. & alia prædicta habeantur pro expressis, prorsus nullæ, irritæ, & invalidæ existant, ac nemini penitus suffragentur.

Cæterùm si quis Antistes, vel Abbas, servatis quidem cunctis præmissis, & cæteris omnibus, quæ in ipsius Tonsuræ & Ordinum collatione observari debent, personas habiles & idoneas, sed tamen recepta ab iis, quibus Tonsuram aut Ordines conferet, pecunia, pretio, vel præmio Simoniacè in futurum insigniverit, vel promoverit; volumus ut præter alias censuras & pœnas contra Simoniacè Ordinantes & Ordinatos à Sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis alias inflictas & irrogatas, & singula supradicta in sic promoventibus & promotis locum habeant: decernentes præsentibus litteras sub quibusvis concessionibus, facultatibus & gratiis, etiam in casibus quibuscunque Sedi Apostol. quomodolibet, etiam in Bulla Cænæ Domini reservatis, etiam sub nomine Jubilæi plenarii, vel Cruciatæ Sanctæ absolvendi facultatem quibusvis personis generaliter, vel specialiter tribuentibus, minimè comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse & censeri: sicque in præmissis universis & singulis per quoscunque judices &c. Sublata eis &c. ac irritum &c. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentibus litteræ omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas S. Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ affigi & publicari, post quindecim dies qui in Urbe sunt, qui verò extra eam & citra montes,

montes, intra quatuor menses; qui de-
mum ultra montes erunt, intra octo
menses à die publicationis hujusmo-
di computandos, perinde afficere &
arctare, ac si eorum cuique persona-
liter intimata fuissent &c. Nulli ergo
omnino hominum liceat hanc paginam
nostri statuti, ordinationis, declara-
tionum, privationis, reservationum,
inhibitionis, voluntatum, decretorum,
& mandati infringere, vel ei ausu te-
merario contraire. Si quis autem hoc
attentare præsumpserit, indignationem
Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri & Pauli Apostolorum eius se no-
verit incursum. Datum Romæ apud
S. Petrum, anno Incarnationis Domi-
nicæ MD.LXXXVIII. Nonis Januarii
Pontificatus nostri anno quarto.

E. Cardin. Prodat.

Joan. August. Papius

De forma faciendi processus & inqui-
sitiones ex præscripto Conc. Trident.
super promovendis ad regimina Eccle-
siarum Cathedralium, & aliorum su-
periorum, seu Monasteriorum, at-
que ad cæteras dignitates, de
quibus in Consistorio
provideatur.

XXXVIII.

Part. I. tit. I. c. 5.

GREGORIUS *Episcopus, servus ser-
vorum Dei ad perpetuam rei
memoriam.*

ONus Apostolicæ servitutis ad quod
nuper nos dignatio divina prove-
xit, assiduè admonet, in eam potissi-
mum curam nobis esse pastorali solli-
citudine incumbendum, ut quæ à Sa-
cris œcumenicisque Conciliis pro
communi totius Christiani populi sa-
lute piè, prudenterque statuta sunt,
nulla aut temeritate violentur, aut
negligentia deferantur, ea præsertim
quæ ad bonos idoneosque Pastores Ca-
thedralibus, ac superioribus Ecclesiis
gubernandis præficiendos pertinent.
Nam si in quibusvis Ecclesiæ gradibus
& ministris curandum est tales eligi,
qui religione & sanctitate fideles ædi-
ficient; multò certè magis elaboran-
dum est, ne in ejus electione erretur,
qui supra omnes gradus constituitur
cui tanquam servo fideli & prudenti
totius familiæ cura traditur, qui ad om-
nem virtutem & mandatorum Dei ob-
servantiam aliorum forma esse debet;
cùm certum sit, gregis salutem mag-
nopere pendere ex boni pastoris præ-
stanti vita & doctrina. Sanè venerabi-
les Patres, qui ex toto terrarum orbe ad
Sacrum generale Concilium Trid. à
Summis Pontif. prædecessoribus no-
stris evocati magna frequentia conve-
nerunt, cùm in aliis rebus multis præ-
clarum studium ad corrigendos de-
pravatos mores, & collapsam Eccle-
siasticam disciplinam restituendam o-
stenderunt, tum in eo potissimum insi-
gni zelo, magnaque cum laude labor-
rarunt, ut rationem invenirent, qua
viri doctrina, pietate, prudentiaque
excellentes, & in Ecclesiasticis sanctio-
nibus

nibus diu multumque versati, Ecclesijs Cathedralibus præficerentur. Nos igitur, qui cum in majoribus constituti Cremonensem Ecclesiam regeremus, in eodem Concilio cum sanctis & egregiis illis Patribus interfuimus & Concilio absoluto ad Ecclesiam nostram reversi magno semper desiderio flagravimus, ut tam salubria generalis Concilii decreta executioni debitæ mandarentur, atque ut id fieret pro virili parte curavimus: multò tunc magis, cum disponente Domino omnium Ecclesiarum cura & sollicitudo nos premit, summo desiderio tenemur, ut Pastores ij præficiantur Ecclesijs, qui opus suum & ministerium impleant, & de ovium salute nos in Domino lætificent. Illud autem in hoc saluberrimo & pernecessario negotio, quod est de Episcopis eligendis, & præficiendis, videtur esse præcipuum, ut instructio, examen & inquisitio de fide, vita, moribus, doctrina & prudentia promovendorum tam accuratè, fideliter ac seriò instituat, ut omnis fallaciæ fucos semoto, certò confidere valeamus, tales à nobis Christi gregi pascendo esse propositas, quales tantum onus, Angelicis videlicet humeris formidandum, exigit, & quales ille expetit, qui pro ejusdem ovibus redimendis propriæ vitæ ac sanguini non pepercit. Et quidem in hac parte providentia dicti Conc. Trid. minimè defuit, cum statuerit ac mandaverit, ut in provinciali Synodo per Metropolitanum habenda; præsciberetur quibusq; locis & provinciis propria examinis,

seu inquisitionis, aut instructionis faciendæ forma Romani Pont. arbitrio approbanda, quæ magis eisdem locis utilis atque opportuna esse videretur: Verùm neque id hæcenus nisi à paucissimis factum est, neque spes est nisi longissimo temporis spatio, ut ab omnibus fiat; atque interim, dum certa examinis sive inquisitionis ratio à Provincialibus Concilijs expectatur, perit uber ille fructus, qui ex tam utilis Concilij generalis decretis superari posse videbatur; & experientia docuit per tot annos à publicatione Concilij præd. elapsos, quid in unaquaque provincia opus sit, quidvè possit fieri. Habita igitur cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, ac de eorum unanimi consilio, & assensu præsentis nostræ perpetuo valitura constitutione decernimus, & cum extrà Rom. Curiam examen, instructio, sive inquisitio faciendæ erit, nemo omnino, cujuscunque status, gradus, conditionisvè fuerit, inquisitionem prædictam sibi arrogare præsumat, sed integrum hoc negotium ijs qui à præd. Trid. Concilio designantur, Apostolicæ videlicet Sedis Legatis, seu Nuntijs provincialium, aut ejus, de quo inquisitio fit, ordinario, eoque deficiente Ordinarijs vicinioribus relinquatur, nisi justis de causis nobis, aut pro tempore existenti Rom. Pont. per speciale mandatum alicui alteri hoc munus quandoque committendū esse visum fuerit. Quod si fortè aliquis prædictorum consanguinitate aut affinitate usq; ad tertium gradum

gradum inclusivè promovendum cōtingeret; ut omnis suspicio carnalis affectus è tam sancto negotio repellatur, ille quidem eo casu censeatur exclusus, atque ad eum qui proximè sequitur, hoc est, si Legatus excludendus erit, ad Nuntium, si Nuntius, ad Ordinarium inquisitionis officium deferatur: In Curia verò hæc sanctio spectet ad eos Cardinales, qui a nobis, vel pro tempore existente Rom. Pont. delegentur, vel ad Cardinales earum Provinciarum, seu Regnorum apud nos & Sedem Apost. protectores, in quibus Ecclesiæ ipsæ consistunt; si tamen ad ipsos huiusmodi vacantium Ecclesiarum relatio pertinebit, quod si de Episcopo vel Metropolitanò extra Rom. Cu iam degente ab una Ecclesia ad aliam ex aliqua gravi & iusta causa transferendo agetur, hoc munus deficientibus Legato, vel Nuntio Apostolico ejus Provinciæ aut Regni, ubi Ecclesia ipsa, à qua transfertur, sita erit, ad Metropolitanum, si Episcopus, ad Suffraganeum verò antiquiorem residentem, si Metropolitanus transferendus erit, pertinere declaramus. Deinde quia Sacrum Trid. Conc. non sine magna ratione eminentes personas, & quæ negotij magnitudinem probè intelligerent, ad hoc officium nominavit, declaramus & statuimus, tam Legatos, sive Nuntios, quam Ordinarios, vel alios ab hac sancta Sede fortè delegandos, non per Auditores, aut Vicarios aliosvè Ministros, sed per se ipsos inquirendi munus exercere debere, quamvis ab huiusmodi personis aliis-

que viris peritis adjuvari adjuvari possint. Et si Prælatus inquirens per se non posset ob locorum distantiam testes examinare circa articulum aliquem, vel legitimos natales, vel ætatem, aut aliquid ejusmodi; licebit ei articulum illum alteri personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ subdelegare, non autem universam inquisitionem. Quod si fortè contingat, aliquem supradictorum legitime impediri, ut per se hoc munus præstare non possit, ad alios ea cura transferatur, qui sunt ab eodem Conc. Trid. ad hoc officium designati, ut supra dictum est de ijs, qui ob consanguinitatem, vel affinitatem ab hoc munere excluduntur: Ad hæc, ut mens ejusdem Sacri Conc. rectè ac fideliter debitæ executioni mandetur, & tale sit examen, quale requiritur, in negotio tanti ponderis, declaramus ac statuimus, non esse in vita ac doctrina promovendi investiganda tam rationem adhibendam, ut ab ipso promovendo articuli offerantur, ac testes producantur, sed oportere, ut Prælatus, qui munus inquirendi suscepit, articulo conscribat, atque ipse ex officio suo testes vocet, & examinet, quos de rebus inquirendis sincerum, ac fidele testimonium daturus esse existimet. Verùm, ut inquisitio prædicta facilius ac plenius perficiatque expediri queat, utile erit, si Prælatus, qui inquisitionem facturus est, vel à promovendo, vel ab alio aliquo confici curet schedulam, in qua sint ordine descripta nomen promovendi, cognomen, patria, parentes, Ee^r ætas,

ætas, ordo, gradus, professio, functio, si quam jam fortè exerceat, loca in quibus Theologiæ, vel juri Canonico operam dederit, aut longo tempore versatus fuerit, denique amici familiares, qui tam ipsum, quam parentes ejus intimè norint. Quod si promovendus documentum aliquod exhibere voluerit, unde ipsius ætas, gradus, dignitas, sacri Ordines, functio, officia, muneraque, aut aliquid ejusmodi comprobetur admittendum, ac processui inferendum erit, modò documentum publicum, seu authenticum fuerit. Illud quoque prohibendum censuimus, ac expressè prohibemus, ne ad testimonium dicendum de fide Catholica, vita, moribus, doctrina, atque aptitudine ad regendam Ecclesiam quilibet homines admittantur, sed vii tantum graves, pii, prudentes, docti, qui de qualitatibus promovendorum rectum iudicium ferre valeant, ac, ut supra diximus, sincerum ac fidele testimonium dare velint. Proinde tam Cognati ac nimirum familiares, quam inimici atque æmuli excludendi erunt. Porro testes ejusmodi Prælati, qui examen seu inquisitionem habiturus erit, seorsum ac singulatim examinabit, & si quando judicaverit expedire, eis ad memoriã reducet tum juramenti vim, tum perjurii gravitatem: eosdem etiam seriùs & graviter admonet, ipsos reos futuros apud omnipotentem Deum eorum omnium, quorum vel committendo, vel omittendo rei erunt qui promovebuntur, si vel falsa narrando, vel reticendo vera, in causã erunt,

ut homines indigni, vel minùs idonei ejusmodi Ecclesijs præficiantur. Diligenter etiam testium qualitates cognoscere studebit, ac potissimum quàm sint ad promovendos affecti, ut inde conjiciat utrum ex affectu, an ex veritate testimonium dicant. Denique cum testes de qualitatibus promovendi interrogabit, dabit operam, ut quo ad ejus fieri poterit, omnia & singula; quæ ad prædictam inquisitionem facere videbuntur, per ipsos exprimentur. Quamvis autem qualitates omnes promovendorum, quæ in generalium Synodorum Decretis, alijsque Canonicis Sanctionibus continentur, probè cognitæ esse debeant, quibus inquisitionis officium demandatum est, quales sunt, natum esse ex legitimo matrimonio, atque ex parentibus Catholicis, annum trigésimum jam explevisse, sacris Ordinibus saltem ante sex menses initium esse, gradum Doctoratus, aut Licentiæ in Theologia vel jure Canonico, aut certè publicum alicujus Academici testimonium, obtinuisse, quo ad alios docendos idoneus esse declaratur, adhuc in Ecclesiasticis functionibus diu versatum, item fidei puritate, innocentia vitæ, prudentia, usu rerum, integra fama, doctrina denique præditum esse: tamen quia circa doctrinam plures fraudes committi soleant, & sæpè contingit, ut nonnulli scientia vacui, de solo doctoris titulo aut privilegio gloriantur, volumus, ut de eorum etiam doctrina diligenter inquiratur, qui vel do-

ctoratus,

ctoratus, aut licentiæ titulis & privilegijs gaudent, vel etiam à publicis Academijs testimonium habuerunt, quod idonei essent ad alios docendos, nisi forte aliquorum insignis doctrina ex publica ipsorum functione notoria esset. Ita verò inquisitio facienda erit, ut quibus in locis, quanto tempore, & quo fructu Theologiæ, vel Juri Canonico promovendus operam dederit cognoscatur. Et quoniam in quibusdam provinciis nulla sunt studia generalia, neque ulla publicæ scholæ, neque usus habet, ut qui studiis operam navant, ullis Doctoratus, aut licentiæ insignibus decorentur; declaramus in ejusmodi locis sufficere, si testimonio virorum gravium, & sacræ Theologiæ, vel Juris Canonici peritorum constet, promovendos ea scientia Theologiæ vel Canonum verè pollere, ut idonei sint ad ea docenda, quæ populum Christianum scire oportet, ac muneris sibi injungendi necessitati valeant satisfacere. Testes præterea deponant se de scientia promovendorum certos redditos esse ex eo, quod prædictos promovendos specimen suæ doctrinæ publicè, vel privatim dedisse cognoverint. Quod autem ad Regulares pertinet, cum ad Ecclesias Cathedrales promovendi fuerint, ne fraus ulla subrepere possit, in eo quod idem Trid. Concilium statuit, ut Regulares à suis Superioribus sufficientis doctrinæ testimonium habeant; declaramus nomine superiorum eos duntaxat in-

telligendos esse, qui nullum sui Ordinis superiorem agnoscunt, sive ij cujusvis Ordinis Abbates, Magistri, aut Ministri, aut Præpositi generales, aut quarumlibet Congregationum Præsidentes sive Definidores, aut Visitatores Capitulum generale representantes, sive alij quocumque vocabulo nominentur, & in eorum absentia ipsorum Vicarij, seu Commissarij generales, vel in Romana Curia Procuratores Ordinum aut Congregationum generales in hac parte succedant. Et nihilominus præter Superiorum testimonium, qui fidenter facient ejusmodi Regulares ad alios docendos idoneos esse, volumus ea servari, quæ de ijs diximus, qui publicum suæ doctrinæ ab aliqua Academia testimonium habent, ut videlicet serio inquiratur, an Regulares ad Cathedrales Ecclesias promovendi eos progressus in studiis fecerint, qui in futuro Antistite requiruntur. Post inquisitionem verò de fide, vita, moribus, doctrina & prudentia promovendi, nec non informationem de statu Ecclesiæ, alijsque necessariis rebus, quæ pariter coram superius expressis Prælati juxta ejusdem Concilij decreta fieri debet, professio Fidei Catholicæ à promovendo facienda erit, quam quidem ab eo duntaxat recipiendam esse declaramus, ad quem inquisitio pertinebit; nisi forte qui professionem emissurus est, à Prælato inquirente longè distat; tunc enim is Prælatus ex subdelegatione inquirentis professionem admittere debebit, qui

promovendo vicinior erit : quod idem intelligatur de informatione de statu Ecclesiæ accipienda , si quando contingeret, ut in alia provincia, sive Regno esset Ecclesia, in alio promovendus. Accipiet autem Prælatus professionem promovendi præsentem notario publico, ac testibus, atque eam à se admissam ac receptam propriæ manus subscriptione testabitur. Is quoque qui professionem ejusmodi fecerit, in eo loco ubi proprium nomen profitentis exprimi solet, nomen suum manu propria adscribet. Denique his peractis notarius publico instrumento, fidem faciet de professione prædicta, adhibitis testibus, ut præfertur. Ubi verò totum examen, seu inquisitio de persona promovenda perfecta fuerit, ea in instrumentum publicum redacta cum toto testimonio, ac professione Fidei emissa ad hanc S. Sedem, ut Concilium statuit, quamprimum clausa, & ob signata in forma authentica transmittenda erit. In qua re observari volumus, ut professio Fidei iisdem omnino verbis descripta sit, quæ in ea forma continentur, quam fel. rec. Pius Papa IV. prædecessor noster statuit observandam; & ut Prælatus qui instructionem, examen, & inquisitionem fecit, ut per litteras separatas, simul tamen cum processu mittendas, vel per subscriptionem dicti processus significet, quanta fides testibus examinatis, eorumque dictis, & scripturis productis suo

judicio habenda sit: simul etiam quid de promovendo ipse sentiat. Processus autem sic formati, & ad Curiam transmissi, à Cardinale, cui proponendi munus incumbet, & à tribus Prioribus Ordinum Cardinalibus, ut moris est, juxta formam Concilij prædicti subscribentur, & expediuntur. Volumus autem ut Cardinalis relator moneat promovendum, si præsens in Curia fuerit, juxta Con. Lateranense novissimè celebratum omnes Cardinales, sive majorem partem Collegij adeat, antequam Ecclesiam proponat, ut quæ à referente Collega sint audituri, oculata fide quantum ad personam promovendi attinet, cognoscere possint. Hoc porro omnia quæ de promovendis ad Ecclesias Cathedralis dicta sunt, ad eos etiam pertinere, atque in eorum promotione servanda esse declaramus & decernimus, qui nominati, præsentati, aut electi fuerint ad Abbatiales, ac Prioratus seu Præpositatus Monasteriorum, Regimina aut aliàs Regularium cujusvis Ordinis, aut etiam Sæcularium præfecturas, de quibus consistorialiter provideri contigerit, atque eos præsertim, quibus præter curam & regimen Monachorum, aut Canonicorum, Clericorumque Regularium, vel sæcularium, annexa est in populum jurisdictionis spiritualis, vel temporalis: excepta tamen ætate, circa quam nihil innovamus. Quo verò ad doctrinam, cum generalia Concilia non statuant,

ut

ut personæ promovendæ ad Regulares dignitates Doctoratus sive Licentiæ gradum suscipere, vel publicum testimonium ab Academia aliqua habere teneantur, & tamen æquum sit, ut ea doctrina polleant, qua onus sibi imponendum sustinere valeant, declaramus & statuimus, ut Prælati, qui inquirendi munus suscepturi sunt, studiosè ac diligenter inquirent super doctrina ejusmodi personarum juxta modum & formam superiùs præscriptam, ut nos, & pro tempore futuri Rom. Pontifices habita de illis vera informatione per processum, qui ab inquirente transmittetur, certò statuere ac judicare possimus, an persona promovenda vere sit talis, qualem dignitas illa, ad quam promovenda est, exigit & requirit. Hortamur verò in visceribus Domini nostri JESU CHRISTI ac paterna charitate monemus eos omnes, qui ab hac Sancta Sede nominandi, præsentandi, vel etiam eligendi futuros Episcopos, vel Abbates jus habent, ut seriò apud se cogitent, quanti momenti sit hoc negotium, ex quo salus animarum, tranquillitas Reipublicæ, incolumitas Religionis, propagatio Fidei, aliaque per multa & maxima bona dependent. Illud etiam sæpè & sæpiùs ad mentem revocent quod sancta Trid. Synodus admonet, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant: eosque alienis peccatis com-

municantes mortaliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium cupiditatibus, sed eorum exigentibus meritis præfici diligenter curaverint. De nominandis verò, præsentandis, vel eligendis ad Regulares dignitates, præterea quæ superius observanda esse declaravimus, illud quoque paternis his nostris hortationibus & monitionibus adjiciendum censuimus, ut nominationis præsentationis, vel electionis jus habentes eos eligere studeant, atque omnino conentur, qui non modò eundem Ordinem sint ante professi, sed in eodem etiam satis diu laudabiliter versati, neque enim decet, ut magistri aliorum esse incipiant, qui non fuerint ante discipuli & subditis imperare præsumant, qui priùs non didicerint superioribus obedire. Eos denique, qui vel examinando vel inquirendo, vel testimonium ferendo operam suam in hac re præstabit, seriò monemus, ut ea fide ac diligentia in negotio tanti momenti versentur, ut à Deo & à nobis laudem pro bono opere expectare valeant. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ prohibitionis voluntatis, declarationis, decreti, statuti, hortationis, & monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, anno Incarnationis Dominicæ M.D. XCI. Idibus Maij. Pont. nostri anno primo.

A. Card. Montalt. Summator.

Moderatio Bullæ Sixti V. contra Clericos malè promotos, & eos promoventes editæ, cum præservatione pœnarum ibidem Simoniacè Ordinatæ, & Ordinantibus inflictarum.

XX XIX.

Part. 2. alleg. 6. 8. & 20.

CLEMENS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Romanum Pontificem decet ea, quæ ob justas causas interdum statuta sunt, cum ipsa rerum experientia suadet, moderari, & immutare, prout in Domino salubriter conspicit expedire. Aliàs sanè emanarunt litteræ fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri contra Clericos malè promotos ac in Episcop. in Ordinum collatione peccantes tenoris &c. (*Omittitur insertio Bullæ, quoniam eam habes supra.*) Nos animadvertentes in dictis litteris nihil ferè quoad ea, quæ in Ordinum collatione servanda sunt, disponi, ultra id quod in Sacris Canonibus, & in Concilii Trid. decretis, ac aliorum Rom. Pont. prædecessorum

nostrorum constitutionibus dispositum fuit, sed diversas pœnas & censuras Ecclesiasticas contra Episcopos & alios Prælatos in Ordinum collatione peccantes, & similiter contra Clericos tam sæculares, quam cujusvis Ordinis instituti & Militiæ Regulares malè promotos constitui, absolutionem & dispensationem Sedi Apost. reservari, & aliàs sicut in præfatis litteris continetur. Considerantesque tam promoventes, quam eos, qui ad dictos Ordines promoventur, sæpe censuris, & pœnis hujusmodi, ob illarum multiplicatam in eorum perniciem animarum variis modis illaqueari, nonnullos ex Prælati & Episcopis in conferendis hujusmodi Ordinibus scrupulose procedere, multosque metu pœnarum, & Censurarum præfatarum ab Ordinum collatione prorsus deterreri, adeo ut Clericorum, & sacerdotum numerus propterea aliquibus in locis valde imminutus sit, omnium in præmissis securitati, atque animarum salutis paternæ charitate prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine supradictas litteras ad terminos Sacrorum Canonum & Constitutionis recolendæ mem. Pii Papæ II. etiam prædecessoris nostri, quæ incipit, cum ex Sacrorum Ordinum, sub data videlicet quintodecimo Kal. Decembr. Pontificatus sui anno 4. cujus tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, & ad dispositionem decretorum Sacri Tr. Concilij restringimus, & reducimus: nec non censuras & pœnas

in eisdem Sixti litteris contra quoscunque, præterquam contra Simoniacè Ordinantes & Ordinatos inflictas, quas volumus in suo robore permanere (aliis etiam pœnis & censuris per eosdem Canones & constitutionem Pij II. Conciliumque Trid. injunctis falvis & firmis remanentibus) moderamur, & abolemus &c. *Cum claus. sublata, & derogatoriis, ac fide exemplorum, & sanctione pœnali.* Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1595. pridie Kal. Martij Pontif. nostri anno quinto.

De executione Conc. Tridentini, contra Regulares non subditos Episcopo extra claustra notoriè delinquentes. Et de pœnis eorum superiorum illos punire negligentium.

XL.

Part. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

CLEMENS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

SUSCEPTI muneris ratio postulat, ut ea quæ in Sacro Conc. Trid. providè constituta sunt, ab iis ad quos spectat, inviolatè observari curemus. Maturo sanè Consilio ipsius Concilii decreto provisum est, ut quicumque Regularis non subditus Episcopo intra claustra degens, extra ea ita notoriè deliquerit, et populo scandalo sit, Episcopo in-

stante à suo superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniatur, & Superior Episcopum de punitione certiore faciat, sin minus ipse à suo item superiore officio privetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit. Verùm quia experientia comperit, interdum in hujusmodi decreti executione nimis remissè procedi, cum enim Episcopus instat, aliquem Regularem eo, quo supradictum est modo delinquentem, à suo Superiore puniri, sæpe fit ut superior Regularem delinquentem ad alia suorum Ordinum loca extra Episcopii Diœcesim ex industria impunitum transmittat: atque etiam ipse, aliquando ad alias provincias se conferat, nec ulterius super delinquentis excessibus inquirat, & de ejus punitione Episcopum certiore reddat: unde nec Regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius diœcesim existat, nec superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio privatur. Nos pro Pastoralis nostræ sollicitudine præfati decreti executioni quantum in Domino possumus, favere, & præmissis malis, ut par est, opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium præd. Concilii Interpretum sententia, Motu proprio, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolica potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnibus & singulis cujuscunque Ordinis & instituti Regularium, etiam Mendicantium superioribus, in
virtu. e

virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac privationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus & mandamus, & juxta prædictum decretum, quilibet ipsorum, ut Regulare non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notoriè delinquentem, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniat, ac de punitione Episcopum certiozem faciat, & aliàs decretum ipsum in omnibus, & per omnia exequatur. Cæterùm si superior in Regularem delinquentem non animadvertit, quinimo si illum impunitum ad alia suorum Ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, ut præfertur, transmiserit, volumus & simili Motu, atque auctoritate decernimus, ut superior instante Episcopo intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac privationis dignitatum & officiorum obtentorum, necnon & sub inhabilitatis ad illa & alia impofterum obtinenda, & ulterius privationis activæ & passivæ vocis, ad quas à nemine præterquam à nobis & à Rom. Pontif. pro tempore existente restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum Regularem delinquentem à loco ad quem transmissus fuit revocare, & in quo deliquit constituere, seu sistere teneatur, quod si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentem similiter statuimus, ut Ordinarius loci ad quem Regularis delinquens transmissus fuerit, super

præmissis ab ipso Ordinario loci, in quo deliquit, similiter requisitus, vel alias de illius delicto informatus, ut præfertur tanquam Sedis Apost. delegatus, prædictum Concilij decretum omnino exequi, & in Regularem delinquentem severè animadvertere possit & debeat. *Et ita, & non alias judicari posse decernit, clausulasque contrarias derogatoriis apponit, formam & effectum publicationis addit, fidemque transumptis dari præcipit, &c.* Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1596. septimo Kal. Martij Pontificatus nostri anno quinto.

Quando locorum Ordinariis Regularibus licentiam possint impartiri novos Conventus construendi.

XLI.

Part. 2. alleg. 26.

CLEMENS Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam ad institutam Regularium locorum & personarum reformationem promovendam & conservandam maximè pertinet, ut in quibusque domibus, & Monasteriis is tantum numerus Religiosorum, qui commodè ibidem ali possit, contineatur, atque eo pariter spectat, ut in qui-

quibuscunque Civitatibus & locis, non domus & Monasteria præsertim Mendicantium non erigantur, nisi in eisdem civitatibus & locis aliarum domorum Monasteriorum in eis existentium habita ratione, commodè sustentari posse dignoscatur. Hac igitur nos consideratione ducti, & in præmissis pro nostro Pastoralis munere opportunè providere volentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apost. potestatis plenitudine ex voto etiam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum & Regularium præpositorum harum seriè declaramus locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos Conventus cujusque mendicantium Ordinis in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subiectis erigendos impartiri, nisi vocatis & aliorum in eisdem Civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita constiterit, in eisdem civitatibus & locis novos hujusmodi erigendos conventus sine aliorum detrimento commodè sustentari posse. Si verò ab eorum in hujusmodi causis sententijs, ad nos & Apostolicam Sedem provocari & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem novorum Conventuum suspendi debere, quousque à nobis & Apostol. Sede in eadem causa pronuntiatum extiterit, irritum nihilominus, & inane decernentes quidquid secus super

his à quoquam quavis auctoritate scienter; vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca universis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per præsentem in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut præsentem nostras litteras observent, & observarent, & faciant, non obstantibus &c. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Julij 1603. Pontificat. nostri anno duodecimo.

Concordia inter Capitula Cathedralium Ecclesiarum, & Nuntium Apost. Hispaniæ de una peria ex supellectilibus Pontificalibus Prælatorum quando morentur eidem danda.

XLII.

Part. 3. alleg. 114.

CLEMENS PAPA VIII.

AD futuram rei memoriam. Decet Romanum Pontificem concordias inter dilectos filios suos & Camere Apost. ministros, ac Ecclesiarum Capitula super controversijs inter eos exortis, initas, cum ab eo petitur Apostolicæ confirmationis robore libenter communitate, prout in Domino conspiciat salubriter expedire. Exhibita siquidem nobis pro parte dilectorum filiorum Congregationis Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium Regnorum Castellæ & legionis petitio

Ff. con-

continebat. Quod cum alias orta esset differentia, seu dubitatio inter Collectores generales spoliatorum, & iurium Camera nostræ Apostol. in Regnis Hispaniarum debitorum, & Capitula Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium eorundem Regnorum, ex eo quod cum pridem fel. record. Pius Papa V. prædecessor noster motu proprio concessisset fabricis dictarum Ecclesiarum suppellectilia Pontificalia Prælatorum illarum quando morerentur, permittendo dictis Capitulis, ut illa possent capere propria autoritate; postmodum verò recolendæ mem. Sixtus Papa V. etiã Prædecessor noster voluisset, quod dicti Collatores generales essent iudices ad declarandum res pertinentes pro dictis Pontificalibus, & quod ipsas res traderent, sive consignarent dictis Ecclesijs, quæ illas reciperent de eorum manibus, prout in prædictorum Pij & Sixti prædecessorum litteris desuper respectivè expeditis plenius continetur. Prædicti Collatores generales post editas à prædicto Sixto prædecessore litteras prædictas reservabant & retinebant pro se ipsiſ unam petiam singulorum Pontificalium, sub prætextu quod illis deberetur, quia fuerat concessum ipsiſ Collatoribus pro decima illorum, quæ incorporarent Camera & recuperarent, & etiã ratione laboris faciendi dictam declarationem rerum concernentium suppellectilia Pontificalia, vicissim verò nonnulla ex dictis Capitalis recusabant dare di-

ctam petiam ipsiſ Collatoribus sub prætextu, quod non esset expressum in prædictis litteris dictorum prædecessorum, quod daretur, & ne viderentur negligentes in defendendis iuribus fabricarum suarum Ecclesiarum, cumque Congregatio prædicta cuperet huiusmodi controversiam, seu dubitationem è medio tollere, & hac de re, cum dilecto filio nostro Dominico Sanctæ Roman. Ecclesiæ Presbytero Cardinali, Gymnasio nuncupato, tunc in eisdem Regnis Hispaniarum Nuntio & Collectori generali egissent, idem Dominicus cum præfata Congregatione ad infraſcriptam devenit concordiam. huiusmodi sub tenore, videlicet. In Dei nomine, Amen. Præsenti publica scriptura compositionis & concordiæ sit notorium omnibus, qualiter oblata nuper dubitatione inter Dominos Collectores generales Camera Apost. & Capitula Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium Regnorum Castellæ & Legionis, ratione cuius, cum Papa Pius V. fel. rec. per suum Breve Motu proprio, Datum Romæ 30 Augusti anni M.D.LXXVII. fecisset gratiam, & concessisset fabricis dictarum Ecclesiarum suppellectilia Pontificalia Prælatorum illarum quando morerentur, permittendo dictis Capitulis, ut illa possent capere propria autoritate. Postmodum ex certis causis Sixtus Papa V. etiã fel. record. suo Brevi Motu proprio Romæ dato 15. Maji M.D.LXXXVII. voluit quod dicti & Collectores generales essent iudices ad declarandum res pertinentes dictis

Por-

Pontificalibus, & quod ipsas traderent, siue consignarent dictis Ecclesijs, quæ illas reciperent de eorum manibus: & post dictum Breve Sixti V. Collectores generales reservabant, & tenebant pro se unam petiam singulorum Pontificalium sub prætextu, quod illis deberetur, quia fuerat concessa dictis Collectoribus generalibus pro decima illorum, quæ incorporarent Camera, & recuperarent, & etiam ratione laboris faciendi dictam declarationem rerum dictorum suppellectilium Pontificalium, & curare dari secundum dictum Breve Sixti V. & pro parte aliquarum dictarum Ecclesiarum fuit recusatum dare dictam petiam, quia non erat expressum in dictis motibus propriis, quod daretur, & ne dictis Capitulis opponeretur, quod cum non esset de jure, nec interesse mensarum Capitularium non defendebant jura dictarum fabricarum, erantque liberales in damnum earundem, qua de causa restabant cum scupulo, & cupientes deponere dictum scrupulum, & satisfacere ipsorum obligationi sine lite & differentia cum Camera Apost. & ejus ministris, ne viderentur deficere à conformitate, obsequio & reverentia sanctæ Sedi Apost. & ejus ministris debita, quam profitebantur, scripserunt Congregationi Ecclesiarum hujus Regni, quæ ad præsens est congregata in hac Curia, ut tractaret de hoc negotio, & in illa deputaverunt personas, quæ repræsentarent Illustrissimo DD. Dominico Gymnasio Archiepiscopo Sipontino, Nuncio Collectori generali horum Regnorum Hi-

spaniæ pro Sanctissimo Domino nostro Clemente Papa VIII. & sua Dominatio respondit, quod, quoniam ad exercen. officia Nuntij & Collectores invenit, quod sui antecessores accipiebant dictam petiam, & quod sua dominatio hæc continuabat, non interesse, sed ne ipsis imputaretur si deperderetur ab illius Successoribus. Quodque hoc non obstante consentiret, quod dicta petia non esset ad electionem dictorum Collectorum generalium, sed Capitulorum, quam vellent dare, quod ipse servaret eo modo, quo esset conventum, & si necessarium foret proponeret hoc suæ Sanctitati, ut illud confirmaret, & heret ita de futuro, cum omnibus dominis Collectoribus generalibus, & hæc responsio & resolutio à Congregatione fuit consulta Capitulis dictarum Ecclesiarum: & responderunt pro majori parte, quod acceptaretur, & fieret compositio, & concordia desuper; pro cujus effectu dicta congregatio dederat omne mandatum plenissimum dominis Doctori Dionysio de Melgar Canonico Doctorali Sanctæ Ecclesiæ Toletanæ, D Petro Gurero Thesaurario S. Ecclesiæ Granaten. Joanni Alphonso de Carduva Abbati de Labanza in Ecclesia Palentina, qui præsentem existentes coram dicto Illustris. Domino don Dominico Gymnasio Archiepiscopo Sipontino Nuntio & Collectori generali, in præsentia mei Notarij & testium infrascriptorum sua dominatio Illustrissima dixit, quod tanquam Collector generalis talis utens auctoritate Apost. sibi concessa,

ex Brevibus & facultatibus suæ Sanctitatis pro Collectaria consentiebat, & concordabat cum Congregatione dictarum Ecclesiarum prædictorum Regnorū Castellæ & Legionis, & cum dictis Dominis ejus deputatis, supra nominatis præsentibus, quod quotiescunque morietur aliquis Prælatus, & Camera Apostolica, & ejus Collectores generales, sive subcollectores recipeant inter bona sua, aut partem illorum dicta supellectilia Pontificalia, quæ per dictum Motum proprium Pij V. fuerunt applicata fabricis, vel sequestrarent, aut depositarent, & dicti Collectores Generales, aut Subcollectores eorum nomine mandarent, & facerent tradi cum effectu Ecclesijs omnia dicta Pontificalia integrè juxta dictum Motum proprium Pij V. absque retentione, nec reservatione per se alicujus partis, neque petiæ, de qua fit mentio, sub quovis colore, nec causa particulari dictorum Collectorum generalium, & Subcollectorum, quod interim dicta Capitula pro dictis fabricis dent dicto Illustrissimo Nuntio Collectori generali, dum faciet dictum officium, & dictis Collectoribus Generalibus, futuris unam petiam benevisam dictis Capitulis, sive sit de eisdem petijs Pontificalium, quæ ipsis cum effectu tradent, sive quævis alia dictis Capitulis benevisa si dividere noluerint petias Pontificalium ipsis traditorum absque obligatione dandi aliquid aliud dictis Dominis Collectoribus, nec Subcollectoribus ratione decimæ, nec laboris impensis in dicta declaratione, nec in hu-

jusmodi traditione Pontificalium, nec dicti Domini Collectores generales, nec Subcollectores possint petere, exigere, aut prætere aliquid aliud occasione præmissa præter dictam petiã, quam dicta Capitula dare voluerint suo arbitrio, cum declaratione, quod si dicta Pontificalia dividantur inter duas, vel plures Ecclesias ratione dictæ traditionis, detur solummodo una petia ad arbitrium Capitulum, prout supra dictum est. Quæ omnia acceperunt & confenserunt, tam dictus Illust. Dominus Nuntius Collector generalis quam dicti Commissarii, sub beneplacito tamen Sanctiss. Domini nostri, & Sanctæ Sedis Apost. & pro complemento prædictorum dictus Illustriss. Dominus Nuntius Collector generalis obligavit bona dictæ Camera Apost. & dicti deputati obligarunt bona & redditus dictarum Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium generaliter vigore mandati dictæ Congregationis & specialiter suarum Ecclesiarum præsentia & futura, & summisserunt se justitijs Ecclesiasticis sanctæ Sedis Apost. & dictorum Collectorum generalium, & renuntiarunt proprio foro, jurisdictioni, & domicilio, & legi, si conveniret, de jurisdictione, & lata sententiæ diffinitivæ judicis competentis, in rem judicatam transactæ, & renuntiarunt etiam omnibus legibus, foris, jutibus Canonice & Civilibus, Brevibus, & Motibus proprijs Apost. & legi generali. Actum coram me Notario infra-scripto, in Civitate Vallisoletana xxix. mensis Januarij M. DCIII. præsentibus

bus testibus don. Antonio Pimentel, Cantore sanctæ Ecclesiæ Hispalen. & Licentiate Alphonso de Salazar & Frias Canonico Ecclesiæ Grenen. Joanne Chatro familiari suæ dominationis Illustriss. quæ subscripsit. D. Dominicus Gymnastus Nuntius Collector generalis, & dicti domini procuratores etiam se subscripserunt. Doctor Dionysius de Melgar, D. Petrus Guerrero, Abbas de Labanæa. Coram me Dominico Cenino Abbreviatore. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat pro majori dictæ concordie validitate prædicta cupiat illam Apost. Confirmationis robore communiti, propterea illius nomine dilectus filius Joannes de Salazar Canonicus Ecclesiæ Compostellanæ congregationis prædictæ in Rom. Curia procurator, nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur ejusdem Congregationis votis benignè anuentes, supplicationibus hujusmodi inclinati præinsertam concordiam autoritate Apost. tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apost. confirmationis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus; non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. ac Ecclesiarum quarumlibet juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 19.

Octob. 1604. Pontificat. nostri anno decimo tertio.

M. Vestrius Barbianus.

Declaratio, & confirmatio privilegii fori Religiosorum Regularium intra claustra degentium.

XLIII.

Part. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

PAULUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Religiosorum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium quieti prospicere cupientes, quæ illa quoquomodo perturbare posse videntur, opportuna nostra declaratione è medio tollere, ac aliàs desuper opportunè providere curamus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire. Cùm itaque nomine dilecti filii Basilii Anguissolæ procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum in Congregatione venerabilium Fratrum nostrorū S. R. E. Cardinalium Trid. Concilii interpretum expositum fuerit, in Hispaniarum Regnis quosdam Ordinarios locorum contendere Religiosos intra claustra degentes coram ipsi Ordinariis conveniri debere in causis civilibus cap. volentes, de privileg. in 6. comprehensis, propter illius innovationem à Cone. Trid. factam *sess. 7. cap. 14.* quo præfatos Religiosos, eorum privilegiis abrogatis defendunt comprehendi, præterea eisdem locorum Ordinarios pariter

Ff 3

con-

contendere eosdem Religiosos intra claustra degentes, in prima instantia coram ipsis conveniri debere ex decreto ejusdem Concilii Trid. *sess. 24. cap. 20. de reform.* Cùmque ab eodem Basilio procuratore generali in eadem Congregatione supplicatum fuerit, ut super utraque responsa darent: ab eadem verò Congregatione fuerit responsum, neque constitutione in generali Conc. Lugdunensi edita, quæ incipit. Volentes, neque decreto Concilii Trid. *cap. 14. sess. 7.* comprehendi Regulares, ideoque eos juxta eorum privilegia coram suis Superioribus vel conservatoribus esse conveniendos: nec non decretum ejusdem Conc. Trid. *d. cap. 20. sess. 24.* ad Regulares non pertinere, nec eorum conservatorias imminuere; nec quoad primam illorum instantiam aliquid novi inducere, ipseque Basilius procurator generalis nobis humiliter supplicari fecerit, ut pro sui Ordinis quiete supradictas declarationes ab eisdem locorum Ordinariis servari debere, Apost. autoritate præcipere dignaremur. Nos illius hujusmodi supplicationibus inclinati omnibus & singulis locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ per præsentis districtè præcipiendo mandamus ne Fratres & Religiosos dicti Ordinis Carmelitarum contra dispositionem declarationum prædictarum perturbare vel inquietare quoquo modo audeant, vel præsumant, irritum nihilominus & inane decernentes, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate

scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilectis &c. non obstantibus &c. Datum Romæ apud S. Marcum die 24. Augusti 1607. Pontificatus nostri anno 3.

Contra mulieres ingrediendi Monasteria Monialium licentiis abutentes.

XLIV.

Part. 3. alleg. 102.

PAULUS *Papa V. ad perpetuam rei memoriam.*

Facultatem plura monasteria Monialium ingrediendi abusus tollere volentes, tenore præsentium statumus, & ordinamus, quod nulla persona cujuscunque gradus, status, & conditionis, ac præminentia existat, etiam si Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat vigore licentiarum plura Monasteria, domos, vel loca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi etiam absque clausula (in totum, seu in universa, non autem in eorum aliqua vel singula) à nobis, vel Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu quovis tenore vel forma, etiam motu proprio concessarum & expeditarum aliqua, vel singula Monasteria pluribus vicibus ingredi possit, sed licentiæ hujusmodi respectu universorum non autem aliquorum, vel singulorum monasteriorum suffragentur

gentur, ita ut cui bis in anno, seu amplius plura monasteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum universa, non autem eorum aliqua, vel singula ingredi liceat, etiam si predicta monasteria in diversis civitatibus, terris, diocesis & locis existant. Idemque mulieribus aliter quam ut praefertur eisdem licentias interpretari, vel illis uti sub censuris & poenis a Conc. Trid. & Apost. constitutionibus intra septa monasteriorum Monialium absque licentia ingredientibus inflicti ipso facto incurrendis eadem auctoritate prohibemus. Cum claus. derogatoria, & fide transumptorum. Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 1. Sept. 1608. Pontif. nostri anno 4.

Revocatio omnium licentiarum monasteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conversandi, mulieribus hactenus concessarum.

XLV.

Part. 3. alleg. 102.

PAULUS *Papa V. ad perpetuam rei memoriam.*

Monialium statui, quae saecularia desideria abnegantes, Dei obsequio sese addixerunt, Pastoralis sollicitudine consulere cupientes, ad ea commovenda, quae religiosam earum quie-

tem, & regularem observantiam perturbare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire. Quoniam itaque, sicut accepimus, experientia compertum est, non levia incommoda licentias ingrediendi monasteria Monialium mulieribus saecularibus concessas, dictis Monialibus inferre. Nos malis huiusmodi opportuno remedio providere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, deque Apost. potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias ingrediendi Monasteria Monialium ubique locorum existentium, ac cum Monialibus conversandi, & refectorem sumendi corporalem mulieribus cujuscunque status, gradus, & conditionis existentibus, etiam Marchionali & Ducali dignitate fulgentibus, sub quibuscunque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus & efficacioribus, ac insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis ad tempus, vel in perpetuum a praedecessoribus nostris Rom. Pontificibus, & etiam a nobis concessas, quarum tenores ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus haberi volumus pro expressis, Apostolica auctoritate tenore praesentium revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocatas, cassas, & irritas esse decernimus. Inhibentes mulieribus praedictis licentias huiusmodi habentibus sub excommunicationis lae sententiae poena, a qua non nisi a nobis, seu

Rom.

Rom. Pontif. pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi possint; ne monasteria prædicta prætextu licentiarum hujusmodi ingredi audeant, seu præsumant. Ipsorum vero monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis ac superioribus, sub eadem ac privationis suorum officiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa imposteriorum obtinenda, ipso facto sine alia declaratione incurrendis pœnis, nec eas introducere, seu admittere, vel admissas quoquomodo retinere audeant, seu præsumant. *Deputantur executores, derogatur contrariis, & fides defertur transumptis.* Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 10. Julij 1612. Pontif. nostri anno 8.

De exemptorum privilegiis circa animarum curam, Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium monasteria, & prædicationem verbi Dei,

XLVI.

Vide supra fol. 118.

De Monasteriorum, Conventuum, domorum Religiosorum cujuscunque etiam Mendicantium Ordinis erectione.

XLVII.

Vide supra fol. 140. & seq.

De Canonatu Pœnitentiario in singulis Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis Hispaniæ in concursu ad instar Doctoralium & Magistralium providendo.

XLVIII.

Part. 3. alleg. § 5.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Supremæ dispositionis arbitrio Romanus Pontifex in excelso militantis Ecclesiæ culmine constitutus, circa statum Cathedralium & Metropolitanarum Ecclesiarum quarumlibet, & fructuosam dispositionem illorum beneficiorum, præsertim eorum, quibus onus sacram paginam publicè legendi, & interpretandi incumbit, ut beneficia ipsa personis dignis, & habitibus præcedente earum idoneitatis examine, eoque rite servato, & sequuto æquitatis tramite, & judicio rationis debite conferantur, talesque personæ postea muneri ad quod tenentur, cum animarum salute divini nominis laudis & gloriæ conjuncta, ut par est, satisfaciant, libenter intendit, & desuper præsentissimum sanctionis suæ remedium adhibet, prout Catholicorum Regum vota exposcunt, & id conspici in Domino salubriter expedire. Sanè christissimus in Christo filius noster
Phi-

charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ejus nomine Quartus, nobis nuper exponi fecit, quod cum omnibus & singulis Metropolitanis, Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis in Regnis Hispaniarum consistentibus Canonicatus & Præbendæ Magistrales & Doctorales juxta formam constitutionum felicis rec. Sixti IV. Leonis X. & aliorum Rom. Pont. prædecessorum nostrorum erecti & instituti reperiantur, & quotiescunque & quandoque illos in quibuscunque mensibus, & ex quorumcunque personis vacare contingit, de illis per Ordinarios locorum, & dilectos filios Capitula dictarum Ecclesiarum prævio concursu ex indulto Apostolico provideti consueverit, & ex hoc non solum ad ipsos Canonicatus & Præbendam viri eruditione & doctrina præstantes semper assumi, sed etiam Ecclesiæ, & earum Capitula prædicta decorem consequi, multaque commoda omni ferè tempore experiri similiter consueverint, novissimeque per decreta Conc. Trid. statutum fuerit, quod in omnibus Cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri potest, quod in omnibus Cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri potest, aliquis Pœnitentiarius, cum unione Præbendæ proxime vacaturæ ab Ordinatione loci instituat, qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel jure Canonico, & annorum quadraginta, seu aliàs qui aptior pro

tionem, ac pro complemento decretorum præd. Concilii in dictis Ecclesiis ultra Canonicatus & Præbendas Magistrales & Doctorales prædictos, alii Canonicatus, & Præbendæ Pœnitentiarii instituti fuerint; de illis tamen, dum pro tempore vacat, nec per dicta Capitula, nec præcedente cõkursu hujusmodi provideri consueverit: pro prospera verò directione & utilitate, simulque etiam docere earundem Ecclesiarum expediat, ut in posterum provisiones ipsorum Canonicatum & præbendarum Pœnitentiariorum occurrente eorum vacatione, ab Ordinariis locorum præmisso concursu fiant, idque dictus Philippus Rex à nobis per dilectum filium nobilem virum Franciscum de la Cueva Ducem de Alburquerque suum apud Nos & Sedem Apost. Oratorem, tam suo, quam Capitulum prædictorum nominibus exinde postulaverit. Nos igitur piam dicti Philippi Regis sollicitudinem pro felici prædict. Ecclesiarum statu susceptam paterno affectu complectentes, ex intimo animo nostri sensu collaudantes, justisque & religiosis ejus ac Capitulum prædictorum votis propensa voluntate annuere, ac dictarum Ecclesiarum dignitati impræmissis cõsulere volentes Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & singuli Canonicatus & Præbendæ Pœnitentiarii quorumcunque Metropolitanarum, seu Cathedralium Ecclesiarum in Regnis Hispaniarum hujusmodi

Gg

nunc

nunc & pro tempore existentium tam hucusq; instituti, quam deinceps quocumque pro complemento decretorum huiusmodi instituendi quotiescunq; illos quibusvis modis, & ex quorumcunque personis, etiam nostris aut Rom. Pontificis pro tempore existentis, seu quorumvis Cardinalium, etiam tunc viventium familiaribus, continuis commensalibus, seu Rom. Curia Officialibus, aut aliis quomodolibet reservationem inducentibus, etiam per cessum, etiam permutationis causa in manibus eorum Ordinariorum, vel decessum (non tamen in Curia aut apud Sedem prædictam) seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, aut privationem (extra tamen eandem Curiam) seu religionis ingressum, aut matrimonij contractum, ex nunc & pro tempore obtinentium, seu jus in illis, vel ad illos habentium, aut aliis quibusvis modis (non tamen per obitum apud Sedem prædictam) ac etiam in aliquibus ex mensibus in quibus beneficiorum Ecclesiarum tuorum dispositio nobis & Sedi præd. etiam per Constitutiones Apost. Cancellariæ Apost. regulas, est, vel pro tempore fuerit reservata, vel etiam ordinariis Collateralibus easdem constitutiones seu regulas, vel litteras alternatarum, aut alia privilegia & indulta concessa hactenus & imposterum concedenda simul vel successivè vacante contigerit, etiam si aliqui eorundem Canoniatuum & Præbendarum Pœnitentiariorum actu nunc, ut præfertur, vel aliis quibusvis modis, ex quorumcunque

personis, non tamen per obitum, ut præfertur, apud dictam Sedem vacent, ex eo, quod Canonatus & Præbendas Pœnitentiariorum huiusmodi obtinentes, seu in illis vel ad illa jus habentes & quorumcunque aliorum Roman. Pontific. prædecessorum seu Successorum nostrorum aut Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalium etiam viventium, etiam in dicta Curia præsentium familiares, continui commensales, seu dictæ Sedis Notarii, Subdiaconi, Acolyti, Capellani, litterarum Apost. Abbreviatores, Scriptores, Cubicularii, Scutiferi, provenituum & jurium Camera Apost. debitorum Collectores & Subcollectores, seu quicumque alij Curia & Sedis prædictarum officiales, etiam sub diversis constitutionibus præ mem. Pauli Papæ II. etiam prædecessoris nostri suorum, & pro tempore existentium Roman. Pontif. familiarium, continuorum commensalium declaratoris comprehensis, præsentibus quoque & futuri quocumque nomine nuncupati, seu ex quavis alia causa dispositioni Apost. specialiter, vel aliis generaliter reservati, aut ex generali reservatione Apostolica affecti, seu ad Sedem eandem devoluti existant, per Ordinarios locorum & Capitula dictarum Ecclesiarum tantum prævio concursu per edictorem afflictionem hoc modo, videlicet in singulis vacationibus Canoniatuum & Præbendarum Pœnitentiariorum huiusmodi edicta proponi, & terminus sexaginta dierum assignari debeant, dictoque termino elapso per

Ordi-

Ordinarios & Capitula in praesentia oppositorum ex aliquo libro sortè aperto unum punctum materiarum moralium tradi, & super eo intra viginti quatuor horas singuli oppositores per integram horam, servato tamen inter eos ordine susceptorum graduum in singulis facultatibus, publicè legere, & dico alii per aliam horam argumentari, & si tales oppositores in Theologia Magistri vel Baccalaurei, aut illius professores existant, dato eis puncto super Evangelio per horam similiter publicè prædicare seu concionari debeant, & aliàs in omnibus & per omnia, prout in concursu Præbendarum Magistratum & Doctoratum fieri consuevit. Quibus peractis ad Canonicatus & Præbendas Pœnitentiariorum vacantes huiusmodi illi dumtaxat ex concurrentibus, qui peracto examine cæteris omnibus iudicio ipsorum Ordinarii & Capitulum magis habiles & idonei reperti fuerint, assumi seu eligi, talesq; assumpti vel electi, si Canonicatus & Præbendæ vacantes huiusmodi in mense Apostolico vacaverint, aut aliàs ratione personæ, vel loci generaliter, seu specialiter reservati, seu affecti fuerint intra sex menses à die illorum electionis per Ordinarios & Capitula huiusmodi faciendæ litteras Apost. de super expedire, ac jura Camerae Apost. & aliis propterea debita solvere teneantur; singuli verò tempore electionis huiusmodi in quadragesimo anno & ultra constituti ac in sacra Theologia vel jure Canonico juxta decretorum ejusdem Concil. dispositionem graduati

esse, & omnibus diebus ferialibus quilibet, vel in sua Ecclesia vel in alio loco ei ad hoc per Ordinarium ipsius Ecclesiæ assignando spatio unius horæ publicè conscientiarum casus legere & difficultates solvere, nec non Confessiones Sacramentales omnium utriusque sexus Christi fidelium ad eum accedentium prævia Ordinarii huiusmodi licentia in eadem Ecclesia etiam publicè audire, aliaque omnia & singula, quæ similes Canonici Pœnitentiarum, ex præfati Concilii forma, & aliàs facere, exequi, & exercere teneantur: si tamen inter ipsos concurrentes aliquem adesse contigerit, qui eruditionis & doctrinæ aliorumque meritorum præstantia cæteros omnes concurrentes, arbitrio eorundem Ordinarii & Capituli, longè antecellant, & ætatem quadraginta annorum non attingat, illi non obstante defectu ætatis huiusmodi per Ordinarium & Capitulum prædictos, si ita illis ex justis & rationabilibus causis expedire videbitur, eligi debere, & licitè valeat: super quo Ordinarii & Capituli eorundem conscientiam oneramus, & quotiescunque ipsi Canonici Pœnitentiarum in huiusmodi oneribus, & functionibus obeundis impediti fuerint juxta ejusdem Concilii decreta in choro præsentibus esse censeantur, sed si eos in ejusdem oneribus, & functionibus adimplendis negligentes, aut remissos contigerit, arbitrio suorum Ordinariorum, Capitulum mulctari possint decernentes præsen-

causæ propter quas emanarunt coram locorum Ordinariis, etiam tanquam à Sede præfata delegatis, vel alias quomodolibet examinata, justificata, purificata, & approbata, ipsique Ordinarii, & alii inferiores collatores, nec non quicumque interesse habentes ad id legitimè vocati non fuerint, nec præmissis consenserint, seu etiam enormis, & enormissimæ læsionis, vel alio quocunque prætextu, aut ex quavis alia causa quantumvis legitima, urgenti, & juridica de subreptionis, & obreptionis, nullitatis vitio, seu intentioni aut nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus eos quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, à nobis, vel quibuscunque aliis Rom. Pontif. à dicta Sede, etiam Motu proprio, ut ex certa scientia, ac de Apost. potestatis plenitudine, pro tempore emanatis comprehendendi, seu semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub data posteriori per Capitula Ecclesiarum hujusmodi pro tempore eligenda concessas, validasque & efficaces fore & esse, ac vim & robur validi inter fedem ex una, & Capitula præfata

ex altera partibus, ritè & rectè initi, stipulati, ac etiam utrimque jurati contractus habere & perpetuo obtinere, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & ab omnibus inviolabiliter observari, sicque per quoscunque iudices Ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales sublati eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari ac definiri debere, nec non irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quatenus opus sit nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Apost. ac in provincialibus synodalibus & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non Ecclesiarum hujusmodi juramento confirmatione Apost. vel quavis firmitate aliæ roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti ordinationis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Non Novembris Pontif. nostri anno secundo.

Regu-

Regulare tam Monachi, quam Fratres quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium in processionibus, & publicis actibus non debent Canonicos, Rectores, & clericos seculares precedere, nec cum eis mixtim incedere, & in universo Regno Castellæ & Legionis clerus secularis in omnibus locis etiam Conventibus & propriis Ecclesiis eorundem Religiosorum preferri debet.

XLIX.

Part. 3. alleg. 78.

GREGORIUS *Papa XV. ad perpetuam rei memoriam.*

A Liás à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanaverunt litteræ tenoris subsequenti. Videlicet Clemens Papa VIII. ad futuram rei memoriam. Decet Rom. Pont. dissensionum & controversiarum materias inter Ecclesiasticas seculares, & Regulares personas è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino salubriter conspicit expedire. Cum itaque, sicut accepimus in aliquibus Regnorum Hispaniarum partibus nonnulli Religiosi, & Ordinum Mendicantium prætendant Clerum secularem in funerum associatione, processionibus, & aliis actibus publicis præcedere, allegantes aliquam consuetudinem, vel potius abusum, & eo prætextu Clerum ipsum

secularem perturbent. Nos utriusque Cleri seularis & Regularis quieti consulere, & omnem controversiarum occasionem inter eos remove, quantum cum Domino possumus, cupientes ex decreto etiam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris ritibus, & cæremoniis deputatorum, harum serie perpetuo decernimus & declaramus Regulares tam Monachos, quam Fratres quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium in funerum associatione, processionibus, & aliis huiusmodi publicis actibus non debere Canonicos, Rectores, & Clericos seculares precedere, neque cum eis mixtim incedere, etiam si aliquando ex seularium indulgentia aut humanitate, seu alia forsitan de causa seculi factum fuerit, & quamcunque contrariam consuetudinem tanquam abusum corrigendam esse, idque indubitati juris existere, ac ita ubique locorum in Regnis Hispaniarum perpetuo observari debere, sicque & non aliter per quoscunque iudices Ordinarios & Delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere, ac irritum & inane si seculi super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis Toletanis & Hispal. ac dilecto filio nostro & Apostolica Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio per præsentem committimus,

Gg 3

& man-

& mandamus, ut ipsi vel duo, aut unus ipforum per se, vel alium, seu alios presentes litteras, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit solemniter publicantes, & Clero sæculari in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, eadem præmissa ubique perpetuo observari. Contradictores quoscunque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri se una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus & ordinationibus, & quibuscunq; statutis, & consuetudinibus, & etiam juramento, cõfirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoq;, indultis, & litteris Apost. quibusvis, ex dictis Regularibus, eorumque Ordinibus, ac Superioribus, & personis sub quibuscunq; tenoribus, & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitu-

tæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 20. Februarii 1601. Pontif. nostri anno 10. *Alia* Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. Quæ ad removendum differentias inter Ecclesiasticas, sæculares, & regulares personas exortas pertinent, ea maturè decernimus, prout in Domino conspicimus expedire. Alias siquidem ex voto, & venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super Sacris Ritibus, & cæremoniis deputatorum decrevimus Clerum sæcularem in universo Regno Castellæ & Legionis, Fratribus, Monachis, & aliis Regularibus quibuscunque præferendum esse in omnibus processionibus, & aliis actibus publicis, prout in nostris desuper in forma Brevis expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius contineatur. Cùm autem, sicut nuper accepimus, aliquando contingat Clerum sæcularem ad Ecclesias regularium ex quavis causa accedere, & eo tempore nonnulli dicti Regni regulares præcedentium dicto Clero sæculari in eorum propriis Ecclesiis dare recusent, prætendentes forsan casum hujusmodi in prædictis litteris nostris minimè comprehendendi. Quare Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem è medio tollere volentes, ex voto eorundem Cardinalium Congregationis Sacrorum rituum harum serie decernimus, & declaramus Clerum sæcularem prædictum in omnibus locis etiam in propriis Ecclesiis,

clesiis, & Conventibus Fratrum Monachorum, & Religioforum quorūcūq; in universo Regno Castellæ, & Legionis, juxta tenorem prædictarum litterarum præferendū esse, ac præcedere debere, sicque & non aliter per quoscunque judices Ordinarios, & delegatos etiam caesarum Palatii Apost. Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquā quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari. Quocirca venerabili fratri Archiepiscopo Tolet. ac dilecto filio nostro Apost. Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio, & caesarū Curia Cameræ Apost. generali Auditori per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentem litteras, & in eis contenta quæcunque, tibi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte alicujus ex Clero sæculari fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant illos præmissorum eorundem effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscunque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compefcendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra

tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibuscunque statutis, ac consuetudinibus, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 5. Novemb. 1603. Pontificat. nostri anno 12. Nos, ut facilius, & cum majori quiete controversiæ, quæ desuper exoriri possunt, sedentur, & locus scandalis non relinquatur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, supplicationibus etiam dilecti filii Ludovici de las Infantas & Saavedra Archidiaconi de Antequera nuncupati, & Canonici Ecclesiæ Malacitanæ dicti Cleri sæcularis procuratoris noviter Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & regularium præpositorum Consilio, quibusvis locorum Ordinariis in Regnis Hispaniarum existentibus per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem litteras, & in ea contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte alicujus ex Clero sæculari hujusmodi fuerint requisiti
solem-

solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant illos præmissorum eorundem effectu, pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradiçtores quoscunque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilij brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 3. Augusti 1622. Pontif. nostri anno 2.

S. Card. de Susanna.

Decreta de celebratione Missarum auctoritate Urbani VIII. à Sacra Congregat. Concilij edita.

L.

Vide supra fol. 118.

De Regularibus, apostatis, & ejectis decreta jussu Urbani VIII. à Sacra Congreg. Concilij edita.

LI.

Vide supra fol. 128.

De non addendis. Calendario, & Missali sanctorum officiis adhuc non concessis, & Missis non approbatis.

LII.

Vide supra fol. 131.

Contra Ordinantes, & malè Ordinatos.

LIII.

Vide supra fol. 132.

Circa accessum Regularium ad Monasteria Monialium, ad colloquendum cum eis conceditur, & præscribitur facultas Ordinariis.

LIV.

Vide supra fol. 136.

Quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsumt ex Indultis conferendi beneficia Ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis nullum jus prætereendere possint.

LV.

Vide supra fol. 138.

Quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Præsules indulta conferendi beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsumt, vel quorum regimini ultimo loco cesserunt, duntaxat uti possint.

LVI.

Vide supra fol. 139.

Confirmatio & innovatio regulæ Cancellariæ, decreti Camerae Apost. & constitutionum fel. rec. Julij III. quoad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexhaustos.

LVII.

Vide supra fol. 140.

Revo-

Revocatio quarumcunque licentiarum à Prædecessoribus Pontificibus loca Regularia erigendi non servata forma constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt: Ac prohibitio illa de cætero erigendi absque licentia Ordinarium, & Sacris Canon. Concilioque Trid. nec non Clementis VIII. & Gregorij XV. Constitutionibus non servatis.

LVIII.

Part. 2. alleg. 26.

URBANUS PAPA VIII. *ad perpetuam rei memoriam.*

Romanus Pontifex, cui Salvator & Dominus noster, qui charitas est, & Deus pacis, universalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim personarum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusque ac controversiis inter eos obviantur, revocat, & immutat, in hisque pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Cùm itaque

sicut Nobis innotuit, complures licentiæ suæ sive facultates, & nonnullis Rom. Pontif. prædecessoribus nostris per diversos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Regularium Institutorum Superiores, seu alios eorum nomine ubique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca Regularia quovis nomine nuncupata servata duntaxat Sacrorum Canonum & Concilii Trid. decretorum forma de sola Ordinarii licentia, seu etiam forsân non servata forma, & absque licentia hujusmodi, & contra decreta à Sede Apost. super præmissis edita fundandi erigendi & instituendi importunis precibus, seu etiam motu proprio, vel aliâs obtentæ, & extortæ fuerint. Idcirco nos omnes, & quascunque licentias, ac facultates hujusmodi forma Brevis desuper expeditas, earumque tenores etiam veriores, & datas præsentibus, ac si specificè & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, justis de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus nobis, super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac maturâ deliberatione nostris, deque potestatis Apost. plenitudine, omnes, & quascunque licentias, & facultates hujusmodi, litterasque desuper tam sub plumbo, quam in eadem forma Brevis expeditas, omniaque & singula in eis quomodolibet consenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes,

H h

& in.

& institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum Regularium locorum hujusmodi, quæ suum nondum sortitæ sunt effectum, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque & effectu prorsus evacuamus. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum & aliorum Institutorum Regularium Superioribus quocunque nomine nuncupatis, cæterisque personis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis vocis activæ, passivæ, nec non officiorum quorumcunque, ac inhabilitatis ad illa & alia in futurum obtinenda nec non etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis, interdiciamus & prohibemus ne licentiarum, seu facultatum per nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, seu causa, etiam quantumvis privilegiata nova Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca Regularia hujusmodi, nisi de expressa Ordinariorum licentia ac servata in omnibus, & per omnia Sacrorum Can. & Conc. Trid. nec non Constitutionis sel. rec. Clementis VIII. quæ incipit. Quoniam ad institutam. sub dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Junij 1619. ac decretorum de mandato ejusdem Clementis, nec non sanctæ mem. Gregorij XV. Romanorum Pontif. prædecessorum de super editorum forma recipere, erigere, fundare, seu aliis quomodolibet

instituere, seu incepta finire, & absolvere audeant, seu præsumant. Decernentes præsentibus litteras, etiam ex eo quod causæ, propter quas illæ emanarint expressæ verificatæ & justificatæ, aut quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliis ex quocunque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, aut contra eos quodvis gratiæ, vel justitiæ, remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse ac fore, suoque plenarios ac integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit inviolabiliter, sicque & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios & delegatos etiam causarum Palatij Apost. Auditores ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuntios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & aliorum locorum Ordinarijs per præsentibus committimus & mandamus

qua

quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alijs presentes litteras, & in eis contenta quaecunque solemniter publicanda, faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis: *Contrariorum omnium sit derogatio, dicitque quod publicatio Romæ facta omnes liget, transumptisque plenè credatur.* Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris 28. Aug. 1624. Pontif. nostri anno 2.

Prohibitio ne degentes in statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apost. subjecto libros ab eis ubicunque compositos de quacunque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarij & Magistri Sacri Palatij in Urbe, & extra eam absque Ordinarij, aut Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

LIX.

Part. 3. alleg. 90.

Feria quinta die 18. Sept. 1625. in generali Congregatione S. R. & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolic. montis Quirinalis coram

S. D. N. D. Urbano divina providentia Papa VIII. ac Illustriss. ac Reverendiss. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apost. specialiter deputatis, S. D. N. pro debito sui pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in statu Sedi Apost. mediatè, vel immediatè subjecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum statum absque ulla Ordinariorum & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione imprimendos transmittunt, statuit, & decrevit, ut in posterum nemo in statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, Ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicunque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalis S. D. N. Vicarij & Magistri Sacri Palatij si in Urbe, si verò extra Urbem existat sine Ordinarij & Inquisitoris loci illius, sive ab alijs deputatorum facultate & licentia operi præfigenda. Libros autem quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio suæ Sanctitatis infligendas absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuscunque non obstantibus &c. Joannes Ant. Thomasius S. E. & Universalis Inquisitionis Not.

Hh 2

De

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias, & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis nec ultra triennium locandis aut concessionibus hujusmodi renovandis si-
ve prorogandis.

LX.

Part. 3. alleg. 95.

URBANUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Humanæ salutis auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris auget in summo Pont. majestatem, cui cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apost. eorum providentiam necesse est pertinere. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Præfati, ut strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi & Ecclesiis impenderent famulatum temporales ditiones ad eadem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt: tempore verò precedente, delabentibus in deterius bonis institutis factum est, ut nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quam meritum intuitu mo-

ti, ditiones temporales hujusmodi variis personis, & universitatibus in feudum, vel emphyteusim dare vel ultra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem, seu investituram vel locationem ultra triennium sub specie quod illæ in feudum vel emphyteusim dari, vel ut præfertur locari sint solitæ, seu aliàs causa pendente devenire consueverunt, quod non in modicum Ecclesiarum ipsarum damnum & præjudicium tendere usu competentum est. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo præmissis obviam ire, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcunque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum nobis ex alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua valitura constitutione omnibus & singulis Patriarchis, Primatibus, & Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus cæterisque Ecclesiarum & locorum piorum utriusque sexus Præsulibus, Prælatibus, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Administratoribus cujuscunque status, gradus, dignitatis, & præminentie existant, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, nec non Capitulis etiam generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & qui-

& quibuscunque aliis Superioribus cujusvis Ordinis & societatis, & instituti, etiam de necessitate exprimendi, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani in Univerſa Italia, etiam in quorumvis Principum ſecularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, & excellentia præſtantium ditione temporalis existentibus, ſi Pontificali, vel Abbatiali eminenti dignitate ſub interdicto ingreſſus Eccleſiæ; ac ſi per ſex meſes immediatè ſubſequentes ſub interdicto huiusmodi permanſerunt, lapſis meſibus eiſdem ſub regimis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, vel Monafteriorum, quibus præſident in ſpiritualibus, & temporalibus ſuſpenſionis: Capitulis verò, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Univerſitatibus prædictis ſub interdicto à divinis, eorumque ſingularibus perſonis, ac inferioribus prælatis, Commendatariis, & aliis præſatis ſub interdicto excommunicationis lætæ ſententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum & officiorum Eccleſiaſticorum, de quorum bonis, & rebus contra præſentis conſtitutionis tenorem eos diſponere contigerit, vocisquæ activæ & paſſivæ privationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu quælibet alia in poſterum obtinenda, ipſo facto, etiam abſque iudicis miniſterio, vel ſententiâ incurrendis poenâ, ne de cætero Civitates, Terras, Caſtra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Diſtrictus, Jurisdictiones, aut

quavis alia loca, vel bona jurisdictionalia, ſeu quovis modo jurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis conjunctim, ſeu diviſim, aut aliàs quomodolibet annexam habentia, aut eorum ſeu jurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primateſ Metropolitanas, Episcopales & alias Eccleſias, Monafteria, Collegia, vel loca pia ſupradicta, nunc & pro tempore quovis modo ſpectantia & pertinentia, tam quæ ad præſens per Eccleſias, Monafteria, & loca huiusmodi pleno jure poſſidentur, quam ea quæ in feudum, vel emphyteuſim conceſſa, vel ultra triennium locata per quoscunque quomodolibet, & ſub quibuscunque prætextibus occupata ſeu uſurpata reperiuntur, aut ad Eccleſias, Monafteria, & loca prædicta jam de præſenti forſan de jure, vel de facto reverſa, ſeu devoluta ſunt, etiam ſi Eccleſiis, Monafteriis, locisque piis huiusmodi adhuc incorporata, & de eorum menſa affecta non ſint, aut quancunque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, canonem non ſolitam, delictum perpetratum, vel alio quocunque modo revertentur, ſeu devolventur in futurum, etiam ſi ex antiqua ſeu immemoriali conſuetudine, aut etiam privilegio Apoſt. quancunque ob cauſam conceſſo, & iteratis vicibus approbato in feudum vel emphyteuſim concedi, vel ultra triennium locari, aut finita conceſſione, vel locatione huiusmodi feuda, investituræ, vel alia conceſſiones revocari conſueverit quibuscunque perſonis, quavis Eccleſiaſtica, ſeu mundana

dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, Hospitalibus, & quibusvis Universitatibus tam secularibus quam Ecclesiasticis, aut quibuscunque aliis quocunque nomine ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum vel emphyteusim concedere, aut ultra triennium locare, aut concessiones, & investituras & locationes huiusmodi, post finitum illarum tempus, vel alias quodocumque renovare, prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem descentium harum, redum vel consanguineorum illorum, qui Civitates, terras, & bona jurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiamsi concessiones, & alia præmissa in evidentem, imò evidentissimam utilitatem Ecclesiæ, Monasterii, vel loci pii cadant, aut concessionibus, investituris, locationibus, vel illarum renovationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates, terræ, & bona jurisdictionalia huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, sive eorum Prælatos, Superiores, Rectores seu Administratores non revertantur, etiamsi in prædictis concessionibus, investituris, renovationibus prorogationibus, & aliis præmissis nostrorum & S. Sedis Apost. beneplacitum etiam cum clausula non alias, aliter, nec alio modo reservetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento facere

audeant, & præsumant, ultra alias pœnas per canonicas functiones desuper quomodolibet inflictas districtè interdiciamus, & prohibemus. Deinde adjungit aliam pœnam nullitatis, decretum irritans addit, contrariis quoque omnibus derogat, Prælatos de hac Constitutione servanda jurare mandat, etiam in Urbe publicari jubet, ejusque transumptis credi decernit. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnat. Dominicæ 1625. Kal. Novemb. Pont. nostri anno. 5.

Confirmatio decreti, quo Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. interpretum censuit Constitutionem Gregorii XV. de conservatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

LXI.

Part. 3. alleg. 106.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Paula Magnus & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod à Venerabilibus Fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Conc. Trid.

Trid. interpretibus & emanavit decretum tenore sublequenti, videlicet die 6. Febr. 1620. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilij Trid. Interpretum censuit, Constitutionem Sanctæ mem. Gregorij XV. de cõservatoribus non afficere Religionẽ Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere. Cũ autem sicut eadem expositio subjungebat Antonius Magnus Magister & Conventus præfati decretum hujusmodi pro illius validitate & subsistentia firmioribus Apost. nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderent, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum & Conventum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & illorum singulariter personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati decretum præ insertum Apost. auctoritate tenore præsentium approbamus, confirmamus, illique inviolabilis Apost. firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam

Juris, quam facti defectus, siquidem super quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes decretum hujusmodi, nec non præinsertas litteras semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existente illius Magno Magistro, & Conventui plenissimè suffragari. Sicque quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præfati Gregorij prædecessoris nostri, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscunque. Volvimus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & munitis sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ eadem prorsus fides adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Febr. 1629. Pont. nostri Anno V.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares utriusque sexus, & cujuscunque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientia.

LXII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum suffragio, divina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulisse, ut ad eos conservandos & instaurandos Rom. Pontifices prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint dignum, quia potius debitum reputamus, ut eorundem Pontificum vestigiis inhaerentes, ad ea pastoralis vigilantia partes jugiter intendamus, ut in eisdem Ordinibus disciplinæ Regularis observantia facta recta conserveatur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportuna Constitutionis ministerio salubriter removeantur. Aliàs siquidem sel. record. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupat. expositum, quod cum in Bulla Cruciatæ sanctæ, & alijs privilegijs ab Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolvere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis

facultatibus uti præsumebant in detrimentum eorum Regularis disciplinæ. Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuo valitura constitutione declaravit, facultatem & concessionem sanctæ Cruciatæ, & aliorum indulgentiarum prædictorum, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à casibus reservatis, non habere locum cum fratribus & sororibus Monialibus quorumcunque Ordinum & Congregationum cujusvis instituti, Mendicantium & non mendicantium, tam in Provincia Hispaniæ, quam extra eam ubilibet constitutis, neque eis suffragari, sed ejusdem Clementis prædecessoris intentionem fuisse, quod iidem Fratres, & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorum subjecti essent, prout in dicti Clementis prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Novemb. M.D.XCIX. Pontif. sui anno octavo, expeditis litteris, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Nihilominus sicut nobis, non sine animi nostri molestia innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores pro textu Bullæ ejusdem sanctæ Cruciatæ, ac dictorum indulgentiarum Confessarium hujusmodi, qui eos, ut præfertur, absolvat, eligere posse prætendant, & forsitan eligant etiam ad præsens, postquam litteræ sub die 14. Junij 1624. Pont. nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum ha-

jusmo-

jufmodi eligendi ad quinquennium
 tunc proximum concessa, emanata
 pridem ab anno, & ultra expirave-
 runt in maximum status & observan-
 tia Regularis præjudicium. Nos præ-
 missis quantum nobis ex alto conce-
 ditur, obviare, ac felici tam eorundem
 fratrum Prædicatorum, & B. Mariæ
 de Monte Carmelo Religiosorum,
 quam omnium & quorumcunque
 aliorum cujuslibet Ordinis, Con-
 gregationis, Societatis, & instituti, et-
 iam speciali mentione, & nota digni
 utriusque sexus, tam Mendicantium,
 quam non Mendicantium statui, atque
 directioni, & aliorum Christi fidelium
 salutem consulere volentes, præfatæque
 Clementis prædecessoris declarationi
 inherentes, illamque tenore præsen-
 tium innovantes, ac quatenus opus sit
 ampliantes, Motu proprio, & ex certa
 scientia, ac matura deliberatione no-
 stris, deque Apost. potestatis plenu-
 dine concessionem Sanctæ Cruciatæ,
 quæ respectu facultatis hujusmodi, et-
 iam laicis & clericis sæcularibus, cu-
 juscunque status, gradus, qualitatis, &
 conditionis, etiam speciali nota dignæ,
 quoad casus reservatos, etiam in Bulla
 Cænæ Domini (hæresi excepta) con-
 tentos, non nisi in foro conscientia,
 non autem in foro externo suffragat-
 ur, aliorumque indultorum hujusmo-
 di quantum ad prædictum articulum
 eligendi confessarium, & absolvendi
 à prædictis casibus reservatis, etiam in
 Bulla Cænæ Domini contentis, cum
 Fratibus & monialibus prædictis Fra-
 trum Prædicatorum, ac aliorum quo-

rumcunque Ordinum & Congrega-
 tionum, societatis & instituti prædi-
 ctorum Mendicantium, & non Men-
 dicantium, tam Provinciæ Hispaniæ,
 quam extra eam ubilibet constituto-
 rum locum minimè habuisse, neque
 habere, nec in illis ullo modo suffraga-
 ri potuisse, neque posse, excepto dun-
 taxat illo quinquennio, quo litteræ
 nostræ hujusmodi, ut præfertur, dura-
 verunt, siquidem die 14. mensis Junii
 1629. proximè præteriti jam expira-
 verunt, sed nostræ intentionis fuisse, &
 esse, quod iidem Fratres & Moniales
 quantum ad Sacramenti pœnitentiæ,
 seu Confessionis administrationem or-
 dinariæ dispositioni suorum Prælato-
 rum & Sedi Apost. quoad sibi reserva-
 ta, subjecti sint, earundem tenore præ-
 sentium perpetuo declaramus. Decer-
 nentes præsentibus nostras litteras de
 subreptionis vel obreptionis, aut nul-
 litatis vitio, seu intentionis nostræ, aut
 alio quocunque defectu à quoquam
 impugnari non posse. Sicque & non a-
 liter in omnibus & singulis præmissis,
 per quoscunque Judices Ordinarios &
 delegatos, etiam causarum Palatii A-
 post. Auditores ac S. R. E. Cardinales
 etiam de latere Legatos, Vicelegatos,
 ac sedis Apost. Nuntios, ac Cruciatæ
 Commissarios, & quosvis alios quavis
 auctoritate fungentes, sublata eis, &
 eorum cuilibet quavis aliter judicandi,
 & interpretandi facultate, & auctori-
 tate, interpretari, ac judicari debere,
 ac irritum & inane, si secus super his à
 quoquam quavis auctoritate scienter
 vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ in prædictis Clementis prædecessoris nostri litteris concessa sunt; non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicari, ipsasque sic publicatas, omnes, & singulos ubique existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 19. Junij 1630. Pont. nostri anno septimo.

Decretum editum à Sacra Trid. Concilij Congregatione, quoad novitios receptos, & professos. contra formam Decretorum.

EXIII.

Part. 7. alleg. 101.

Santissimus Dominus noster **URBANUS** *Divina providentia Papa*
Octavus.

AD occurrendum motibus, qui possent in Religionibus, oriri, occasione receptionis novitiorum & professionis per eos emissæ in Conventibus non designatis, contra formam Decretorum Sancti mem. Clementis VIII. de novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designatis audita super hoc sententia Sacræ Congregationis Concilij declaravit ac decrevit hujusmodi receptos & professos contra formam dictorum Decretorum, allegans propterea nullitatem receptionis & professionis, non posse super hujusmodi nullitate post lapsum quinquennii quoquo audiri. Quod si aliqui contra formam præfat. decretorum recepti, & professi in Religione infra quinquennium exire, vel superiores extra eam respectivè illos ejicere voluerint, eadem Sanctitas sua decrevit, ut tam ipsi professi, quam superiores respectivè teneantur jura, quæ sibi favere visa fuerint, prius deducere coram eadem Sacra Congregatione, quæ ex speciali, etiam suæ sanctitatis facultate super hoc concessa providebit. Inhibentes propterea, Primatibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus & Prælatibus inferioribus Jurisdictionem exercentibus, ac quibuscunque Judicibus Ordinariis, & delegatis, etiam causarum Palatii Apost. Auditoribus, & S.R.E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, Sedisque Apost. Nuntiis, ne in posterum in hoc quoquo modo se ingerant absque speciali ejusdem

San-

Sanctitatis Commissione, sub pœna ipso factò incurrenda, quoad Episcopos, Archiepiscopos Patriarchas, & Primate interdicti ab ingressu Ecclesiæ; quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Judices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ; quo verò ad Nuntios, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, indignationis suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio ejusdem ponendarum. Si verò ijdem, ut supra recepti, & professi, juribus suis minimè deductis coram Sacra Congregatione Concilij, & sine illius expressa licentia à Religione exire, vel superiores Religionis eos ejicere ausi fuerint, ipsi recepti & professi tanquam Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur. nec non contra eosdem juxta formam decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis, ejusdem Sanctitatis suæ jussu ab eadem Sacra Congregatione sub die 21. Septemb. 1634. editi procedatur: & superiores qui ejecerint, pœna suspensionis à Divinis, nec non privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebant, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterum obtinenda, vocisque activæ & passivæ ipso factò absque alia declaratione incurrant. Datum Romæ, die 5.

Janua. 1636. F. Card. Verospius,
Franciscus Paulutius S. Congr. Secretarius.

Super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum & aliorum Ecclesiis Cathedralibus Præfectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiscendum ad eorum residentias, & determinatione pœnarum, ac prohibitione ab ipsis non discedendo absque Sedis Apostolicæ licentia, ex quibusvis etiam urgentissimis causis.

LXIV.

Part. 2. alleg. 53.

URBANUS PAPA VIII. ad perpetuam rei memoriam.

SANCTA Synodus Tridentina sub recol. mem. Paulo Papa III. prædecessore nostro ad disciplinam Ecclesiasticam restaurandam provide statuit, ut omnes quacunque dignitate, gradu, & præ eminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscunque quovis nomine, & titulo præfecti apud eas personaliter residere deberent, aliàs si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrent, quod si per alios sex menses in absentia perseverarent, tunc aliam quartam partem fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente verò contumacia, Romanus Pont. suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere,

& Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere possent. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam prædecessore nostro eadem Synodus declaravit, omnes eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præfectos, etiam si S. R. E. Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi faciendam, nec abesse posse, nisi ob legitimas causas, in scriptis approbandas. Et in eorundem Concilii decretorum executionem idem Pius V. prædecessor noster per suas sub plumbo, sub Dat. 7. Kal. Decemb. 1564. expeditas litteras monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Conc. contentas, sub privationis eorum à regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatis testandi, & disponendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontif. arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere deberent. Denique certior factus, quod multi eorundem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Camera Apost. Auditori generali, ut contra illos, usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositio sententiam in suo Consistorio secreto pronuntiandi. Successivè alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa edicta publicari fecerunt; ac præ mem. Gregorius XIII. etiam prædecessor noster per suum decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia, in Ecclesiis prædictis faciendam, etiam in S. R. E. Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; ita, ut à reatu, & pœnis in dicto Conc. statutis non excusarentur, nisi absentia causa in scriptis approbata foret, scientiaque; vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster per simile Consistoriale decretum pro observantia residentia personalis, ab eodem Conc. ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas, prout in præfati Concilii, & litteris Apostolicis, Consistorialibusque decretis latius continetur. Cùmque etiam nos edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus & tamen præteritis mensibus aliqui etiam S. R. E. Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apost. præfecti sive obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopatum, prope Urbem, seu in Urbis districtu respectivè consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & præsentia moram traherent: Nos pro nostro Pastoralis debito, nedum animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro

secre-

secreto declaravimus, eosdem S.R.E. Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant & apud eas non resederant, nec residebant, non fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub pretextu, quod aliqui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in Ordine priores esse solent, præsideant, & ibi, vel in urbe commoreantur, aut cujusvis tolerantia, vel facultatis, præterquam per Breve speciale nostrum, vel Rom. Pontificis pro tempore existentis, sibi concessa: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam huiusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrenda, ac aliis Canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora; si non paruisent, & prout in decreto nostro Consistoriali plenius habetur, quia verò ab inde citra non omnes prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subiectis, quantum nobis ex alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes Conc. Tridentini decretis, & litteris Apost. Motuque proprio, ac Consistorialibus decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plenè insertis & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, præfata Concilii decreta, litterasque Apostolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretaque Con-

sistorialia præfata, & in eis contenta quæcunque hac nostra constitutione perpetua confirmamus & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcunque præsumptum non usum, vel contrarium usum innovamus, & plenissimè restituimus. Insuper omnes & singulos Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus & Episcopalibus, quocunque nomine, seu titulo præfectos, etiam S.R.E. Cardinales, à præfatis suis Ecclesiis absentes, in virtute S. obedientia, ac sub interdictu ingressus Ecclesie, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis à Sede Apost. sibi aliàs concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendum, necnon privationis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum huiusmodi aliisque pœnis, nostro & Rom. Pontificis pro tempore existentis arbitrio insignendis, distinctè præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis quanto citius in Rom. Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra vero eam in Italia intra duos, extra verò Italiam existentes intra quatuor menses à die publicationis præsentium, in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus Canonicis monitionibus, peremptoriisque declarationibus, & terminis respectivè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesiam, seu dioceses suas proficisci, & se

personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscunque aliis, apud suas Ecclesias quodocunque personaliter residentibus, sub eisdem pœnis etiam eo ipso respectivè incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obtenta nostra, & Rom. Pontificis pro tempore existentis, per Breve, seu litteras missivas licentia. Illos etiam, qui impofterum per Nos seu Rom. Pontifices successores nostros alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, & Archiepiscopalium quovis nomine vel titulo præfecti fuerint, etiam si S. R. E. Cardinales quodocunque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infra præfatum tempus, à die promotionis eorum ad aliquam Ecclesiarum præfatarum inchoandum quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter itineri se committere, & ad Ecclesias sive Diœceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre, & respectivè postquam residere inceperint, ab ipsis non discedere, nisi obtenta prius à Nobis, & Rom. Pontifice pro tempore existente; licentia præfata. A quarum pœnarum in cursu nolumus posse aliquem se excusare, prætextu & ratione cujuscunque servitij quomodolibet præstiti & præstandi pro

gerendis & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum ac Provinciarum, nec ratione cujuscunque iussionis vel mandati eorum, vel earum quodocunque facti, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumque litium, seu controversiarum, etiam Ecclesiasticarum, vel ineundi fœderis, aut cujuscunque alterius negotii etiam gravissimi & speciali mentione digni, tractandi, vel distantie locorum, aut brevitate temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apost. licentia præfata, antequam à suis Ecclesiis & diœcesibus discedant, aut ratione cujuscunque alterius causæ, vel occasionis etiam publicæ, vel aliàs favorabilis, & æquè piæ, etiam cujuscunque utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum & personarum, præterquam personalis interesse in Synodis provincialibus, & Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ officii, Episcopatibus vel Ecclesiis majoribus præfatis adjuncti; cujus ratione ad certum tempus occupari solent; & tunc pro tempore quo illæ Synodus, Congregationis, & Assembleæ exercitiumque muneris, seu officii publici ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis recto tramite ad Ecclesias præfatas sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incurru

incurfu volumus excufari S.R.E. Cardinales, nunc & pro tempore exiftentes alicui præfatarum Ecclefiarum præfectos, feu præficiendos, etiamfi tanquam in Ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epifcopalibus, prope Urbem, vel in ejus diftrictu confidentibus, obtineant, & in pofterum obtinerint, & in prædictis Epifcopatibus titularibus Urbi proximis refederint, vel in Rom. Curia in fuis titulis refpectivè, etiam nobis, ac Rom. Pontificibus fuffefforibus noftris, fcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint, ita ut nulla noftra ac Rom. Pontificum fuffefforum noftrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & æctum Pontificalium, etiam publicationem, & folemniū celebrationem, receptionem, & admiſſionem, unquam veri fe poſſint. Et pro præmiſſorum, ut infraſcriptorum inviolabili obſervatione committimus, & mandamus dilecto filio Camerae Apoſtolice generali Auditori, nunc & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſiis, feu diœceſibus non refidentes, per affixionem ad valvas Baſilicæ Sancti Petri, ac in acie Campi Floræ, & quo ad præſentes in Rom. Curia ad abundantiore cautelam, etiam domi dimiſſa copia, procedet: & conſtituto ſibi quantum ſufficere videbitur ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu regia, de

contraventione, & inobedientia præfatis uſque ad ſententiam incluſivè procedat, & deinde Nobis, & Rom. Pontifici pro tempore exiſtenti, referat, ut Nos, ac Rom. Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſententiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpectivè privationis, feu deſiſitionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientium valeamus, & ipſe Pontifex Romanus, pro tempore exiſtens, valeat procedere. Volumus tamen Epifcopos, Archiepifcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S.R.E. Cardinales citra Montes, vel mare exiſtentes, per quatuor, alios verò ultra montes vel mare degentes, per ſeptem meſes continuo a reſidentia in præfatis Eccleſiis facienda, ad effectum viſitandi limina SS. Apoſt. Petri, & Pauli, juxta Sacros Canones, ac Apoſt. conſtitutiones, pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, ut tunc illis durantibus, viſitationis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe divertant. Cardinalibus verò nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſt. ad electionem Rom. Pontif. faciendam accedere ſolent ad locū Conſlavis ad hoc deſignati, cōcedimus licentiã diſcedendi ab Eccleſiis præfatis ſibi commiſſis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſt. & extra reſidentiã in loco, in quo electione hujusmodi celebrari continget, cōmorandi & permanendi uſq; ad peractã electione, ac etiam poſtea per duos meſes poſtquã Rom. Pontif. coronationis ſuæ inſignia ſulce-

susceperit; quo tempore elapso, præfati Cardinales nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subiaceant prænis supradictis. Præsentibus quoque litteras, omniaque & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis aut cujuscunque nullitatis, aut invaliditatis vitio, intentionisque nostræ, ac quocunque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim iidem Ecclesiis prædictis nunc & pro tempore præfati, etiam ejusdem S.R.E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & quævis alia servanda, & adimplenda, nullatenus servata & adimpleta, & causæ propter quas præsentibus emanaverint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint; ac quocunque alio colore prætextu, occasione & causâ, etiam in corpore Juris clausis, & aliâ quacunque quantumvis rationabili, justâ & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, à quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci non posse, nec sub quibuslibet similibus, vel dissimilibus Constitutionum sive dispositionum, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscunque Rom. Pontifices præde-

cessores, & successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, revocationibus, suspensionibus, pro tempore quomodolibet factis comprehendendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firmaque, & efficaciacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, Nuncios, & prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac quoscunque alios quavis auctoritate & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate, ubique judicari, interpretari, declarari, & definiendi debere; ita ut si unquam aliquod dubium, seu hæsitatio super præmissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus præter nos, ac Rom. Pontifices successores nostros possit præsentibus litteras quovis modo interpretari, & declarare, ac irritum, & inane, si secus à quoquam quavis auctoritate contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. etiam in Conciliis Universalibus, generalibus, provincialibus, & synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apost. regulis, etiam primæ, ac cujuslibet secundæ editionis, & quatenus foret opus de non tol-

lendo

lendo jure quæsito ; statutis quoque etiam juralis , & consuetudinibus , etiam diuturnis & immemoriabilibus clesiarum præfatarum , & cujuslibet earum , & licentijs , alijs , quam , ut præfertur impetratis , ac privilegijs & indultis etiam Apostolicis , eisdem Ecclesijs , earumque Præsulibus quomolibet , & ex quacunque causa hic forsitan de necessitate exprimenda , concessis , etiam Motu , scientia , & potestatis plenitudine paribus , etiam consistorialiter , ac alijs quomodolibet emanatis , ac quocunque juramento per eosdem Ecclesijs hujusmodi præfectos , sub quovis prætextu , vel causa præstito , & præstando ; quod fuisse , & fore nullum ac irritum , & minimè obstare , neminique suffragari , quominus ab integra observatione præsentium in aliquo excusari possit , declaramus , & quatenus opus sit , decernimus , nec non omnibus & singulis , quæ prædecessores nostri præfati in suis litteris , & decretis præfatis voluerunt , non obstare . Quibus omnibus & singulis eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis , & insertis habentes , ad effectum præsentium plenissimè , specialiter & expressè derogamus ; cæterisque contrarijs quibuscunque . Volumus autem quod ij qui duabus , vel pluribus Ecclesijs præfatis eorum unione , vel alijs ex concessione , seu dispensatione Apost. quocunque nomine vel titulo præfecti sunt , vel pro tempore erunt , à residentia , & pœnis hujusmodi excusentur , dum-

modo in earum altera , in qua de jure residere debent , verè , & personaliter resideant , exceptis tamen , ut præfertur , Ecclesijs Episcopalibus , Urbi proximis , quibus Cardinales in ordine priores præesse solent : residentia enim , si quæ apud præfatas Ecclesias titularum Cardinalium fieret , aliquam excusationem eisdem Cardinalibus , ut præfertur , non præstaret , quominus ipsi in alia , vel alijs Ecclesijs præfatis , quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit , residere omninò teneantur . Quodque ut præsentis , & in eis contenta quæcunque ad omnium notitiam amplius educantur , & ne aliquis de eis ignorantiam prætereundere possit , eadem præsentis per aliquem , seu aliquos ex cursoribus nostris , ut præfertur , in valvis Basilicæ Sancti Petri , & in Acie Campi Floræ assignantur , & publicentur : quæ sic affixæ , & publicatæ omnes & singulos , quos concernunt , afficiant , & arctent , ut præmittitur , perinde ac si unicuique eorum personaliter intimatæ , & notificatæ fuissent . Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 12. Decembr. 1634. Pont. nostri Anno 12.

Extensio Const. Greg. XIII. ne Subcollektorum , & Commissariorum criminosa possent cognosci , nisi à Nuntiis & Collektoribus Apost. in Regno Neopolitano , ad excessus & crimina patrata in alijs Regnis & Provinciis , etiam expletis coram officijs.

K k

LXV

LXV.

Part. 3. alleg. 81.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam
rei memoriam.*

ALias rec. mem. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster indemitati Ministrorum Cameræ Apost. ne ullis molestiis, vel incommodis fatigaretur, opportunè providere cupiens, quod omnes & singulæ causæ, tunc motæ, & pro tempore movendæ quorumvis prætenso- rum excessuum, criminum & delictorum, per quoscunque Subcollectores, & Commissarios, tam generales, quam particulares, in quibuslibet Provinciis, Civitatibus, & Diocæsi- bus, Regni Neapolitani, pro tunc & pro tempore existentem Apostolicum, & Collectorem generalem deputatos, commissarios, & tunc & pro tempore existen- te Nuntio Apost. in eodem Regno commorante solum, non autem à quibusvis alijs Judicibus etiam locorum Ordinarijs, non modo durante officio, sed etiam post ipsam dimissum donec viverint, audiri, cognosci, & decedi possent, & deberent, statuit & ordinavit: prædictisque Judicibus & locorum Ordinarijs, ne in illis sese quovis prætextu, seu quæ- sito colore intronittere quoquo modo ulatenus auderent, vel præsumerent; districtius inhibuit, pro ut in suis litteris in simili forma Brevis sub Dat. die 4. Januarij 1575. Pontif. sui anno tertio expeditis plenus continetur.

Cumque postea, ut accepimus, fuerit à nonnullis pluries dubitatum, an prædictæ litteræ Gregorij prædecessoris prædicti de præten- sis excessibus, criminibus, & delictis durante officio duntaxat, an verò etiam de alijs post finitum eorum officium, ut præmittitur, donec viverent commissis, intelligi deberent, & desuper diversas resolutiones etiam ad invicem contrarias emanasse asseratur. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quod iidem Subcollectores & Commissarij in concernentibus servitium Cameræ Apostolicæ timidiore ac negligentiores fierent, si sub prædictorum Judicum & Ordinariorum jurisdictione post finitum eorum officium se relictum iri timerent, & propterea justu metu retraherentur à gerendo, ut debent, eorum officio, dubitantes, ne illo finitò prædicti Judices, & locorum Ordinarij in illos etiam ex causis mendicatis sævirent; quod non in modicum præjudicium Cameræ & Sedis Apostol. redundaret. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia nostro, deque Apost. potestatis plenitudine, hac nostra constitutione perpetuò valitura cognitionem, & divisionem causarum prætenso- rum excessuum, criminum & delictorum, per prædictos Subcollectores, & commissarios à Nuntijs & Collectoribus Apostolicis tam in Regno Neapolitano, quam in alijs Regnis, & locis, etiam speciali nota dignis, & ubique terrarum & locorum, per Nuntios,

hve

sive Collectores Apostolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos, quomodocunque etiam post finitum officium, commissorum, ut prætitur, & patratorum spectasse & spectare ad Nuntios, & Collectores Apostolicos pro tempore existentes, privativè, quoad quoscunque alios Judices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret decernimus, statuimusque & ordinamus. Ne autem inde major libertas delinquendi eisdem subcollectoribus, & Commissariis nascatur, & ne eorum delicta, si quæ patrata essent, vel patrarentur in posterum impunita remaneant; volumus quod Collectores Cameræ Apost. nunc & pro tempore existentes, inter statuta per eorum subcollectores, & Commissarios observanda, tanquam ab ipsis Collectoribus jam edita, etiam impressa, addant comminatione de eisdem subcollectores, & Commissarios privando hujusmodi privilegio, & illos Ordinariæ jurisdictioni submitiendo, quatenus post dimissum officium ab excessibus, & delictis committendis non se abstineant, quodque prædicta statuta in Cancellariis Episcoporum & aliorum Ordinariorum retineantur, & stent affixa. Decernentes præsentibus litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint, seu causæ, pro-

pter quas præsentibus emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, aut alia quavis de causa de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam duci, seu adversus illas restitutionem in integrum, a peritionem oris aut quodcunque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quenquam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere & fore, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam delatere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Non obstante, quatenus opus sit, nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Cancellariæ Apost. regulis, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apost. privilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & cōsistorialiter, ac alias quomodolibet in cōtrariū cōcessis, cōfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus

etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma de hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Julij 1636. Pont. nostri anno 13.

De non jejunando in vigilia S. Joannis Baptistæ, quando contingat in die solemnitatis Corporis Christi.

LXVI.

Part. 1. tit. 2. gloss. 5. à n. 8.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Cum evenire quandoque possit, ut vigilia Sancti Joannis Baptistæ in diem festum Solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidat. Nos attendentes diem festum hujusmodi, quo tanti Sacramenti institutio summa totius populi Christiani lætitia colitur; è principibus anni festivitatis existere, prop-

terea de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio deinceps perpetuis futuris temporibus quoties vigiliam prædictam in dictum diem festum solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidere contigerit, non esse jejundum, neque à carnibus abstinendum in die festo hujusmodi, sed anticipandum jejunium die immediatè antecedenti, nempe feria quarta, prout jejunaretur in ipsa vigilia Apost. auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Voluimus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur; quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem. J. sub annulo Piscatoris die 13. Octob. 1638. Pontif. nostri anno 16. M. A. Maraldus.

Regulares ad sæcularium Confessiones, seu ad verbum Dei prædicandum semel, & simpliciter admissi per Episcopum, quando possint per eum reprobari.

LXVII.

LXVII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Alia à nobis emanarunt litterarum tenoris sequentis, videlicet à tergo, Dilecto nostro Balthasari S. R. E. Presbytero Cardinali de Sandoual nuncupato Ecclesie Gienensis ex concessione & dispensatione Apost. Præsuli *intus vero*. Urbanus Papa VIII. Dilecte fili noster salutem & Apost. benedictionem. Cum sicut nuper exponi fecisti in tuis civitate, & diocesi Gien. multi diversorum Ordinum Religiosi sub prætextu, quod ad Sacras Confessiones audiendas, & verbum Dei prædicandum semel approbati fuerint, absque tua licentia Confessiones prædictas audiant, & verbum prædicent non sine gravi Christi fidelium scandalo, & eorum salutis animarum detrimento: & licet per censuras & pœnas Ecclesiasticas contra eosdem processeris, istamen vigore cujusdam privilegii à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro ad favorem Mendicantium emanati, se ab alio quam à Rom. Pontifice pro tempore existente excommunicari minime posse prætendant. Nos inconvenientibus hujusmodi juxta creditum. Nobis desuper Apost. servitutis officium quantum cum Domino possumus obviare, teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus

tuo nomine. Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum consilio, tibi Religiosis prædictis, ne absque expressa tua licentia Sacras Confessiones de cætero audire, minusque Verbum Dei prædicare audeant, & præsumant, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas autoritate nostra, inhiberi, eosdemque ad exhibendum tibi licentias, quas illi desuper à te, sive à prædecessoribus tuis Ecclesie Gienensis Præsulibus, vel Administrato-ribus obtinuerint, ad hoc ut eas, vel confirmes, vel revoces, prout ad divini cultus augmentum, & animarum Civitatis & Diocesis prædictarum salutem, & confirmationem in Domino expedire judicaveris, cogendi, & compellendi facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur, non obstantibus quibuscunque constitutionibus & ordinationibus Apost. etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, nec non præd. Clementis prædecessoris, & quibusvis aliis privilegiis in vim Cruciatæ sanctæ eis quomodolibet competentibus indultis, & litteris Apost. sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibuscunque derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Kk 3

Qui-

Quibus omnibus, & singulis si pro illorum sufficienti derogatione illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servata foret, illorumque tenor pro plenè & sufficienter expressis haberi, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Octobr. 1617. Pont. nostri anno quinto. Nunc autem litibus & controversijs quæ inter Ordinarium Gien. ex una, ac Religiosos prædictos ex altera partibus de & super præinsertis prædictis, ut accepimus, ad præsens vigent, & de cætero oriri possint, quantum cum Domino possumus obviam ire, ac desuper opportuno declarationis nostræ ministerio providevoleantes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs & consultationibus Episcoporum ac Regularium præpositorum consilio partibus auditis, reque mature discussa, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus præinsertas litteras hujusmodi ita esse intelligendas & declarandas, ut Regulares quidem in Civitate, & Diœcesi Gien, à prædecessoribus Episcopis examinati & approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas à præsentente Episco-

po successore pro majori conscientia suæ quiete possint iterum examinari, ac si minus idonei reperti fuerint, reprobati, ad præscriptum constitutionis san. mem. Pii Papæ V. prædecess. nostri hac de re editæ, sed illi, quos idemet Episcopus approbavit, siquidem hujusmodi approbationem obtinuerint ad certum tempus, eo elapso non possint Confessiones audire absque nova Episcopi ipsius licentia, & approbatione, prævio etiam si iidem libuerit, novo examine. Illi autem, quos ipsemet Episcopus ad Confessiones hujusmodi audiendas semel admittit simpliciter, ac sine ulla temporis præfinitione nullatenus possint ab eodem reprobari sine nova causa eaque ad Confessiones ipsas concernente. Cæterum an ea causa subsit, necne, Episcopum non teneri ipsis Regularibus edicere sed Sedi Apost. duntaxat, ubi eam sibi aperiri postularit. Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris dicitur Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vendicare; in his tantum Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, cum in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen, ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiã Regularibus prohibuerit quo minus prædicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesiis liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Concil. Trident. decretis salubriter est cautum. Quod si Regulares sive in
Con-

Confessionibus audiendis, siue in prædicando aduersus ea quæ superius declarauimus, quoquo modo deliquerint, in vim earundem præinfertarum litterarum ab Episcopo Gien, coerceri & puniri possint, etiam censuris Ecclesiasticis, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices Ordinarios & delegatos, & causarum Palatii Apost. Auditores iudicari, & defeniri debere, ac irritum & inane, quidquid seculus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinfertis litteris huiusmodi volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Ianuar. 1639. Pontif. nostri anno 6.

Postmodum hac de re in Sacra Congr. S. R. E. Cardinalium negotiis ac consultationibus Episcoporum ac Regularium preposita dubitatum fuit, an Episcopus, Regularis ad Confessiones personarum secularium audiendas approbavit, possint eosdem ex noua causa ab eisdem Confessionibus audiendis suspendere, aut licentias illis concessas revocare, non obstantibus quibuscunque privilegiis in favorem quarumcunque personarum atque Ordinum, & qualis huiusmodi causa esse debeat? Eadem S. Congreg. censuit Episcopum quamvis simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione approbavit Regularis ad Confessiones personarum

secularium audiendas, posse tamen eosdem, si noua causa superveniat, ut supra suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo huiusmodi confessiones ipsas concernat. Ceterum si Regularis cum scandalo, aut alias in honestè vivant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendi; in quo ipsius Episcopi conscientiam voluit esse exoneratam, cum præcipua ministri qualitas sit integritas vita ac morum honestas; utique eam causam ad ministrum confessionis pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episc. Regularis utique à semetipso approbatus suspendere, aut expellere à confessionibus audiendis. Dat. Roma die 30. Augusti 1630 quam Sacra Congr. sententiam Sanctissimus D. N. ad se relatum approbavit die 31. eiusdem Fr. Antonius Cardinalis S. Honorij P. Fagnanus Secret.

Ecclesia à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacat, quo idem Episcopus ab illius vinculo, in Consistorio absoluitur, etiam ante expeditionem litterarum, vel adeptam Secundæ Ecclesiæ possessionem, posteaquam verò ex testimonio, seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio huiusmodi absolutio- nis notitiam Episcopus translatus habuerit.

Part. 3. alleg. 119. n. 9.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Nobis pro parte dilectorum filiorum Cleri Hispaniarum expositum fuit, quod occurrentibus in illis Regnis Ecclesiarum Cathedralium, per dimissionem, sive translationem vacationibus, vacationem non induci prætenditur, quousque Episcopus translatus Ecclesiæ noviter obtentæ, ac successor dimittentis Ecclesiæ dimissæ possessionem adepti non fuerint. Ideoque tam ipsos Episcopos, quam eorum Vicarios interim Ordinariam Jurisdictionem retinere, eoque sub prætextu, quod cum translationes & dimissiones hujusmodi, de translatorum, & dimittentium consensu fiant, non intelligatur Ecclesia dimissa, neque Episcopus ab illius vinculo absolutus, quousque de hujusmodi consensu non constiterit, de quo minime constare potest, cum à tergo litterarum Apostolicarum non adnotetur, prout fieri solet, in expeditionibus beneficiorum inferiorum, quæ fiunt per consensum, nec de illo fit adnotatio particularis, de qua Secretarii Consistorialis attestatio haberi queat: unde oritur, quod Jurisdictio penes Episcopum translatum, seu dimittentem videatur, quousque de tali consensu appareat per aliquem actum positivum subsequenter, qui non nisi ex capta possessione vigore litterarum Apost. hujusmodi resultare potest. Nos inconvenientibus & litium

anfractibus, quæ ex præmissis oriri possunt, quantum cum Domino, possumus, obviare, ac Clerum hujusmodi specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & singulares illius personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat: consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum, quibus negotium hujusmodi maturè, ac diligenter examinandum, & nobis referendum commisimus consilio, Ecclesiam, à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacare, quo idem Episcopus ab illius vinculo in nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum Apost. vel adeptam secundæ Ecclesiæ possessionem: posteaquam verò, ex testimonio seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio modo hujusmodi absolutionis notitiam, Episcopus translatus habuerit, illico eum exercitio ordinariæ jurisdictionis abstinere debere, eamque in Capitulum transire, ita ut statim Capitulum eadem Jurisdictione utatur, Sedem vacantem publicare atque officialem, seu Vicarium ad dicti Concilii præ

præscriptum constituere possit, & debeat: præsentibus quoque litteras perpetuo validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, sortiri & obtinere, nec non Clero prædicto in omnibus & per omnia suffragari, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apost. Nuntios, quavis auctoritate fungentes judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apost. auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. nec non Ecclesiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apost. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibus cunque, Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20.

Martii 1625. Pontif. nostri
anno 2. V. Theatin.

Quòd majorem post Pontificem in Cathedralibus, & principalem in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, & Canonici Magistrales, Doctorales, lecturæ, Pœnitentarii, & Parochialium Ecclesiarum Rectores, non possint esse in Regnis Hispaniarum familiares, & commensales Episcoporum, nec Officiales, seu Visitatores.

L X I X.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Aliàs à fel. rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt litteræ ten: subsequenti, videlicet Gregor. Papa XV. ad perpetuam rei memoriam aliàs fel. rec. Paulo Papa V. prædecessori nostro, nomine dilectorum filiorum deputatorum, & Congregationis Cleri Regnorum Castellæ & Legionis expositum, quod in penultimo Concilio Provinciali Toletano provide statutum & ordinatum fuerat, ut Canonicus Præbendam Doctoralem aut Magistrallem, vel illam obtinens, cui mûnus legendi Sacram Scripturam incumbit nec non & Pœnitentiarius Metropolitanus, vel Episcopi Vicarius, Provisor, aut Visitator, non possit esse iudex Ordinarius, vel delegatus universalis appellationum, quod etiam in Presbyteris Parochiales Ecclesias obtinentibus, omnino observari voluit: ne ab Ecclesiis, quarum

LI

Cura

Cura Pastoralis ipsis est commissa, eos obesse contingeret, idem Paulus prædecessor supplicationibus deputatorum, & Congregationis huiusmodi sibi humiliter porrectis inclinatus de ven. fratrum nostrorum consensu Sacræ Rom. Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Trident. Interpretum statutum in præfato Concilio Provinciali, ut præfertur, factum Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit, & subinde Nos supplicationibus etiam deputatorum, & Congregationis huiusmodi per dilectum filium Ludouicum de las Infantas & Saavedra, Archidiaconum Antequera nuncupatum, & Canonicum Ecclesiæ Malacitanæ dicti Cleri negotiorum in Romana Curia gestorem, Nobis humiliter porrectis inclinati, de eorundem Cardinalium Concilio statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, & à dicto Paulo prædecessore confirmatum, ut præfertur, ad Ecclesias omnes Metropolitanas, Cathedralis, Collegiatas, & Parochiales totius Regni Castellæ & Legionis, eadem auctoritate extendimus, illudque in eisdem Ecclesiis Provinciae Toletanæ præcipimus & mandavimus, & alias prout in dicti Pauli sub die XVII. Augusti 1615. & nostris sub die IX. Maij 1622. desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cùm autem sicut eorundem deputatorum, & Congregationis nomine nobis expositum fuit, ipsi providè considerantes, quòd si statutum, ut præfertur, approbatum, con-

firmatum, & extensum ad primas dignitates post Pontificalem Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum eiusdem Regni extenderetur, ex hoc profectò earundem Ecclesiarum utilitati maximè consuleretur. Nobis propterea deputati, & Congregatio huiusmodi per eundem Ludouicum humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportunè providere, de benignitate Apost. dignaremur. Nosque laudabili deputatorum, & Congregationis huiusmodi desiderio quantum cum Domino possumus, annuere, ipsosque deputatos, & Congregationem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causalatis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem Cardinalium concilio statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, atque à dicto Paulo prædecessore confirmatum, & per nos extensum, ut præfertur, ad omnes primas dignitates post Pontif. Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ipsius Regni Apost. auctoritate tenore præsentium extendimus, sicque per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. auditores, iudicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquâ quavis

aucto-

auētoritate sciēter, vel ignoranter con-
tigerit attentari, decernimus. Quocirca
venerabili fratri Innocentio Episc. Bri-
tonorien. moderno, & pro tempore ex-
istenti nostro, & Sedis Apost. in Regnis
Hispaniarum Nuntio, ac dilecto filio
causarum Curiaē Cameraē Apost. gene-
rali Auditori, per præsentes committi-
mus, & mandamus, quatenus ipsi, vel
alter eorum per se, vel alium, seu alios,
præsentes litteras, & in eis cōtenta quæ-
cunq̄ue, ubi & quando opus fuerit, &
quoties pro parte dictorum deputato-
rum, & Congregationis, nec non inter-
esse habentium, fuerint requisiti, solem-
niter publicantes eisq̄ue in præmissis ef-
ficacis defensionis præsidio assistentes
faciant auctoritate nostra eadem præ-
sentes litteras, & in eis cōtenta hujus-
modi, ab omnibus, ad quos spectat,
inviolabiliter observari: contradic-
tores quoslibet, & rebelles, per sententias,
censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq̄;
opportuna juris & facti remedia, ap-
pellatione postposita compellendo, in-
vocato etiam ad hoc, si opus fuerit, au-
xilium brachij sæcularis. Non obstanti-
bus omnibus illis quæ in litteris præsen-
tibus concessa sunt, non obstare, cate-
risq̄ue contrariis quibuscumque. Dat.
Romæ apud S. Petrum, sub annulo Pis-
catoris, die 6. Aprilis 1623. Pontificatus
nostri anno 3. Cum autē sicut dilectus
filius Doctor Lucas Gonzalez de Leo
Canonicus magistralis Ecclesiæ Cordu-
ben. Ecclesiarum præfatarum, quarum
negotiorū in Rom. Curia gestor existit,
nomine Nobis nuper exponi fecit, ipse
per Nos decerni summopere desideret,
ut nec majorē post Pontif. in Cathedra-

dralibus, nec principalē in Collegiatis
Ecclesiis dignitates obtinentes, nec Ca-
nonici Magistrales, Doctorales Lecturæ
Pœnitentiarii, nec Parochialium Eccle-
siarum Rectores, Episcoporum familia-
res, seu Commensales esse possint, quā-
doquidem inde eadem prorsus incon-
venientia, sive incommoda orientur,
ex eo quod præfati earundem Archiepi-
scoporum, seu Episcoporum, Officiales,
seu Visitatores existentes, necessariō co-
gantur deesse suarum Præbendarū obli-
gationi, ac muneri, & gubernio, nec nō
Ecclesiarū ipsarum regimini, ad quem
unum, seu solū, vel præcipuum officiū
Præbendæ præfatæ, Apost. auctoritate
erectæ, & institutæ sunt. Nobis propterea
dictus Lucas, tam suo, quam Eccle-
siarum præfatarum nominibus, humili-
ter supplicari fecit, ut super præmissis
opportunē providere, de benignitate
Apost. dignemur. Nos igitur, tā de-
putatorum, & Congregationis, quam
Lucæ præfatorū votis, hac in parte an-
nuere, illoiq̄ue specialibus, favoribus, &
gratiis prosequi volentes, & à quibusvis
excommunicationis, suspensionis, & in-
terdicti aliisq̄; Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & pœnis, à jure, vel ab ho-
mine, quavis occasione, vel causa la-
tis, si quibus quomodolibet innodati
existunt, ad effectum præsentium dun-
taxat consequendū harū seriē ab solven-
tes, & absolutos fore censentes, hujus-
modi supplicationibus inclinati, aucto-
ritate Apost. tenore præsentium decerni-
mus, ne de cætero perpetuis futuris tē-
poribus majorē, post Pont. in Cathedra-
libus & personalē in Collegiatis Eccle-
siis dignitates, obtinentes, nec Canonici

Magistrales, Doctorales Lecturæ, Pœnitentiarii, nec Parochialium Ecclesiarum Rectores, Episcoporum Familiæ, seu Commensales esse possint. Præsentes verò litteras, & in eis contenta quæcunque ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apost. in Regnis Hispaniarum Nuntio, ac dilecto filio Curiaë causarum Camerae Apost. generali auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se vel alium, seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum deputatorum, & Congregationis nec non interesse habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem præsentes litteras, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari, Contradiectores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in litteris præsentibus concessa sunt, non obstare cæterisque contrariis qui-

buscunque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Novembris 1633. Pontificatus nostri anno 13. M. A. Maraldus.

Religiosi quæ decreta, & Constitutiones Apost. ad sanctum Inquisitionis officium contra hæreticam pravitatem pertinentes observare, & in Generalibus, & Provincialibus Capitulis publicare debeant?

LXX.

Feria quinta die 14. Aprilis 1633. in generali Congregatione sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostol. montis Quirinalis coram S. D. N. Urbano divina providentia Papa VIII. ac eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à sancta Sede Apost. specialiter deputatis. Sanctissimus D. N. sedulo incumbens. ut ea, quæ salubriter Apostolicis decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad sanctum officium Inquisitoris contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat & præcipit ut omnes superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur sua pœna privationis offi-

officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis suæ infligendis in perpetuum semel saltem in anno, id est feria sexta post octavam assumptionis B. Mariæ Virginis in publica mensa, vel in Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato capitulari congressu suos subditos, ac Religiosos commone de inuncta omnibus observantia, & executione earundem Apostolicarum Constitutionum & decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim.

JULII III. Constit. incip. *Licet à diversis*, contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores, & contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii V. Constit. 82. incip. *Si de protegendis* contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut per terrefacientes quemvis ex ministris S. Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua diœcesi, vel provincia obtinentium, seu accusatorem, denunciatorem, aut testem in causa Fidei quomodocunque productum, vel evocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, dicentes, expilantes, aliove exportantes alicujus prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, sive privata ubicumque posita, eorumque complices, & fautores, & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel

privatam extrahentes, vel emittentes junctum, prohibentes capiendum, captivive eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores etiam effectu non sequuto nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes contrariam adducētes, & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata revelantis impunitate.

Pii IV. Const. 31. incip. *Cum sicut nuper*, contra Sacerdotes, qui pœnitentes mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & sollicitant. Et Gregor. XV. Constit. 34. incip. *Universi Dominici gregis*, ampliatiæ circa hujus criminis probationes, & extensivè contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonestam sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionem è lecto sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones sive tractatus habuerunt. Et contra Confessarios non monentes eos, qui sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut inquisitoribus, vel Ordinariis sollicitantes

denuncient, vel docentes eis id ita denunciantum non teneri.

GREGORII XIII. constit. 22. incip. *Officij nostri partes*. de jurisdictione Inquiritorum hæreticæ pravitate eos, qui ad Ordinem Pontificatus non promoti, Missas celebrant, & Sacramentaliter Confessiones audiunt Clementis VIII. constit. 81. incip. *Et si aliis*, declaratorix pœnæ contra eos infligendæ per iudices laicos prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis suæ constit. 79. incip. *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

SIXTI V. constit. 17. incip. *Cæli & terræ creator*, contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, & alia quæcunque divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis suæ constit. 113. incip. *Inscrutabilia iudiciorum Dei*, extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

CLEMENTIS VIII. Constit. 42. incip. *Cum sicut*, contra Italios ne extra Italiam proficiscantur ad loca in quibus liber & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minuscq; in eis locis habitent. Et Gregorii XV. Constit. 23. incip. *Romani Pontificis*, contra hæreticos ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentiû quovis prætextu commorentur, & contra eorû fautores.

PAULI V. Constit. 26. incip. *Romanus Pontifex*, revocatorix facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum & Religiosorum quoquomodo concessarum cognoscendi causas suo-

rum subditorum ad officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdæ constit. 97. incip. *Regis pacifice*, innovatorix cõstitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. M. Virginis editarum; impositionis majorum pœnarum in transgressores à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitate Inquiritoribus puniendos. Et Gregor. XV. constit. 29. incip. *Sanctissimus Dominus noster auditis*, ampliativæ, & declaratorix prohibitionis asserendi B. M. V. conceptam esse in peccato originali.

GREGORII XV. Constit. 27. incip. *Romanus Pontifex, in specula*, revocatorix quorumcunque concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis suæ Constit. extensivæ ad quoscunque quantumvis privilegiatos, exemptos, incip. *Alias felicitis rec. Gregor. Papa XV.* sub dat. Romæ 20. Dec. 1631.

Ejusdem Constit. 40. incip. *Apostolatus officium*, & Sanctitatis suæ Constit. 114 incip. *Eo modo* revocatorix licentiarum quarumcunque legendi & habendi libros prohibitos.

SANCTITATIS SUÆ Constit. 37. incip. *Sanctissimus Dominus noster sollicitè animadvertens*, de imaginibus nondû à Sede Apost. canonizatorum, vel beatorum cum radiis, splendoribus, aut laureolis non proponendis, tabellis aut luminaribus ad eorum sepulchra non opponendis, eorumve gestis miraculis, revelationibus, beneficiorû impetrationibus non publicandis, aut imponendis. Pariter Sanctitatis suæ constit. 50. incip. *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui Pastoralis officij*, de libris ubi.

ubicunque compositis de quacunque materia tractantibus, ab his, qui deguntur in statu Ecclesiastico transmittendis alio, ut imprimantur sine vicarij & Magistri sacri Palatij in Urbe, vel extra eam sine Ordinarij & inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia, & eiusdem Sanctitatis suæ const. sub dat. Romæ. die 5 Nouemb. 1631 incip. *Cum sicut accepimus*, quod Constitutione, Apost. in concernentibus Fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium hactenus editæ, & imposteriorum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur. Et insuper ij Superiores teneantur curare & efficere, ut huius decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, ita ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commode queant: deque huiusmodi commotione publico documento statim certiore facere Congregatione sanctissimæ Inquisitionis in Urbe. & ita mandat & præcipit sanctitas sua. Joannes Antonius Thomasius, Sanctæ Romanæ & universalis Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, Indictione prima Pontificatus S. D. N. Urbani divina providentia Papa octavi, die vero septima Mensis Junij supradictæ litteræ decretum affixum & publicatum fuit ad valvas Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prelibati S. D. N. Papa Cursores.

Canonici Pœnitentiarii, Lectores, Magistrales, & Doctorales Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Hispaniæ & Legionis quavis de causa, occasione, vel prætextu etiam servitii S. Inquisitionis, à suarum Ecclesiarum servitiis se quoquo modo eximere, ac super hoc quodcunque indultum etiam à Sede Apost. nisi eorundem Capitulorum ad id expresso accedente consensu, impetrare minimè possunt.

LXXI.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Super Universas Orbis Ecclesias ab eo, qui cunctis imperat, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, in his per quæ ipsarum Ecclesiarum, præsertim Metropolitanarum, & Cathedralium honori, & commodis opportunè consulitur, Pastoralis officii nostri partes cum à Nobis petitur, libenter interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire. Nuper siquidem nomine dilectorum filiorum Metropolitanarum & aliarum Cathedralium Ecclesiarum, Regnorum Castellæ, & Legionis Nobis exponi fecit dilectus filius Augustinus Gonzalez Davila juris utriusque Doctor, eorumque Capitulorum Procurator generalis, quod in qualibet Ecclesiarum huiusmodi dudum, juxta Sacri Concilii Tridentini decreta Pœnitentiarius, cum unione unius ex Præbendis pro uno Magistro, vel Do-

Doctore, aut Licentiato in Sacra Theologia, vel Jure Canonico institutos, nec non una Lectoralis pro uno Theologo Lectore S. Scripturæ, & præterea juxta ordinationem felicitis recordationis Sixti Quarti, & Leonis décimi Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum aliàs, & ex particulari Sedis Apost. indulto in quibusdam, ex dictis Ecclesiis duæ Doctores pro uno seu duobus respectivè Doctoribus, seu Licentiatis in utroque, vel altero Jurium, ac alias Præben. Magistralis respectivè nuncupatæ pro uno Magistro seu Licentiato in S. Theologia constitutæ fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, juxta ejusdem Concilii Trident. decreta Pœnitentiario onus audiendi Confessiones publicè in Ecclesia, Theologo autem Canonicis prædictis, legendi, & interpretandi Sacram Scripturam incumbat; Magistrales vero, & Doctores Canonici hujusmodi in prædictis Ecclesiis in vim dictæ ordinationis Sixti IV. & Leonis Decimi prædecessorum nostrorum hujusmodi, & respectivè indulti prædicti eo fine instituti sint, ut hi suæ Ecclesiæ in defendendis illius juribus, & in dandis Capitulo suo, aliisque Ecclesiæ suæ ministris salubribus consiliis, pro felici negotiorum eorundem directione assistant; ille autem ut verbum Dei populo prædicet, & in his, quæ ad conscientiam pertinent, recta consilia Capitulo, & ministris suæ Ecclesiæ præbeat, & proinde, ipsos apud suas Ecclesias assidue residere oporteat, contingit tamen interdum, ut

nonnulli ex Canonicis hujusmodi variis prætextibus, & inter alios, quod officio S. Inquisitionis adversus hæreticam pravitate[m] inferviant, ac etiam vigore indultorum sibi ab Apostolica Sede concessorum ab Ecclesiis suis absint; & nihilominus suorum Canonice, & Præbendarum fructus, redditus & proventus, ac etiam distributiones quotidianas integrè, tanquam si residerent, percipere prætendant, in grave ipsarum Ecclesiarum detrimentum. Quare dictus Augustinus eorundem Capitulum nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut Capitulum, & Ecclesiarum hujusmodi idemnitati in præmissis opportunè consulere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos igitur attendentes petitionem hujusmodi rationi esse consentaneam, ac Capitula, & Augustinum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum seriè absolventes & absolutas fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Capitulis Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Castellæ, Legionis prædictorum, ut nullo unquam tempore Canonicis Pœnitentiariis, Lectoribus, Magistralibus, & Doctoralibus suarum Eccle-

Ecclesiarum pro tempore existentibus ex quavis causa etiam prætextu, quod officio sanctæ Inquisitionis inseruiant, absentibus, & si aliquod ab Apost. Sede indultum desuper sine speciali Capitulorum prædictorum consensu obtinuerint fructus redditus & proventus ac distributiones quotidianas suorum Canonatuum, & præbendarum præstare minime teneantur, nec ad id inuiti cogi aut compelli, seu vigore litterarum Apost. nisi in illis de præsentibus indulto de verbo ad verbum specialis mentio fiat interdici suspendi, vel excommunicari possint auctoritate Apost. tenore præsentium de speciali gratia indulgentis, ac prædictos Canonicos Pœnitentiarios, Lectores, Magistrales, & Doctorales quavis de causa, occasione, vel prætextu, etiam servitii dictæ S. Inquisitionis huiusmodi à dictarum suarum Ecclesiarum servitiis illis incumbentibus se quoquomodo eximere, ac super hoc quodcumque indultum etiam à Sede Apost. nisi eorundem Capitulorum ad id expresso, accedente consensu impetrare, aut sibi quovis modo, etiam Motu proprio concessio, vel frui nullatenus posse, aut debere, nec illis in aliquo contra præsentium tenorem suffragari, quin imo quodcumque contigerit, pro tempore existentes Canonicos Pœnitentiarios, Lectores, Magistrales, & Doctorales huiusmodi in aliis, quam dictarum suarum Ecclesiarum servitiis, etiam officii Sanctæ Inquisitionis, etiam intra civitates, in quibus Ecclesiæ præfatæ existant, occupari, Cano-

nicatus & Præbendas, per eos obtentos in Ecclesiis huiusmodi, eo ipso vacare ac aliis personis qualificatis per eos, ad quos eorum collatio pertinebit, liberi conferri posse, sicque ab omnibus censeri, & ita & non aliter per quoscunque iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, nostrosque, & Sedis Apost. Nuntios, ac quoscunque alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis & Episcopis Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum prædictarum respectivè, nec non nostro & Apostolicæ Sedis pro tempore existenti in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentibus committimus & mandamus, quatenus Archiepiscopi & Episcopi præfati, quilibet in suis civitate & diœcesi, Nuncius verò præfatus in quibusvis suæ jurisdictionis locis in eisdem Regnis per se, vel alium, seu alias præsentibus litteras, & in eis contenta, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Capitulorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem Capitula præmissorum huiusmodi effectu paci-

Mm

ficè

facè frui & gaudere, non permittentes illa desuper à quoquam quavis auctoritate; quomodolibet indebitè, molestari Contradictores quoscunque per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantib. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & nativis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiam præfato Sanctæ Inquisitionis officio, & qui-

busvis aliis in contrarium præmissorum, nuac & pro tempore sub quibuscunque tenoribus & formis, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus, pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die decima Januarij millesimo sexcentesimo quadragesimo, Pontificatus nostri anno decimo septimo. Locus † annuli Piscatoris.
M. A. Maraldus.

INDEX